40

עיי' כ"י 22-21 ברשימת כ"י רמש"ג
קניתיו מידי רש שינבלום בלבוב
חנכה תרנ"ג לפק
אני דוד קויפמאנן

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
A. 457/III

20

280

לקיטת יצחק

ספר זה כולל חב

חילושים. פירושים. דרשות. פסקים. אגרות. ועניינים
שונים. אשר איזן חיקר וחבר מעלת מורינו ורבינו
קרובי ושאר בשרי. הרב הכולל. ענותן כהלל. אין גומרין
עליו את ההלל. כמוה"רר יצחק שבתי בכ"מר
מרדכי מלרוקה זצ"ל שהרבין תורה בכמה
קהלות קדושה ובסוף ימיו פה פאלובה יע"א
בזמן הרב הגדול מה"רר יעקב חזק ריש מתיבתא זצ"ל
ונכללו בספר הזה חילושים מהרב זקנו של הרב הח'
המחבר ה"ה החכם החסיד כמה"רר יצחק שבתי זלה"ה
יעלזו חסידים בכבוד ירננו על משכבותם. יש"י עמ"הן:

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

זיע"א

אלה הדברים יצאו מפי שארו של הרב המחבר ז"ל
הצעיר מרדכי שמואל גירונדי עומד לשרת בקדש עה"ת ועה"ב
עיר מולדתו פאלובה.
מנחה שלוחה אלי מבנו של החכם החסיד המחבר נ"ע
ה"ה אהובי וקרובי המשכיל הנבון זקן ונשוא פנים הוא
כמה"ר יאולה חיים רוקקה יצ"ו מעיר טריאסטי יע"א
ה' יזכהו לשיבה טובה. ולבריאות שלימה. ויחל
כולכו נעלה לציון ברנה. בב"ית כי"רא:

אי"הן אי"הן

[illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

[illegible]

[illegible]

מצא אשה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ב״ה

סדר הלקות

הנשי הירא את דבר ה׳ ומרר ל דברו ורולה לשוב בעשובה
שלילה למנו יה׳ ולקח יבקש סליחה למנו הל יה׳ ולקח
כמו שמרגל כל מיבי כרינות שלקו נגל לרי כרתותן ולך מיל
ן מנשי׳ נרולי׳ שבמנו העיר ויעשה כסדר הנהתקוב לאמה

הזן בעור שבומה מן הלוקה על העלור יאמר
לוסר ה׳ בני ל תלאס ולתקוץ בתוכחתו: כי אתאשר
יאהב ה׳ יוכיח וכאב את בן ירלה: וירעת עם לבבך כי
כאשר ייסר איש את בנו ה׳ לקיך ליסרך:
והלוקה בעור שבומתן מותו מולר ״ יסרני ה׳ אך בלשמט
אל באמך מן תלשיטני:
הנרול שבריינים מולר קורם שלמיל הזן להכות מן הנקלה ״
אם לא תשלור לעשות את כל דברי התורה הזאת הכתובים
בסמר הזה לירמה את ה׳ הנכבר והנורא הזה ונת ה׳ לקיך:
ואח״כ נותן הרלועה לחזן ואולר לו הכה.
ובעור שהזן לקה הנרול שבריינ׳ מולר
והמלא ה׳ את לבתך ואת לבת זרעך לבות נרולות ונאלנות
וחלים רעים ונאלנים:
הריין היושב לילין קורא אלה באלה והוא רחום יכפר עון ולא
שחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חלתו: נ״ב
הריין היושב לשלם מולר הכה תכה לט׳ מעלי׳ כמנין הלקות:
והזן בעור שלקה מותו קורא הוא מסיק והוא רחום נ״ב
אלה א׳ לכל אכה שהם לט׳ כמתיבות כמנין הלקות:

ויסעו לקבר״ת הנאוה ״ סא״ כמי לקבר״ת ״
וירעים לשבטיהם ואשלים בראשיהם ״ ואשילים ״
ואתה עקבים כשן הרי״ה ״ הרו״ה ״
ואכלה מן לכבר לנכרי ״ לכ״ר ״
ויצ״מנו ה׳ ללכתי כיר חזקה ״ ויצ״מנו ״
הלוא הוא כלם עלרי ״ הלא ״

הנ״ן

ס׳ לסעי רק רס״ו
רבריים רק רע״ב
אם
אם רק רע״ו
תכא רק ש״ן
הנאיה רק שכ״ן

אמרה לו : "

שלח את עבדו לקנות אשה לבנו. ואשר שלח

ויקח עשרה גמלים מגמלי אדוניו וילך

ויקם ויבא אל ארם נהרים אל עיר נחור

ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים

לעת ערב לעת צאת השואבות. ויאמר

ה' אלהי אדוני אברהם הקרה נא לפני היום

ועשה חסד עם אדוני אברהם. הנה אנכי נצב

על עין המים ובנות אנשי העיר יוצאות

לשאב מים. והיה הנערה אשר אומר אליה

הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם

גמליך אשקה אותה הוכחת לעבדך ליצחק

ובה אדע כי עשית חסד עם אדוני.

והיה הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה

יוצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת

נחור אחי אברהם וכדה על שכמה. והנערה

טובת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה

ותרד העין ותמלא כדה ותעל. וירץ העבד

לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים מכדך.

ותאמר שתה אדני ותמהר ותורד כדה על

ידה ותשקהו. ותכל להשקותו ותאמר גם

לגמליך אשאב עד אם כלו לשתות. והאיש

משתאה לה מחריש לדעת הצליח ה' דרכו

אם לא. ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות

ויקח האיש נזם זהב בקעו משקלו ועשרה

זהב משקלם ויתן על פניה ועל ידיה

ויאמר למי את בתי הגידי נא לי הישׁ

בית אביך מקום לנו ללון. ותאמר אליו

בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור.

ותוסף ותאמר אלה גם תבן גם מספוא רב

עמנו גם מקום ללון. ויקד האיש וישתחו

לה' ויאמר ברוך ה' אלהי אדוני אברהם

אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדוני אנכי

בדרך נחני בית אחי אדוני. ותרץ הנערה

ותגד לבית אמה כדברים האלה. ולרבקה

אחות ושמה לבן וירץ לבן אל האיש

החוצה אל העין. ויהי כראות את הנזם

ואת הצמידים על ידי אחותו וכשמעו את

דברי רבקה אחותו לאמר כה דבר אלי

האיש ויבא אל האיש והנה עומד על

הגמלים על העין. ויאמר בוא ברוך ה'

למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית

ומקום לגמלים. ויבא האיש הבית ויפתח

החמרים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים

לרחוץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו.

ויושם לפניו לאכל ויאמר לא אוכל עד

אם דברתי דברי. ויאמר דבר. ויאמר

עבד אברהם אנכי. וה' ברך את אדוני

מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב

ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים. ותלד

שרה אשת אדוני בן לאדוני אחרי זקנתה

ויתן לו את כל אשר לו. והשבעני אדוני

לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני

אשר אנכי יושב בארצו. אם לא אל בית

אבי תלך ומשפחתי ולקחת אשה לבני.

ואומר אל אדוני אולי לא תלך האשה

אחרי. ויאמר אלי ה' אשר התהלכתי לפניו

ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת

אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי. אז

תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי

ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי.

ואבוא היום אל העין ואומרה ה' אלהי

אדוני אברהם אם יש נא מצליח דרכי

אשר אנכי הולך עליה. הנה אנכי נצב

על עין המים והיה העלמה היוצאת

לשאוב ואמרתי אליה הגמיאיני נא מעט

מים מכדך. ואמרה אלי גם אתה שתה

וגם לגמליך אשאב היא האשה אשר

הוכיח ה' לבן אדוני. ואני טרם אכלה

לדבר בלבי והנה רבקה יוצאת וכדה על

שכמה ותרד העינה ותשאב ואומר אליה

השקיני נא. ותמהר ותורד כדה מעליה

ותאמר שתה וגם גמליך אשקה. ואשתה

ותשק גם הגמלים. ואשאלה ותאמר בת

בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה.

ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה.

ואקד ואשתחו לה' ואברך את ה' אלהי

אדוני אברהם אשר נחני בדרך אמת

לקחת את בת אחי אדוני לבנו. ועתה

אם יש אתכם עושים חסד ואמת הגידו לי

ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על

שמאל. ויען לבן ובתואל ויאמרו יצא

הדבר מה' לא נוכל דבר אליך רע או טוב.

הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה

לבן אדוני כאשר דבר ה'. ויהי כשמע

עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה

לה'. ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב

ובגדים ויתן לרבקה ומגדנות נתן לאחיה

ולאמה. ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר

עמו וילינו. וישכימו בבקר ויאמר שלחני

לאדוני. ויאמר אחיה ואמה תשב הנערה

אתנו ימים או עשור אחר תלך. ויאמר

אליהם אל תאחרו אתי וה' הצליח דרכי

שלחוני ואלכה לאדוני. ויאמרו נקרא

לנערה ונשאלה את פיה. ותאמר רבקה

אלך. ויאמרו אל רבקה הילכת עם האיש

הזה ותאמר אלך. ותשלחו את רבקה

אחותם ואת מנקתה ואת עבד אברהם

ואנשיו. ויברכו את רבקה ויאמרו לה

אחותנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך

את שער שנאיו. ותקם רבקה ונערותיה

ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש

ויקח העבד את רבקה וילך. ויצחק בא

מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ

הנגב. ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות

ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים.

ורבקה נשא את עיניה ותרא את יצחק

ותפל מעל הגמל. ותאמר אל העבד מי

האיש הזה הולך בשדה לקראתנו ויאמר

העבד הוא אדוני. ותקח הצעיף ותתכס.

ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר

עשה. ויבא יצחק האהלה שרה אמו

ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה

ויתנחם יצחק אחרי אמו.

ואברהם לקח אשה ושמה קטורה

ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדן

ואת מדין ואת ישבק ואת שוח. ויקשן

ילד את שבא ואת דדן. ובני דדן היו

אשורים ולטושים ולאומים. ובני מדין

עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה כל

אלה בני קטורה. ויתן אברהם את כל

אשר לו ליצחק. ולבני הפלגשים אשר

לאברהם נתן אברהם מתנות ויגרש אותם

מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ

קדם. ואלה ימי שני חיי אברהם אשר

חי מאה שנה ושבעים שנה ושבע שנים

ומת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע

ויאסף אל עמיו. ויקברו אתו יצחק וישמעאל

בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרון

בן צחר החתי אשר על פני ממרא. השדה

אשר קנה אברהם מאת בני חת שם קבר

אברהם ושרה אשתו. ויהי אחרי מות

אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב

יצחק עם באר לחי ראי. ואלה תולדות

ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית

שפחת שרה לאברהם. ואלה שמות בני

ישמעאל בשמותם לתולדתם בכור ישמעאל

נביות וקדר ואדבאל ומבשם. ומשמע

ודומה ומשא. חדד ותימא יטור נפיש

וקדמה. אלה הם בני ישמעאל ואלה

שמותם בחצרותם ובטירותם שנים עשר

נשיאים לאמותם. ואלה שני חיי ישמעאל

מאה שנה ושלשים שנה ושבע שנים

ויגוע וימת ויאסף אל עמיו. וישכנו מחוילה

עד שור אשר על פני מצרים בבואך

אשורה נפל על פני כל אחיו שכן.

ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם

הוליד את יצחק. ויהי יצחק בן ארבעים

שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי

מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה.

ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו כי עקרה

היא ויעתר לו ה' ותהר רבקה אשתו.

ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן

למה זה אנכי ותלך לדרש את ה'.

ויאמר ה' לה שני גוים בבטנך ושני

לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ

ורב יעבד צעיר. ויהי ימיה ללדת והנה

תומם בבטנה. ויצא הראשון אדמוני כלו

כאדרת שער ויקראו שמו עשו. ואחרי כן

יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא

שמו יעקב. ויהי יצחק בן ששים שנה

בלדת אותם. ויגדלו הנערים ויהי עשו

איש יודע ציד איש שדה ויעקב איש תם

יושב אהלים. ויאהב יצחק את עשו כי

ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב.

ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה

והוא עיף. ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני

נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי

על כן קרא שמו אדום. ויאמר יעקב

מכרה כיום את בכרתך לי. ויאמר עשו

הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה.

ויאמר יעקב השבעה לי כיום את בכרתך

לי. וישבע לו ויבכר את יעקב. ויקח

עשו את נשיו מבנות כנען את יהודית

בת בארי החתי ואת בשמת בת אילון

החתי ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה.

ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת

ויקרא את עשו בנו הגדול ויאמר אליו

בני ויאמר אליו הנני. ויאמר הנה נא

זקנתי לא ידעתי יום מותי. ועתה שא נא

כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי

ציד. ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי

והביאה לי ואכלה בעבור תברכך נפשי

בטרם אמות. ורבקה שמעת בדבר יצחק

אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד

להביא. ורבקה אמרה אל יעקב בנה

לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל

עשו אחיך לאמר. הביאה לי ציד ועשה

לי מטעמים ואכלה ואברכך לפני ה'

לפני מותי. ועתה בני שמע בקולי

לאשר אנכי מצוה אותך. לך נא אל

הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טובים

ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב.

ובאת אל אביך ואכל בעבור אשר יברכך

לפני מותו. ויאמר יעקב אל רבקה אמו

הן עשו אחי איש שעיר ואנכי איש חלק.

אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע

והבאתי עלי קללה ולא ברכה. ותאמר

אמו עלי קללתך בני אך שמע בקולי

ולך קח לי. וילך ויקח ויבא לאמו ותעש

אמו מטעמים כאשר אהב אביו. ותקח

רבקה את בגדי עשו בנה הגדול החמודת

אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה

הקטן. ואת עורות גדיי העזים הלבישה

על ידיו ועל חלקת צוארו. ותתן את

המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד

יעקב בנה. ויבא אל אביו ויאמר אבי

ויאמר הנני מי אתה בני. ויאמר יעקב

אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר

דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידי

בעבור תברכני נפשך. ויאמר יצחק אל

בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי

הקרה ה' אלהיך לפני. ויאמר יצחק אל

יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני

עשו אם לא. ויגש יעקב אל יצחק אביו

וימשהו ויאמר הקול קול יעקב והידים

ידי עשו. ולא הכירו כי היו ידיו שערות

כידי עשו אחיו הרדות ויברכהו. ויאמר

אתה זה בני עשו ויאמר אני. ויאמר

הגישה לי ואכלה מציד בני בעבור תברכך

נפשי. ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת.

ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי

בני. ויגש וישק לו ויריח את ריח בגדיו

ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה

אשר ברכו ה'. ויתן לך האלהים מטל

השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירוש

יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים הוה

גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך ארריך

ארור וברכיך ברוך. ויהי ככלות יצחק

לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב

מלפני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו.

ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר

לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבור

תברכני נפשך. ויאמר לו יצחק אביו מי

אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו. ויחרד

יצחק חרדה גדולה עד מאד ויאמר מי

אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל

בטרם תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה.

כשמע עשו את דברי אביו ויזעק זעקה

גדולה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני

גם אני אבי. ויאמר בא אחיך במרמה

ויקח ברכתך. ויאמר הכי קרא שמו יעקב

ויעקבני זה פעמים אתה את בכרתי לקח

והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא אצלת

לי ברכה. ויען יצחק ויאמר לעשו הן

גביר שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי לו

לעבדים ודגן ותירוש סמכתיו ולך מה

אעשה בני. ויאמר עשו אל אביו הברכה

אחת היא לך אבי ברכני גם אני אבי.

וישא עשו קולו ויבך. ויען יצחק אביו

ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך

ומטל השמים מעל. ועל חרבך תחיה

ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד

ופרקת עלו מעל צוארך. ויעתר עשו

את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו

ויאמר עשו בלבו יקרבו ימי אבל אבי

ואהרגה את יעקב אחי. ויגד לרבקה את

דברי עשו בנה הגדול ותשלח ותקרא

ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו

אחיך מתנחם לך להרגך. ועתה בני שמע

בקולי וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה.

ושבת עמו ימים אחדים עד אשר תשוב

חמת אחיך. עד שוב אף אחיך ממך

ושכח את אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיך

משם למה אשכל גם שניכם יום אחד.

ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני

בנות חת אם לקח יעקב אשה מבנות חת

כאלה מבנות הארץ למה לי חיים.

ויקרא יצחק אל יעקב ויברכהו ויצום

ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען.

קום לך פדנה ארם בית בתואל אבי אמך

וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך.

ואל שדי יברך אתך ויפרך והרבך והיית

לקהל עמים. ויתן לך את ברכת אברהם

לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגוריך

אשר נתן אלהים לאברהם. ויאמר יצחק

אל יעקב לך בשלום ויקם יעקב וילך

פדנה ארם. ויבא אל לבן בן בתואל

הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו.

ויראה עשו כי ברך יצחק את יעקב

וישלח פדנה ארם לקחת לו משם אשה

במברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח

אשה מבנות כנען. וישמע יעקב אל אביו

ואל אמו וילך פדנה ארם. וירא עשו

כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו

וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת

בת ישמעאל בן אברהם אחות נביות על

נשיו לו לאשה. ויצא יעקב מבאר שבע

וילך חרנה. ויפגע במקום וילן שם כי

בא השמש ויקח מאבני המקום וישם

מראשתיו וישכב במקום ההוא. ויחלם

והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמים

והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו.

והנה ה' נצב עליו ויאמר אני ה' אלהי

אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר

אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך.

והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה

וצפונה ונגבה ונברכו בך כל משפחות

האדמה ובזרעך. והנה אנכי עמך ושמרתיך

בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת

כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את

אשר דברתי לך. ויקץ יעקב משנתו

ויאמר אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא

ידעתי. ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה

אין זה כי אם בית אלהים וזה שער

השמים. וישכם יעקב בבקר ויקח את

האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה

מצבה ויצק שמן על ראשה. ויקרא את

שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז

שם העיר לראשונה. ויידר יעקב נדר

לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני

בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם

לאכל ובגד ללבש. ושבתי בשלום אל

בית אבי והיה ה' לי לאלהים. והאבן

הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים

וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך.

ויישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם.

ויראה והנה באר בשדה והנה שם שלשה

עדרי צאן רבצים עליה כי מן הבאר ההוא

ישקו העדרים והאבן גדולה על פי הבאר.

ויאמר אליהם יעקב אחי מאין אתם

ויאמרו מחרן אנחנו. ויאמר אליהם הידעתם

את לבן בן נחור ויאמרו ידענו. ויאמר

אליהם השלום לו ויאמרו שלום והנה

רחל בתו באה עם הצאן. ויאמר הן עוד

היום גדול לא עת הקבץ המקנה השקו

הצאן ולכו רעו. ויאמרו לא נוכל עד

אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן

מעל פי הבאר והשקינו הצאן. עודנו

מדבר עמם ורחל בתו באה עם הצאן

אשר לאביה כי רעה היא. ויהי כראות

יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת

צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את

האבן מעל פי הבאר וישק את צאן לבן

אחי אמו. וישק יעקב לרחל וישא את

קולו ויבך. ויגד יעקב לרחל כי אחי

אביה הוא וכי בן רבקה הוא. ותרץ

הנערה ותגד לאביה. ויהי כשמע לבן

את שמע יעקב בן אחותו וירץ לקראתו

ויחבקהו וישקהו ויבא אתו אל ביתו

ויספר ליעקב את כל הדברים האלה.

ויאמר לבן אליו אך עצמי ובשרי אתה

וישב עמו חדש ימים. ויאמר לבן אל

יעקב הכי תעבדני חנם הגידה לי מה

משכרתך. ולבן שתי בנות שם הגדולה

לאה ושם הקטנה רחל. ועיני לאה רכות

ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה. ויאהב

יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים

ברחל בתך הקטנה. ויאמר לבן טוב תתי

אותה לך מתתי אותה לאיש אחר שבה

עמדי. ויעבד יעקב ברחל שבע שנים

ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אותה.

ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי

מלאו ימי ואבואה אליה. ויאסף לבן את

כל אנשי המקום ויעש משתה. והיה בערב

ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא

אליה. ויתן לבן לה את זלפה שפחתו

ללאה בתו שפחה. ויהי בבקר והנה היא

לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי

הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני.

ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת

הצעירה לפני הבכירה. מלא שבע זאת

ונתנה לך גם את זאת בעבודה אשר

תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות.

ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו

את רחל בתו לו לאשה. ויתן לבן לרחל

בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה.

ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל

מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות.

וירא ה' כי שנואה לאה ויפתח את רחמה

ורחל עקרה. ותהר לאה ותלד בן ותקרא

שמו ראובן כי אמרה כי ראה ה' בעניי

כי עתה יאהבני אישי. ותהר עוד ותלד

בן ותאמר כי שמע ה' כי שנואה אנכי

ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון.

ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם ילוה

אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על

כן קרא שמו לוי. ותהר עוד ותלד בן

ותאמר הפעם אודה את ה' על כן קראה

שמו יהודה ותעמוד מלדת. ותרא רחל

כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחותה

ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין

מתה אנכי. ויחר אף יעקב ברחל ויאמר

התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי

בטן. ותאמר הנה בלהה שפחתי בא אליה

ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה.

ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא

אליה יעקב. ותהר בלהה ותלד ליעקב

בן. ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע

בקולי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן.

ותהר עוד בלהה שפחת רחל ותלד בן

שני ליעקב. ותאמר רחל נפתולי אלהים

נפתלתי עם אחותי גם יכולתי ותקרא

שמו נפתלי. ותרא לאה כי עמדה ותקח

את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב

לאשה. ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב

בן. ותאמר לאה בגד ותקרא שמו גד.

ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב.

ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות

ותקרא שמו אשר. וילכו בני ראובן בימי

קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא

אתם אל לאה אמו. ותאמר רחל אל לאה

תני נא לי מדודאי בנך. ותאמר לה

המעט קחתך את אישי ולקחת גם את

דודאי בני. ותאמר רחל לכן ישכב עמך

הלילה תחת דודאי בנך. ויבא יעקב

מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו

ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי

בני. וישכב עמה בלילה ההוא. וישמע

אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן

חמישי. ותאמר לאה נתן אלהים שכרי

אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו

יששכר. ותהר עוד לאה ותלד בן ששי

ליעקב. ותאמר לאה זבדני אלהים אתי

זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו

ששה בנים ותקרא שמו זבולן. ואחרי כן

ילדה בת ותקרא שמה דינה. ויזכר אלהים

את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את

רחמה. ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים

את חרפתי. ותקרא שמו יוסף לאמר יסף

ה' לי בן אחר. ויהי כאשר ילדה רחל

את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני

ואלכה למקומי ולארצי. תנה את נשי

ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה

כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך.

ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך

נחשתי וברכני ה' בגללך. ויאמר נקבה

שכרך עלי ואתנה. ויאמר אליו אתה ידעת

את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך

אתי. כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ

לרב ויברך ה' אתך לרגלי ועתה מתי

אעשה גם אנכי לביתי. ויאמר מה אתן

לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם

תעשה לי את הדבר הזה אשוב ארעה

צאנך אשמר. אעבר בכל צאנך היום

הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה

חום בכבשים וטלוא ונקד בעזים והיה

שכרי. ותענני צדקתי ביום מחר כי תבוא

על שכרי לפניך כל אשר אינני נקד

וטלוא בעזים וחום בכבשים גנוב הוא

אתי. ויאמר לבן הן לו יהי כדברך.

ויסר ביום ההוא את התישים העקדים

והטלאים כל שה אשר לבן בו וכל חום

בכבשים ויתן ביד בניו. וישם דרך שלשת

ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן

לבן הנותרות. ויקח לו יעקב מקל לבנה

לח ולוז וערמון ויפצל בהן פצלות לבנות

מחשף הלבן אשר על המקלות. ויצג את

המקלות אשר פצל בשקתות המים אשר

תבאן הצאן לנכח פני הצאן בבואן לשתות

מים. ויחמנה בבואן לשתות מים. ויחמו

הצאן אל המקלות וילדו הצאן עקדים

נקדים וטלואים. והכבשים הפריד יעקב

ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן

לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם על

צאן לבן. והיה בכל יחם הצאן המקשרות

ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן

ברהטים להחם בתוך המקלות. ובהעטף

הצאן לא יתן ושם העקדים ללבן ואת

הצאן לו. ויפרץ האיש מאד מאד ויהי

לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים

וחמרים. וישמע את דברי בני לבן לאמר

לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר

לאבינו עשה את כל הכבוד הזה. ויראה

יעקב את פני לבן והנה איננו אתמול

שלשום כאשתמול שלשום. ויאמר ה'

אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ואל

מולדתך ואהיה עמך. וישלח יעקב ויקרא

לרחל ולאה השדה אל צאנו. ויאמר להן

אני רואה את פני אביכן כי איננו אתמול

שלשום כאשתמול שלשום ואלהי אבי היה

עמדי. ואתנה יודעות כי בכל כחי עבדתי

את אביכן. ואביכן התל בי והחליף את

משכרתי עשרת מונים ולא נתנו אלהים

לו להרע עמדי. אם כה יאמר נקדים

יהיה שכרך והלדו כל הצאן נקדים ואם

כה יאמר עקדים יהיה שכרך והלדו כל

הצאן עקדים. ויצל אלהים את מקנה

אביכן ויתן לי. ויהי בעת יחם הצאן

ואשא עיני ואראה בחלום והנה העתודים

העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים.

ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב

ואומר הנני. ויאמר שא נא עיניך וראה

כל העתודים העלים על הצאן עקדים

נקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר

לבן עשה לך. אנכי האל בית אל אשר

משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר

עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל

ארץ מולדתך. ותענינה רחל ולאה ותאמרנה

לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו.

הלא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל

גם אכל את כספנו. כי כל העשר אשר

הצל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו

ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה.

וישא יעקב את בניו ואת נשיו על

הגמלים. ויעבר את כל מקנהו ואת כל

רכושו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש

בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה

כנען. ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנוב

רחל את התרפים אשר לאביה. ויגנוב

יעקב את לב לבן הארמי על בלתי הגיד

לו כי בורח הוא. ויברח הוא וכל אשר

לו ויקם ויעבר את הנהר ויעבר את

הנהר ויעבר את הנהר ויעבר את הנהר

ויעבר את הנהר ויעבר את הנהר ויעבר

את הנהר

ויתרגל את אמונתו.

תשמרו בניכם לעשות את כל דברי התורה הזאת וגו׳ כי לא דבר ריק הוא מכם כי אם חייכם: כל זמן שאתם עוסקים בתורה אתם חיים ומאריכים ימיכם בעולם הזה ובעולם הבא. כיוצא בדבר אתה אומר: כי הם חיינו ואורך ימינו בהם נהגה יומם ולילה. ואומר: עץ חיים היא למחזיקים בה. ואומר: כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזובו. ואומר: כי ה׳ נתן חכמה מפיו דעת ותבונה. ואומר: ה׳ בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונתו. ואומר: ה׳ בחכמה יבנה בית ויתאמץ בתבונה. ואומר: בתבונתו רקעו שמים. ואומר: ה׳ בחכמה יבנה בית ויתאמץ בתבונה. ואומר: בתבונתו רקעו שמים. ואומר: בתבונתו רקעו שמים. ואומר: בתבונתו רקעו שמים

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

ויקרא אל משה וידבר יי' אליו מאהל מועד לאמר:
דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליי' מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם:
אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצנו לפני יי':
וסמך את ידו על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו:
ושחט את בן הבקר לפני יי' והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד:
והפשיט את העולה וניתח אתה לנתחיה:
ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש:
וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח:
וקרבו ורחצו בני אהרן הכהנים את הקרב ואת הכרעים על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד:
והקריב את כל ויקטיר המזבחה עולה הוא אשה ריח ניחוח ליי':
ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעולה זכר תמים יקריבנו:
ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יי' וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב:
ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח:
והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עולה הוא אשה ריח ניחוח ליי':
ואם מן העוף קרבן עולה ליי' ומן התורים או מבני היונה יקריב את קרבנו:
והקריבו אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח:
ונתר את מוראתו בנוצתה והשליך אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן:
ושסע אתו בפדרתיו לא יבדיל והקטירו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עולה הוא אשה ריח ניחוח ליי':
ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליי' סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה:
והביא אתה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתו ומשמנה על כל לבונתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח ליי':
והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יי':
כל המנחה אשר תקריבו ליי' לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי':
קרבן ראשית תקריבו אתם ליי' ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח:
וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח:
ואם תקריב מנחת בכורים ליי' אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך:
ונתת עליה שמן ושמת עליה לבונה מנחה הוא:
והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבונתה אשה ליי':
ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יי':
וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחטו פתח אהל מועד ווזרקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב:
והקריב מזבח השלמים אשה ליי' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב:
ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה:
והקטירם בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשה ריח ניחוח ליי' חלב כל לבני לחקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם כל חלב ודם לא תאכלו:
וידבר יי' אל משה לאמר:
דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות יי' אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה:
אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים ליי' לחטאת:
והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני יי' וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני יי':
ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד:
וטבל הכהן את אצבעו מן הדם והזה מן הדם שבע פעמים לפני יי' את פני פרכת הקדש:
ומן הדם יתן על קרנות המזבח אשר לפני יי' אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד:
ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב:
ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה:
כאשר הוסר משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה:
ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו:
והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהורה אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן יישרף:
וכל עדת בני ישראל יעשו כל אחת ואחת מהנה:
אם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות יי' אשר לא תעשינה ואשמו:
והודעו החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד:
וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יי' ושחט את הפר לפני יי':
והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד:
וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יי' את פני הפרכת:
ומן הדם יתן על קרנות המזבח אשר לפני יי' אשר באהל מועד ואת כל הדם יישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד:
ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה:
ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן וניסלח להם:
את פר החטאת הראשון ישרף כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא:
ואל שער המחנה יוצא אל מקום טהורה אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן יישרף:
אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות יי' אלהיו אשר לא תעשינה ואשם:
או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים:
וסמך את ידו על ראש השעיר ושחט אתו במקום אשר ישחט את העולה לפני יי' חטאת הוא:
ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות המזבח העלה ואת דמו יישפך אל יסוד מזבח העלה:
ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים וכפר עליו הכהן מחטאתו ונסלח לו:
ואם נפש אחת תחטא בשגגה בעשתה אחת מכל מצות יי' אשר לא תעשינה ואשם:
או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביאה קרבנה שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתו אשר חטא:
וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העלה:
ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנות המזבח העלה ואת כל דמה יישפך אל יסוד המזבח:
ואת כל חלבה יסיר כחלב הכשב מעל זבח השלמים והקטירם הכהן המזבחה על אשי יי' וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו:
ואם כשב יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה:
וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העולה:
ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנות המזבח העלה ואת כל דמה יישפך אל יסוד המזבח:
ואת כל חלבה יסיר כחלב כשב הזבח השלמים והקטיר הכהן אתם המזבחה על אשי יי' וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו:
ואם נפש כי תחטא ושמעה קול אלה ועד הוא או ראה או ידע אם לא יגיד ונשא עונו:
או נפש אשר תגע בכל טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם:
או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו וידע ואשם:
או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבועה ונעלם ממנו וידע ואשם לאחת מאלה:
והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה:
והביא את אשמו ליי' על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו:
ואם לא תגיע ידו דיה לשה וכפר על חטאתו אשר חטא שתי תורים או שני בני יונה ליי' אחד לחטאת ואחד לעולה:
והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה וקמץ את מראשתו מן העורף ולא יבדיל:
והזה מדם החטאת על קיר המזבח והנשאר בדם יימצה אל יסוד המזבח חטאת הוא:
ואת השני יעשה עולה כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא ונסלח לו והיתה לכהן כמנחה:
ונפש כי תחטא ומעלה מעל בקדשי יי' והביא את אשמו ליי' איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש אשם הוא:
את אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו:
ואם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יי' אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו:
והביא איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן והכהן יכפר עליו על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו:
אשם הוא אשם אשם לי' לפני יי':
וידבר יי' אל משה לאמר:
נפש כי תחטא ומעלה מעל ביי' וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו:
או מצא אבדה והכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהן:
והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקדון אתו או את האבדה אשר מצא:
או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמישתו יוסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו:
והביא את אשמו ליי' איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן:
והכהן יכפר עליו לפני יי' ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה:
וידבר יי' אל משה לאמר:
צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העולה הוא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו:
והלבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העולה על המזבח ושמו אצל המזבח:
ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור:
והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה והבעיר עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העולה והקטיר עליה חלבי השלמים:
אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה:
וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יי' אל פני המזבח:
והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבונה אשר על המנחה והקטיר המזבחה ריח ניחוחה אזכרתה ליי':
והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה:
לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים היא כחטאת וכאשם:
כל זכר בבני אהרן יאכל אתה חק עולם לדרתיכם מאשי יי' כל אשר יגע בהם יקדש:
וידבר יי' אל משה לאמר:
זאת קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליי' ביום המשח אתו עשרון הסלת מנחה תמיד מחציו בבקר ומחציו בערב:
על מחבת במשחה תעשה מרבכת משחים תביא מנחת פתים ריח ניחוח ליי':
והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליי' כליל תקטר:
וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל:
וידבר יי' אל משה לאמר:
דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העולה תשחט החטאת לפני יי' קדש קדשים הוא:
הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד:
כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד עליו תכבס את אשר יזה עליו תכבס במקום קדש:
וכלי חרש אשר תבשל בו תשבר ואם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים:
כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא:
וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף:
וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא:
במקום אשר ישחטו את העולה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב:
וכל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב:
ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה:
והקטיר הכהן אתם המזבחה אשה ליי' אשם הוא:
כל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדש יאכל קדש קדשים הוא:
כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן המכפר בו יהיה:
ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו:
והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהורה אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן יישרף:
וכל עדת בני ישראל יעשו כל אחת ואחת מהנה:
אם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות יי' אשר לא תעשינה ואשמו:
והודעו החטאת אשר חטאו עליה והקריבו הקהל פר בן בקר לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד:
וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני יי' ושחט את הפר לפני יי':
והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד:
וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני יי' את פני הפרכת:
ומן הדם יתן על קרנות המזבח אשר לפני יי' אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד:
ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב:
ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה:
כאשר הוסר משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העל

עתה נבין היטב למה אמר לו: אל תבוא אל תוך הבית. כלומר אל תבוא לבקש בבית את כבודך. כי אם תבוא בסתר לבך לשם כבוד עצמך, אל תבוא עי כי אמנם תוכל לראות את כבודו של המקום. אבל אל תבוא לבקש את כבודך. וכשבוקש את כבודך אל תבוא לבית הכנסת. כי אם תבוא לבית הכנסת לבקש את כבודך, אז לא תוכל לראות את כבוד המקום. כי אם תבוא לבקש את כבודך

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ת

משה מתיו ממנו. כלומר יעקב שיש לו רמוכן ולקח רחל שפיא לאנה
ולה בן מאישה פרן שלו יוסף. ולאחר שלקחה יעקב
ילדה בן ויקרא לו בנימין. נראה שבנימין הוא את ליוסף מצר
פאמה. ולרמוכן מצר פאמה. ואם ימנו יוסף כלא בנים אין
מעונו מנרן לבנימין כיון שהוא מתיו מצר פאמה ואשנו
חייב ליבם. ואם הלך רמוכן מעם שיש לו משה מחרת
ולקחה יען שפיא נבריה לו ולימים מתנם הוא ונפלו שני
נשיו לפני בנימין שהוא את לו מצר פאמה אין בנימין רשאו
ליבם מפי' מנוה שהיה משן שמעון מעיקרא משום שהיה
צרן למשן מתיו ממנה. רצני לומר למנוה משה משר הינה
כבר משן [illegible] יוסף ״

ומשה מתיו שלא היה בשלמה — כמו רמוכן נשא משה ומן כלא בנים ואחר כך שלר לו
מסורה לו. ואם יבאה שמעון ולו משה מחרן ומן נם
הוא. שני נשיו מסורון ללוי כיון שאחר מהם הינה כבר
משן מתיו שלא היה בשלמה. רצני, בשמן רמוכן.
ופירש רש״י רוקא בשנולר קורם שיבאה שמעון, אבל אחרי
פירשו בין שנולר קורם שיבאה בין לאחר שיבאה רינה שוה
ובן הלכנה;

כלתו — משל בנה. רמוכן היה לו בן ונתן לו משה ומן מנוה הבן
ומנוה משה לקחה שמעון ״

כלומר מה נרגל בה' הנשאל ומן הנשאה. ולה יורן מה הוא בשנוה
כלומר אין לו יתרון ומן הנשאה אבל ישלו יורן למשלה מן הנשאה:

HARVARD COLLEGE LIBRARY

דברי קהלת בן דוד . ישמע וי חכם ויוסף לקח
ונבון תחבולות יקנה : כי יבין משל ומליצה דברי חכמים וחידתם :
ראשית דעת יראת יי . חכמה ומוסר אויל בזו :
לתת לפתאים ערמה . לנערים דעת ומזמה :
ישמע חכם ויוסף לקח . ונבון תחבולות יקנה :
להבין משל ומליצה . דברי חכמים וחידתם :
יראת יי ראשית דעת . חכמה ומוסר אויל בזו :
בני אם יפתוך חטאים . אל תבא בעצתם :
אם יאמרו לכו אתנו . נארבה לדם נצפנה לנקי חנם :
נבלעם כשאול חיים . ותמימים כיורדי בור :
כל הון יקר ימצא . נמלא בתינו שלל :
גורלך הפל בתוכנו . כיס אחד יהיה לכלנו :
בני אל תלך עמם . מנע רגלך מנתיבתם :
כי רגליהם לרע ירוצו . וימהרו לשפך דם :
כי חנם מזרה הרשת . בעיני כל בעל כנף :
והמה לדמיהם יארבו . יצפנו לנפשותם :
כן ארחות כל בוצע בצע . את נפש בעליו יקח :
חכמות תקרא בחוץ . ברחובות תתן קולה :
בראש המיות תקרא . בפתח שערים באמריה :
עד מתי פתאים תאהבו פתי . ולצים לצון להם חמדו :
ואכסילים ישנאו דעת . תשובו לתוכחתי :
הן אביע לכם רוחי . אודיעה דברי אתכם :
יען קראתי ותמאנו . נטיתי ידי ואין מקשיב :
ותפרעו כל עצתי . ותוכחתי לא אבתם :
גם אני באידכם אלעג . אלעיג בבא פחדכם :
בבא כשואה פחדכם . ואידכם כסופה תאתה :
בבא עליכם צוקה וצוקה . תצוקו ותמצאנה :
אז יקראוני ולא אענה . ישחרוני ולא ימצאוני :
תחת כי שנאו דעת . ויראת יי לא בחרו :
לא אבו לעצתי . נאצו כל תוכחתי :
ואכלו מפרי דרכם . ומזמותם ישבעו :
כי משובת פתאים תהרגם . ושלות כסילים תאבדם :
ושמע אלי ישכן בטח . ושאנן מפחד רעה :
אם תקח אמרי . ומצותי תצפן אתך :
להטות לחכמה אזנך . תט לבך לתבונה :
כי אם לבינה תקרא . לתבונה תתן קולך :
אם תבקשנה ככסף . וכמטמונים תחפשנה :
אז תבין יראת יי . ודעת אלהים תמצא :
כי יי יתן חכמה . מפיו דעת ותבונה :
ויצפן לישרים תושיה . מגן להולכי תם :
לנצר ארחות משפט . ודרך חסידיו ישמר :
אז תבין צדק ומשפט . ומישרים כל מעגל טוב :
כי תבוא חכמה בלבך . ודעת לנפשך תנעם :
מזמה תשמר עליך . תבונה תנצרך :
להצילך מדרך רע . מאיש מדבר תהפכות :
העזבים ארחות ישר . ללכת בדרכי חשך :
השמחים לעשות רע . יגילו בתהפכות רע :
אשר ארחותיהם עקשים . ונלוזים במעגלותם :
להצילך מאשה זרה . מנכריה אמרי חלקות :
העזבה אלוף נעוריה . ואת ברית אלהיה שכחה :
כי שחה אל מות ביתה . אל רפאים מעגלותיה :
כל באיה לא ישובון . ולא ישיגו ארחות חיים :
למען תלך בדרך טובים . ואורחות צדיקים תשמר :
כי ישרים ישכנו ארץ . ותמימים יותרו בה :
ורשעים מארץ יכרתון . ובוגדים ינתשו ממנה :
בני תורתי אל תשכח . ומצותי יצר לבך :
כי ארך ימים ושנות חיים . ושלום יוסיפו לך :
חסד ואמת אל יעזבוך . קשרם על גרונך :
כתבם על לוח לבך . ומצא חן ושכל טוב :
בטח אל יי בכל לבך . ואל בינתך אל תשען :
בכל דרכיך דעהו . והוא יישר אורחותיך :
אל תהי חכם בעיניך . יראת יי וסור מרע :
רפאות תהי לשרך . ושקוי לעצמותיך :
כבד את יי מהונך . ומראשית כל תבואתך :
ותמלאנה אסמיך שבע . ותירוש יקביך יפרצון :
בני אל תמאס מוסר יי . ואל תקץ בתוכחתו :
כי את אשר יאהב יוכיח . וכאב את בן ירצה :
אשרי אדם מצא חכמה . ואדם יפיק תבונה :
כי טובה סחרתה מסחר כסף . ומחרוץ תבואתה :
יקרה היא מפנינים . וכל חפציך לא יערכו בה :
ארך ימים בימינה . בשמאלה עושר וכבוד :
דרכיה דרכי נעם . וכל נתיבותיה שלום :
עץ חיים היא למחזיקים בה . ותומכיה מאושר :
יי בחכמה יסד ארץ . כונן שמים בתבונה :
בדעתו תהומות נבקעו . ושחקים ירעפו טל :
בני אל יסורו מעיניך . נצר מחשבה ותושיה :
ויהיו חיים לנפשך . וחן לגרגותיך :
אז תלך לבטח דרכך . ורגלך לא תגוף :
אם תשכב לא תפחד . ושכבת ועריבה :
אל תירא מפחד פתאום . ומשואת רשעים כי תבוא :
כי יי יהיה בכסלך . ושמר רגלך מלכד :
אל תמנע טוב מבעליו . בהיות לתת ידך :
אל תאמר לרעך לך ושוב . ומחר אתן ויש אתך :
אל תרע על רעך רעה . וישב לבטח אתך :
אל תריב עם אדם חנם . אם לא גמלך רעה :
אל תקנא באיש חמס . ואל תבחר בכל דרכיו :
כי תועבת יי נלוז . וסודו עם ישרים :
מאלת יי בבית רשע . ונוה צדיקים יברך :
אם לליצים הוא יליץ . ולענוים יתן חן :
כבוד חכמים ינחלו . וכסילים מרים קלון :
שמעו בנים מוסר אב . והקשיבו לדעת בינה :
כי לקח טוב נתתי לכם . תורתי אל תעזבו :
כי בן הייתי לאבי . רך ויחיד לפני אמי :
ויורני ויאמר לי . יסמך דברי לבך :
שמור מצותי וחיה . קנה חכמה קנה בינה :
אל תשכח ואל תט . מאמרי פי אל תנח :
אל תעזבה ותשמרך . אהבה ותצרך :
ראשית חכמה קנה חכמה . ובכל קנינך קנה בינה :
סלסלה ותרוממך . תכבדך כי תחבקנה :
תתן לראשך לוית חן . עטרת תפארת תמגנך :
שמע בני וקח אמרי . וירבו לך שנות חיים :
דרך חכמה הורתיך . נחיתיך במעגלי צדק :
בלכתך לא תצר צעדך . וכי תרוץ לא תכשל :
החזק במוסר אל תרף . נצרה כי היא חייך :
אל בארח רשעים אל תבא . ואל תאשר בדרך רעים :
פרעה ואל תעבר בה . סור מעליה ועבור :
כי לא ישנו אם לא ישנו . ונגעה שנתם אם לא יכשילו :
כי לחם רשעה יאכלו . ויין חמסים ישתו :
ונתיבת צדיקים כאור נגה . הולך ואור עד נכון היום :
דרך רשעים כאפלה . לא ידעו במה יכשלו :
בני לדברי הקשיבה . לאמרי האזינה :
אל יסורו מעיניך . שמרם בתוך לבך :
כי חיים הם למוצאיהם . ולכל בשרו מרפא :
מכל משמר נצר לבך . כי ממנו תוצאות חיים :
הסר מעליך עקשות פה . ולזות שפתים הרחק ממך :
עיניך לנכח יביטו . ועפעפיך ישרו נגדך :
פלס מעגל רגליך . וכל דרכיך יכונו :
אל תט ימין ושמאל . הסר רגלך מרע :
בני הקשיבה לחכמתי . לתבונתי האזינה :
למען תשמרנה מזמות . ודעת שפתותיך ינצרו :
כי נופת תטפנה שפתי זרה . וחלק משמן חכה :
ואחריתה מרה כלענה . חדה כחרב פיות :
רגליה יורדות מות . צעדיה בשאול תאחזנה :
פן מעגל חיים לא תחקור . נעו ארחותיה לא תדע :
ועתה בנים שמעו לי . ואל תסורו מאמרי פי :
הרחק מעליה דרכך . ואל תקרב אל פתח ביתה :
פן תתן לאחרים הודך . ושנותיך לאכזרי :
פן ישבעו זרים כחך . ועצביך בבית נכרי :
ונהמת באחריתך . בכלות בשרך ושארך :
ואמרת איך שנאתי מוסר . ותוכחות לבי נאצה :
לא שמעתי בקול מורי . ולמלמדי לא הטיתי אזני :
כמעט הייתי בכל רע . בתוך קהל ועדה :
שתה מימי בורך . ונזלים מתוך בארך :
יפוצו מעיינותיך חוצה . בשוקים פלגי מים :
יהיו לך לבדך . ואין לזרים אתך :
יהי מקורך ברוך . ושמח את אשת נעוריך :
אהבת חן ויעלת חמודים . דדיה ירווך בכל עת :
בתועותיה תשגה תמיד . ובאהבתה תרגה :
ולמה תשגה בני זרה . ותחבק חיק נכריה :
כי נגד עיני יי דרכי איש . וכל מעגלותיו מפלס :
עונותיו ילכדו את רשע . ובחבלי חטאתו יתמך :
הוא ימות בלי מוסר . ובסכלותו יתעה :
שמע בני וקח אמרי . ואל תסור מאמרי פי :
הרחק מעליה דרכך . ואל תקרב אל פתח ביתה :
פן תתן לאחרים הודך . ושנותיך לאכזרי :
פן ישבעו זרים כחך . ועצביך בבית נכרי :
ונהמת באחריתך . בכלות בשרך ושארך :
ואמרת איך שנאתי מוסר . ותוכחות לבי נאצה :
לא שמעתי בקול מורי . ולמלמדי לא הטיתי אזני :
כמעט הייתי בכל רע . בתוך קהל ועדה :
שתה מימי בורך . ונזלים מתוך בארך :
יפוצו מעיינותיך חוצה . בשוקים פלגי מים :
יהיו לך לבדך . ואין לזרים אתך :
יהי מקורך ברוך . ושמח את אשת נעוריך :
אהבת חן ויעלת חמודים . דדיה ירווך בכל עת :
בתועותיה תשגה תמיד . ובאהבתה תרגה :
ולמה תשגה בני זרה . ותחבק חיק נכריה :
כי נגד עיני יי דרכי איש . וכל מעגלותיו מפלס :
עונותיו ילכדו את רשע . ובחבלי חטאתו יתמך :
הוא ימות בלי מוסר . ובסכלותו יתעה :

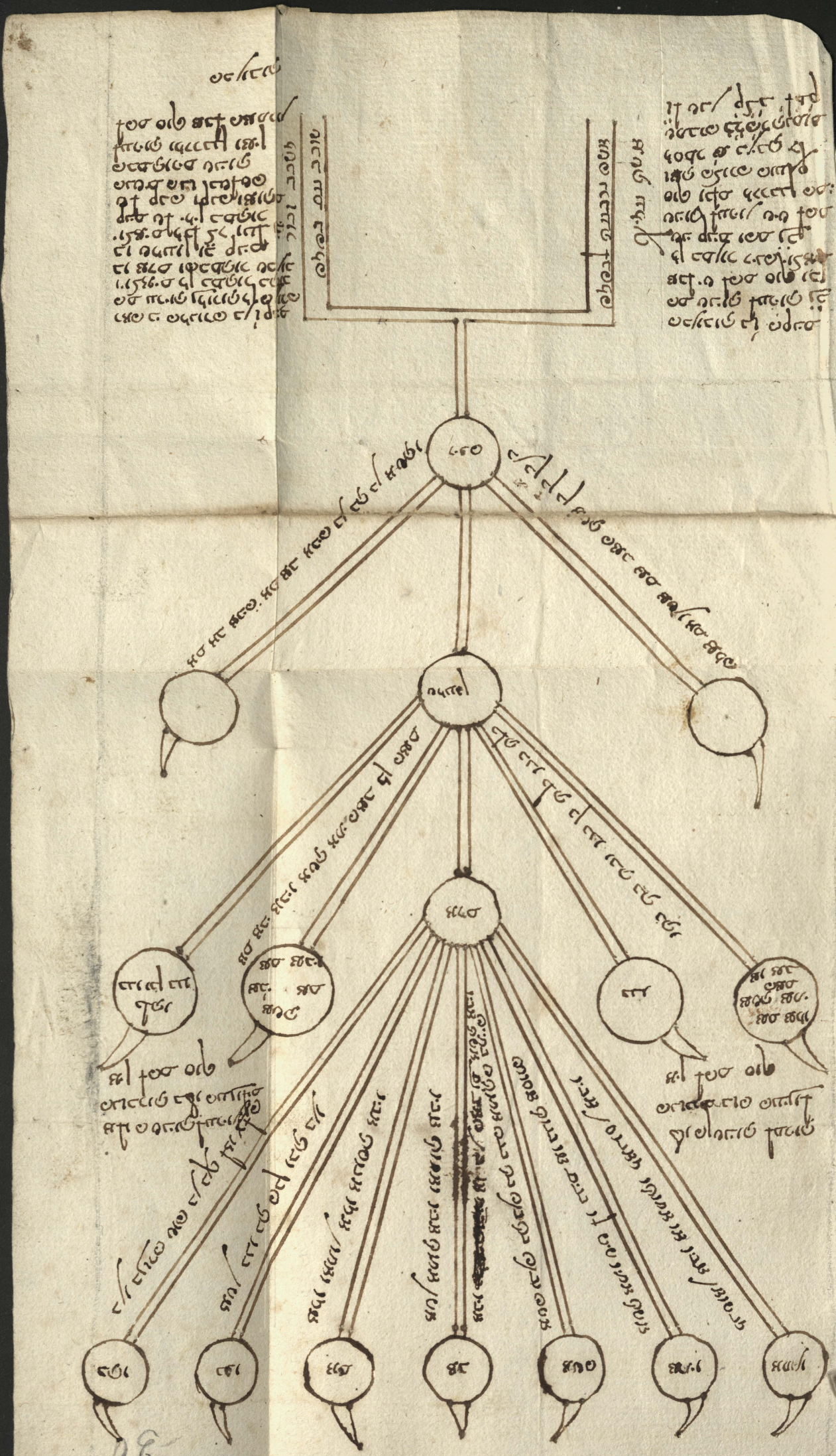

ויבוא לפניו בעל בית אחד ואמר לו: רבי לימדני את
פרשת השבוע ואמר לו: בני מי אביך? אמר לו פלוני
עמד ואמר לפניו: רבי מה אתה רואה שאתה שואל
לו? אמר לו: שמא ראה בו דבר ערוה. אמר לו: בני
אם כאביך כאביך ואם לאו לאו. אמר לו: רבי
לא ידעתי. אמר לו: מלך רשע היה ואנוסים היו
לו. כשבא לפניו אדם ואמר לו: רבי לא ראיתי
כיוצא בך, אמר לו: בני אם כאביך כאביך ואם
לאו לאו. אמר לו: רבי לא ראיתי כיוצא בך
שאינו מבקש לו לאדם שיעבור עבירה. אמר לו:
בני אם כאביך כאביך ואם לאו לאו. אמר לו:
רבי לא ראיתי כיוצא בך שאינו מבקש לו לאדם
שיעבור עבירה. אמר לו: בני אם כאביך כאביך
ואם

כשם שנו נעשה בקטנה לענין

יא שנפלים נו ביבמ, נעל ביבמ שנפלו ביבמ ונעל נעל נפלו נעשה נפלו בקטנה ביבמ

א נפלו בלבד בעל שנפלו על בקטנה, ובי נו בעיב בן

ב נפלו ובאלו ביבמ נפלו בקטנה לענין, ובי נו בעיב בן

ג בקטנה שבייבמ, ובי נפלו בקטנה לענין בקטנה שבייבמ

ד בקטנה ובי נפלו בקטנה לענין בקטנה שבייבמ

ה בקטנה ובי נפלו בקטנה לענין בקטנה שבייבמ

ו בקטנה ובי נפלו בקטנה לענין בקטנה שבייבמ

ז בקטנה ובי נפלו בקטנה לענין בקטנה שבייבמ

ח בקטנה ובי נפלו בקטנה לענין בקטנה שבייבמ

ט בקטנה ובי נפלו בקטנה לענין בקטנה שבייבמ

י בקטנה ובי נפלו בקטנה לענין בקטנה שבייבמ

יא בקטנה ובי נפלו בקטנה לענין בקטנה שבייבמ

יב בקטנה ובי נפלו בקטנה לענין בקטנה שבייבמ

יג בקטנה ובי נפלו בקטנה לענין בקטנה שבייבמ

יד בקטנה ובי נפלו בקטנה לענין בקטנה שבייבמ

טו בקטנה ובי נפלו בקטנה לענין בקטנה שבייבמ

טז בקטנה ובי נפלו בקטנה לענין בקטנה שבייבמ

יז בקטנה ובי נפלו בקטנה לענין בקטנה שבייבמ

יח בקטנה ובי נפלו בקטנה לענין בקטנה שבייבמ

יט בקטנה ובי נפלו בקטנה לענין בקטנה שבייבמ

כ בקטנה ובי נפלו בקטנה לענין בקטנה שבייבמ

כא בקטנה ובי נפלו בקטנה לענין בקטנה שבייבמ

כב בקטנה ובי נפלו בקטנה לענין בקטנה שבייבמ

כג בקטנה ובי נפלו בקטנה לענין בקטנה שבייבמ

כד בקטנה ובי נפלו בקטנה לענין בקטנה שבייבמ

כה בקטנה ובי נפלו בקטנה לענין בקטנה שבייבמ

כו בקטנה ובי נפלו בקטנה לענין בקטנה שבייבמ

כז בקטנה ובי נפלו בקטנה לענין בקטנה שבייבמ

כח בקטנה ובי נפלו בקטנה לענין בקטנה שבייבמ

כט בקטנה ובי נפלו בקטנה לענין בקטנה שבייבמ

ל בקטנה ובי נפלו בקטנה לענין בקטנה שבייבמ

כ"ה יבוא בעניין שבת ויום טוב שחל להיות אחר יום טוב
כ"ו שלפניו אם לא שיהא לו תבשיל מערב יום טוב
כ"ז ראשון, ואם לא עירב ואכל ביום טוב
כ"ח יבוא בעניין שבת שחל להיות אחר יום טוב שלפניו
כ"ט ואם עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
ל' אסור לו לאכול כל היום כולו
ל"א ואם עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
ל"ב מותר לו לאכול כל היום כולו
ל"ג כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
ל"ד אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
ל"ה ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
ל"ו ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
ל"ז ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
ל"ח ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
ל"ט ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
מ' ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
מ"א ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
מ"ב ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
מ"ג ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
מ"ד כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
מ"ה אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
מ"ו ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
מ"ז ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
מ"ח ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
מ"ט ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
נ' ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
נ"א כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
נ"ב אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
נ"ג ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
נ"ד ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
נ"ה ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
נ"ו ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
נ"ז ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
נ"ח כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
נ"ט אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
ס' ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
ס"א ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
ס"ב ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
ס"ג ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
ס"ד ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
ס"ה כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
ס"ו אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
ס"ז ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
ס"ח ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
ס"ט ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
ע' ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
ע"א ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
ע"ב כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
ע"ג אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
ע"ד ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
ע"ה ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
ע"ו ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
ע"ז ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
ע"ח ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
ע"ט כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
פ' אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
פ"א ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
פ"ב ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
פ"ג ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
פ"ד ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
פ"ה ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
פ"ו כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
פ"ז אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
פ"ח ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
פ"ט ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
צ' ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
צ"א ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
צ"ב ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
צ"ג כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
צ"ד אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
צ"ה ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
צ"ו ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
צ"ז ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
צ"ח ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
צ"ט ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
ק' כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
ק"א אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
ק"ב ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
ק"ג ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
ק"ד ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
ק"ה ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
ק"ו ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
ק"ז כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
ק"ח אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
ק"ט ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
קי' ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
קי"א ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
קי"ב ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
קי"ג ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
קי"ד כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
קי"ה אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
קי"ו ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
קי"ז ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
קי"ח ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
קי"ט ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
קכ' ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
קכ"א כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
קכ"ב אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
קכ"ג ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
קכ"ד ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
קכ"ה ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
קכ"ו ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
קכ"ז ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
קכ"ח כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
קכ"ט אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
קל' ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
קל"א ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
קל"ב ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
קל"ג ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
קל"ד ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
קל"ה כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
קל"ו אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
קל"ז ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
קל"ח ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
קל"ט ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
קמ' ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
קמ"א ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
קמ"ב כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
קמ"ג אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
קמ"ד ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
קמ"ה ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
קמ"ו ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
קמ"ז ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
קמ"ח ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
קמ"ט כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
קנ' אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
קנ"א ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
קנ"ב ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
קנ"ג ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
קנ"ד ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
קנ"ה ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
קנ"ו כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
קנ"ז אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
קנ"ח ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
קנ"ט ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
קס' ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
קס"א ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
קס"ב ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
קס"ג כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
קס"ד אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
קס"ה ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
קס"ו ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
קס"ז ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
קס"ח ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
קס"ט ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
קע' כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
קע"א אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
קע"ב ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
קע"ג ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
קע"ד ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
קע"ה ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
קע"ו ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
קע"ז כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
קע"ח אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
קע"ט ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
קפ' ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
קפ"א ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
קפ"ב ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
קפ"ג ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
קפ"ד כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
קפ"ה אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
קפ"ו ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
קפ"ז ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
קפ"ח ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
קפ"ט ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
קצ' ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
קצ"א כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
קצ"ב אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
קצ"ג ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
קצ"ד ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
קצ"ה ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
קצ"ו ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
קצ"ז ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
קצ"ח כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
קצ"ט אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
ר' ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
ר"א ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
ר"ב ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
ר"ג ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
ר"ד ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
ר"ה כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
ר"ו אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
ר"ז ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
ר"ח ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
ר"ט ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
ש' ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
ש"א ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
ש"ב כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
ש"ג אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
ש"ד ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
ש"ה ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
ש"ו ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
ש"ז ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
ש"ח ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
ש"ט כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
ת' אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
ת"א ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
ת"ב ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
ת"ג ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
ת"ד ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
ת"ה ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
ת"ו כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
ת"ז אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
ת"ח ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
ת"ט ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תי' ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תי"א ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תי"ב ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תי"ג כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תי"ד אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תי"ה ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תי"ו ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תי"ז ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תי"ח ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תי"ט ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תכ' כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תכ"א אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תכ"ב ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תכ"ג ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תכ"ד ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תכ"ה ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תכ"ו ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תכ"ז כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תכ"ח אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תכ"ט ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תל' ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תל"א ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תל"ב ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תל"ג ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תל"ד כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תל"ה אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תל"ו ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תל"ז ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תל"ח ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תל"ט ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תמ' ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תמ"א כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תמ"ב אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תמ"ג ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תמ"ד ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תמ"ה ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תמ"ו ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תמ"ז ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תמ"ח כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תמ"ט אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תנ' ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תנ"א ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תנ"ב ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תנ"ג ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תנ"ד ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תנ"ה כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תנ"ו אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תנ"ז ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תנ"ח ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תנ"ט ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תס' ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תס"א ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תס"ב כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תס"ג אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תס"ד ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תס"ה ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תס"ו ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תס"ז ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תס"ח ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תס"ט כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תע' אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תע"א ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תע"ב ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תע"ג ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תע"ד ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תע"ה ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תע"ו כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תע"ז אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תע"ח ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תע"ט ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תפ' ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תפ"א ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תפ"ב ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תפ"ג כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תפ"ד אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תפ"ה ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תפ"ו ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תפ"ז ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תפ"ח ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תפ"ט ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תצ' כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תצ"א אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תצ"ב ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תצ"ג ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תצ"ד ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תצ"ה ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תצ"ו ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תצ"ז כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תצ"ח אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תצ"ט ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תק' ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תק"א ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תק"ב ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תק"ג ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תק"ד כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תק"ה אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תק"ו ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תק"ז ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תק"ח ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תק"ט ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תקי' ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תקי"א כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תקי"ב אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תקי"ג ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תקי"ד ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תקי"ה ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תקי"ו ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תקי"ז ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תקי"ח כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תקי"ט אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תקכ' ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תקכ"א ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תקכ"ב ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תקכ"ג ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תקכ"ד ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תקכ"ה כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תקכ"ו אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תקכ"ז ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תקכ"ח ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תקכ"ט ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תקל' ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תקל"א ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תקל"ב כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תקל"ג אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תקל"ד ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תקל"ה ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תקל"ו ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תקל"ז ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תקל"ח ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תקל"ט כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תקמ' אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תקמ"א ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תקמ"ב ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תקמ"ג ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תקמ"ד ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תקמ"ה ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תקמ"ו כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תקמ"ז אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תקמ"ח ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תקמ"ט ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תקנ' ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תקנ"א ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תקנ"ב ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תקנ"ג כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תקנ"ד אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תקנ"ה ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תקנ"ו ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תקנ"ז ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תקנ"ח ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תקנ"ט ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תקס' כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תקס"א אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תקס"ב ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תקס"ג ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תקס"ד ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תקס"ה ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תקס"ו ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תקס"ז כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תקס"ח אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תקס"ט ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תקע' ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תקע"א ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תקע"ב ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תקע"ג ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תקע"ד כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תקע"ה אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תקע"ו ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תקע"ז ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תקע"ח ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תקע"ט ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תקפ' ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תקפ"א כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תקפ"ב אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תקפ"ג ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תקפ"ד ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תקפ"ה ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תקפ"ו ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תקפ"ז ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תקפ"ח כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תקפ"ט אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תקצ' ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תקצ"א ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תקצ"ב ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תקצ"ג ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תקצ"ד ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תקצ"ה כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תקצ"ו אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תקצ"ז ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תקצ"ח ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תקצ"ט ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תקצ' ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תקצ"א ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תקצ"ב כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תקצ"ג אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תקצ"ד ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תקצ"ה ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תקצ"ו ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תקצ"ז ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תקצ"ח ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תקצ"ט כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תר' אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תר"א ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תר"ב ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תר"ג ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תר"ד ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תר"ה ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תר"ו כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תר"ז אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תר"ח ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תר"ט ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תרי' ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תרי"א ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תרי"ב ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תרי"ג כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תרי"ד אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תרי"ה ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תרי"ו ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תרי"ז ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תרי"ח ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תרי"ט ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תרכ' כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תרכ"א אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תרכ"ב ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תרכ"ג ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תרכ"ד ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תרכ"ה ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תרכ"ו ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תרכ"ז כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תרכ"ח אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תרכ"ט ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תרל' ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תרל"א ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תרל"ב ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תרל"ג ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תרל"ד כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תרל"ה אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תרל"ו ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תרל"ז ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תרל"ח ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תרל"ט ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תרמ' ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תרמ"א כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תרמ"ב אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תרמ"ג ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תרמ"ד ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תרמ"ה ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תרמ"ו ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תרמ"ז ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תרמ"ח כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תרמ"ט אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תרנ' ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תרנ"א ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תרנ"ב ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תרנ"ג ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תרנ"ד ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תרנ"ה כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תרנ"ו אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תרנ"ז ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תרנ"ח ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תרנ"ט ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תרס' ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תרס"א ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תרס"ב כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תרס"ג אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תרס"ד ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תרס"ה ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תרס"ו ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תרס"ז ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תרס"ח ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תרס"ט כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תרע' אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תרע"א ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תרע"ב ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תרע"ג ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תרע"ד ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תרע"ה ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תרע"ו כיצד עירב ביום טוב ראשון ואכל ביום טוב שני
תרע"ז אם עירב בתחלת היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תרע"ח ואם עירב בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תרע"ט ואם עירב בתחלת היום ואכל בתחלת היום
תרפ' ואכל בסוף היום אסור לו לאכול כל היום כולו
תרפ"א ואם עירב בסוף היום ואכל בתחלת היום
תרפ"ב ואכל בסוף היום מותר לו לאכול כל היום כולו
תרפ"ג כיצד עירב ביום

ז שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

ח שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

ט שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

י שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

יא שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

יב שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

יג שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

יד שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

טו שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

משפטי הבבא

א ואם בשעה שהוא מוכרו לו, אומר לו: הרי אתה עבדי, והוא אומר לו: הרי אתה עבדי, אין זה קנין.

ב שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

ג שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

ד שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

ה שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

ו שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

ז שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

ח שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

ט שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

י שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

יא שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

יב שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

יג שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

יד שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

טו שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

ב שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

ג שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

ד שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

ה שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

ו שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

ז שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

ח שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

ט שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

י שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

יא שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

יב שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

יג שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

יד שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

טו שבשביל שהוא לא יכול לשלם לו את חובו, אין לו לתבוע ממנו שיעשה לו מלאכה בחנם.

אלקים

ויקרא יהוה אל משה ויאמר אליו מאהל מועד לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליהוה מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם: אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצנו לפני יהוה: וסמך ידו על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו: ושחט את בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד: והפשיט את העולה וניתח אתה לנתחיה: ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש: וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח: וקרבו ורחצו במים את הקרב ואת הכרעים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עולה אשה ריח ניחוח ליהוה: ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעולה זכר תמים יקריבנו: ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח: וקרב ורחץ במים הכל והקריב הכהן והקטיר המזבחה עולה אשה ריח ניחוח ליהוה: ואם מן העוף עולה קרבנו ליהוה ומן התורים או מבני היונה יקריב את קרבנו: והקריבו אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח: ונתק את מוראתו בנוצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן: ובקע אתו בבקעתו לא יבדיל והקטירו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עולה אשה ריח ניחוח ליהוה:

ז ושב על כסא רם ונשא בשמי שמים למעלה .
אנא לא נא רן דינם לגזור רמאות תעלה .
וסערם על ערש רוי ומלטם מרלה, כי ללקי' מנינו מרן מאר עלה :

ז צוה ישועת יעקב משר לך פיום ובכל יום מיחלים .
ומלאכי לקי' פיו יוררי ועולים, עמם לשמרם ובמקרם ירדם בעלי'
ובצבים ובברברות עלי מרמות ובשעלים :

ח שבת מים עבי שחקים ושרפים עומדים מבוקים .
פני מקום לעבור פקלן שושנן פעמקי' ושבילה רבי' ושבילה פיחיר חושקים .
למען קרב פלום ערפלקים . ולפיות בפ' רבקים :

ק שב רב קשב קשוב לקי מרומים . לקמלן פערער פעומדים .
פיום צמים צמומים . ולא תבזה מן תפלתם .
בשועם ליך במאן ובתמים . ל מלך ישב על כסא רחמים :

ל מלך

פיוט אחר חברו כמוה"ר יצחק פ"ג :

יי בצר מקרוך עם זו נבחרו מלך .
ובאו עריך בפבטחן ישא פ' מנו ליך ויחנך .
חלצם ופצילם מצרון נרולון נגזרו מלך .
כבקוב בשש צרות יצילך :

טהור

טהור עינים מרמות רע . עשה עמהם טוב ופסר פרע .
כי מעולם לעם זו קנית . נמלתו טוב ולא רע .
נם כי לך בניא צלמון לא מירא רע . כבתוב ושבע לא ינע בך רע :

אוילים מדרך משעם . פניעו עד שערי מות .
נם מפני אלעמון רעב כצמן לשאול שתו מות .
נא מושיע חוסים פצל לקוחים למון . כבקוב ברעב מרך מאות :

תכון תפלתי קטרת לפניך . משאן כמי מנחת ערב .
מלטם משחמת ומקרחת . ומדלקת ומחרחור ומחרב .
ימצא חן כמדובר עם שרידי חרב . כבקו' ובמלחמה מידי חרב :

אנא מזון שועת חנן פעם פיושב במעבה
פאחרה בין צוקות ובין צרתם יחבה
וכל לשון תקום מנו למשמט משו תכבה . כבקוב בשוט לשון נחבא :

שומע תפלה עריך כל בשר יבאו כי ממשען ומשענה
סוכר כל בית מבוא מק סמוך לבו לא יירא
כל משר לא מוצר פ' יבוא כבקו' ולא תירא משור כי יבא :

ווי כי בתים לשמה פיו ונשמו במות ישחק
ורמי פקומה נרועים ונחשבו כשחק
ומי בשחק יערך לך לפעמידם על תילם שוכן שחק
כבקו' לשור ולכמן תשחק :

עמנו אתה לגדול ונורא . כדבר אשי כנסן הגדולה .
שהחזירו לינשנה העשרה הקהן גבורתיך ונראותיך עלכן לאנירא
בכתוב ולחית הארץ לתירא :

חשוף נא זרועך וקראה גדלך . לעם זו קנית לנן חלקך וחבלך :
ותבשרה כבשורת הקוב הנני רומא לך :
ועם אבני השדה בריתך . ותיית השדה השלמה לך :

לחלק

פיוט אחר חברו כמוהר יצחק הנג' . בו שב שחון
חבוני לשמבן

אל לקים ה' לקים ה' ,
כי כבנים באים ישרלהינם . לשאול רחמי' אמן ה' .
בך בטחו אבותיה ירמי ה' . הלה רמו כי גדולים לעשה ה'
אין צור כלקיה . ואין קדוש כה' :

הארם הגדול כענקים . נכון לבו בטוח כה' ,
יצא לארצו ולולדתו . עלמי ה' .
הכן יקיר לו . אחר לכה ונעלה לפר ה' .
שלה נתקדשו ואחרו . נעלה נא ביר ה' :

השלישי

השלישי שבאבות ישרל בטח בה' ,
בברתו לפני אחיו אחר עזרי לעם ה' ,
ובצאן ישרל לאצרים שבתו ופורו לה' .
לקיה זה קוינו לו ויושיעה זה ה' :

בישיצון דרך דרכו להתהלך לפני ה'
באורצות החיים אשר שלה תליר עיני ה'
להיות בה' לבטחם לון נקמת ה'
בדרניזי לא אשר לא שלעו בקול ה'

דילי שפוט השופטים אשר בטחו בה'
בשבר הקווי רוח נסע לאן ה'
ותנח עליהם הרוח רוח גבורתא לן קדם ה'
לא בחרבם ירשו ארץ כי אם ביר ה'

הנביאים נבאו ברוך הנבר אשר יבטח בה'
ישען בלקיו ויבטח בשם ה'
בתקות חוט זה יחלימו בת קווי ה'
זאן נחלת עברי ה' וצדקתם לאת ה' :

אנחנו לבני בנהם לקי עולם ה'
שפבנו כלים לבנו נכח פניך ה'

לה רבעתה לה תחרש ושמעה תפלתיה ה׳ ,
כי בשחק יערך לך יראה לה׳ :

ירעה כי מלכי אים , לב אלך ביר ה׳ .
עד אנחה אמלים ומנוניה לחניך בהיכל ה׳ .
לא צוא מן בעיני אלך , ושרים ביר ה׳ .
ואכל צרה תצילה מנאה , כי שאש ואנך ה׳ :

אל תעזבני ולא תטשני חנן ורחום ה׳
כי אין לה אעצר לה ושיע ה׳ נא לך
ובכן בשם קרשך בטחה אנינה ה׳ ....
עד לא נירא בהאיר אדן כי אנרל עז שם ה׳ :

קהלות עדך ישראל ישאו ברכה אמן ה׳
ולהסיר אהם כל נגע כל אחלה אי כאכה ה׳
יאים על יאיהם יוסיף להם האלך ה׳
למי חסרו יהולל אשר להניר כי שר ה׳ נא יהלל

אי ינך אאשיסה יעקב . וישראל אבוזים הלא ה׳ ,
אי יתן אן מן העם הזה בעיני העאים הוא ה׳ ,
אי יעלה לה השאיה לאלא אן רבר ה׳ :
הואנר אלט אאלטך כי בטחת בי נאם ה׳ :

לה

לה רבו אעשיך ה׳
נמלאות בכל דור ורור לעם זו קניתה ה׳
שוב נא ומקור נפן זאת אקוה ישראל ה׳
וקראו להם עם הקורש נאולי ה׳ :

לא אלך .

ויכנין לבב שאות שבזה הפיוט שאכוונים לשם בן ופוא שתי שאין
של רחאים שבינ ארות „ ולזה כמל רמשין הפיוט „

פיוט אחר חברו החכם השלם כאוהרר
יחיל אונרולסת . לחן יצה הלוא .

שעה עליון לקול אביון ושועתו לא תבזה
רחם על עם אשר נמעם כתיך ביר שוסה בוזה
כל אנטובה לאעצבה אשאן בשרו ירזה
נע ואנולרל כהלך ורל כים נגרש אזה ואזה
נם נאכח בלי אנוח ואין אואר לא שב כזה
ואי לו עור סער לסעור רק חסר לא ברבר חוזה
ואאר ביום ההוא הנה לקיה זה . ואאר ביום ההוא הנה לקיה זה :

יה צבאות שלש תלאות הנה אשר צרלי עליהן
הלא בערי על אררי ירעתו נאסתו שלשתיהן
הנה שיוות הרחויות עתה חל הנף בהן

לחץ:
(וזה נאלה בטוב לאלי שהוא עלינו לה.)
נאלה בין שהוא שהוא עלינו לה. נאלה בינו שהוא שהוא עלינו לה:
ובכן שלום שב שיבו שלום. שלום בשלו שלום עובה.
שלום שלום לך שלום. ושלום לך שלום שלום לך
ושלום שלום לך שלום. שבה שבה שלום שלום
ב: אם שהוא שלום שלום בשלום שלום שלום
שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום.

אנא בקשה אלוה רחמנא שלום לך שלום שלום

נאלה בינו שהוא וני נאלה בין שהוא וני:
ושוב שלום ושלום שלום שלום שלום שלום
ושלום שלום שלום. שלום שלום שלום שלום
את שלום ושלום שלום שלום שלום שלום
ושב לוליא שלום וכלם שלום בשלום
ושלום שלום לשבור שלם אם שלום שלום

אחלה את באלוה שלום שלום.

נאלה בינו שהוא שהוא עלינו לה. נאלה בינו שהוא וני:
ולשלש שוב בשלש שלום ובשם כאלה שלום ובשם.
מלב שוב ושלאלה שהוא שלום שלום עשבון.
ני. שבה לאל שלשה שלום בשלום עשבון.

ג שלש לבנו ובנותיו ושלשתן ושלשתן: שלום עליכם.
ד ה בן ושם שם אברם ושרה ושרה: ולשלשתן שלש שלש ושלש: ושלום
ו ז ה שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום
ח ט שלש שלש שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום
י כן שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום
יא יב שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום
יג יד שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום
טו טז שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום
יז יח שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום
יט כ שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום
כא כב שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום
כג כד שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום
כה כו שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום
כז כח שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום
כט ל שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום
לא לב שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום
לג לד שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום
לה לו שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום
לז לח שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום
לט מ שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום
מא מב שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום
מג מד שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום
מה מו שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום
מז מח שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום
מט נ שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום שלום

רפואה

ובכן, כשהרב נתן פה
בשלמות נתן לה את
בשלמות, ואם בשלמות
בשלמות שלמות. ואם
בשלמות שלמות שלמות
שלמות אם שלמות שלמות
שלמות שלמות שלמות
לשלם את שלמות שלמות

רפואה • שובע • ושלום •

עסוק

שובץ

א מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון.
ב ירוין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם.
ג כי עמך מקור חיים באורך נראה אור.
ד משוך חסדך לידעיך וצדקתך לישרי לב.
ה אל תבוא רגל גאוה ויד רשעים אל תנדני.
ו שם נפלו פעלי און דחו ולא יכלו קום.
ז כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא תושיע למו.
ח כי אם ימינך וזרועך ואור פניך כי רצית בם.
ט אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב.
י בך נצבור אויבינו בשמך נבוס קמינו.
יא כי לא בקשתי אבטח ורבי לא יושיעני.
יב הושיעה ידך ועזרתך תסמכני.
יג אודה שמך לעולם על ישועתך ועל נפלאותיך.
יד אשר תעשה לחוסים בך נגד בני אדם.
טו תסתירם בסתר פניך מרכסי איש.
טז תצפנם בסכך מריב לשונות.
יז ברוך יי׳ כי הפליא חסדו לי בעיר מצור.
יח ואני אמרתי בחפזי נגזרתי מנגד עיניך.
יט אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך.
כ אהבו את יי׳ כל חסידיו אמונים נצר יי׳.
כא ושלם על יתר עושה גאוה.
כב חזקו ויאמץ לבכם כל המיחלים ליי׳.

שלום

א מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון.
ב ירוין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם.
ג כי עמך מקור חיים באורך נראה אור.
ד משוך חסדך לידעיך וצדקתך לישרי לב.
ה אל תבוא רגל גאוה ויד רשעים אל תנדני.
ו שם נפלו פעלי און דחו ולא יכלו קום.
ז כי לא בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא תושיע למו.
ח כי אם ימינך וזרועך ואור פניך כי רצית בם.
ט אתה הוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב.
י בך נצבור אויבינו בשמך נבוס קמינו.
יא כי לא בקשתי אבטח ורבי לא יושיעני.
יב הושיעה ידך ועזרתך תסמכני.
יג אודה שמך לעולם על ישועתך ועל נפלאותיך.
יד אשר תעשה לחוסים בך נגד בני אדם.
טו תסתירם בסתר פניך מרכסי איש.
טז תצפנם בסכך מריב לשונות.
יז ברוך יי׳ כי הפליא חסדו לי בעיר מצור.
יח ואני אמרתי בחפזי נגזרתי מנגד עיניך.
יט אכן שמעת קול תחנוני בשועי אליך.
כ אהבו את יי׳ כל חסידיו אמונים נצר יי׳.
כא ושלם על יתר עושה גאוה.
כב חזקו ויאמץ לבכם כל המיחלים ליי׳.

שובץ

ואמרה אל רבקה :

אמרי לך מה רעתך עלי : אשמע קולך בקולי .
קומי לכי אל לבן אחי חרנה . ושבי עמו ימים אחדים .
עד אשר ישוב חמת אחיך . ושב אפו ממך .
ושכח את אשר עשית לו . ושלחתי ואספתך משם .
למה אשכל גם שניכם יום אחד . ושלחתי ולקחתי אתכם .

ואמרה אל יצחק

קצתי בחיי מפני בנות חת . אם לקח יעקב אשה מבנות חת .
כאלה מבנות הארץ למה לי חיים .

ויצו יצחק אל יעקב ויברך אתו ויאמר לו :

לא תקח אשה מבנות כנען . קום לך פדנה ארם .
ושם אתה בתואל אבי אמך . וקח לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך .
ואל שדי יברך אתך ויפרה והרבה . והיה לקהל עמים .
ויתן לך את ברכת אברהם . לך ולזרעך אתך .
לרשת את ארץ מגוריך . אשר נתן אלהים לאברהם .

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה .

ויפגע במקום ויאמר : כי אין זה כי אם בית אלהים .
וזה שער השמים . ויקרא את שם המקום בית אל .
ואל שם העיר לוז לראשונה . ויקרא לה בית אל .
ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו . וישכב במקום ההוא .

וישכב במקום ההוא .

וירא בחלום והנה סלם מצב ארצה . וראשו מגיע השמים .
והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו .
והנה יהוה נצב עליו ויאמר :

אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק .
הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך .
והיה זרעך כעפר הארץ . ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה .
ונברכו בך כל משפחות האדמה ובזרעך .
והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך .
והשבתיך אל האדמה הזאת . כי לא אעזבך עד אשר עשיתי את אשר דברתי לך .

ויקץ יעקב משנתו ויאמר :

אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי .
ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה . אין זה כי אם בית אלהים .
וזה שער השמים .

וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשותיו .
וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה .
ויקרא את שם המקום ההוא בית אל .
ואת שם העיר לוז לראשונה .

ויאמר יעקב לאמר :

אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך .
ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש .
ושבתי בשלום אל בית אבי . והיה יהוה לי לאלהים .
והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים .
וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך .

ויעמוד יעקב ויבא ארצה בני קדם .
וירא והנה באר בשדה . והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה .
כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים . והאבן גדולה על פי הבאר .
ויאמר אליהם :

אחי מאין אתם . ויאמרו מחרן אנחנו .
ויאמר אליהם הידעתם את לבן בן נחור . ויאמרו ידענו .
ויאמר אליהם השלום לו . ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן .
ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה .
השקו הצאן ולכו רעו . ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים .
וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן .

ויאמר יעקב :

אחי לא תעשון כן . הן עוד הרחל בא עמנו .
ויגש יעקב וגלל את האבן מעל פי הבאר . וישק את צאן לבן אחי אמו .
וישק את הצאן ויתן את המים בבתיהם .
וישק את הצאן ויתן את המים בבתיהם .
ויגש יעקב וישק את הצאן ויתן את המים בבתיהם .
וישק את הצאן ויתן את המים בבתיהם .

ין ברות של רחמי' חברו הנעלה והמשכיל
כמ' שמשון ן"ינטילוגו יצ"ו

יי' יי' אל רחום וחנון

שעה שועת קהל קרו' לנטובה השופטים תחנון
והגילם מתן מות השנון
והשיבם למרצם בגילה ורנון

ארך אפים ורב חסד ואמת

קהל קרוש ניניצ"מה לנא יהי כמת
כי במיהם תליר תורת מלת
ולא תושלך מרצה המלת

נוצר חסד לאלפים

נא קק ניר"נה ליהיו ללות רחומים
חוק ומלן יריהם הרמים
ותחת צל כנפיך יהיו חוממים

נושא

נושא עון ופשע וחטאה ונקה

השבר נקף לקק לורינא ולילקה
ואת כוס התרעלה לחם לתשקה
מלור לילמך הרך ועשה לעקה

סולח עונות וחטאים

חוס נא על קק לונו ערתיך עריך באים
המזינה לקולם כי בשלך קוראים
לנא רפא נא לרענך לקי הלקים

וסלחת לעונינו ולחטאתינו

ותמלר רי לצרותינו
ותקבץ נפוצות גליותינו
ותבשרנו בבשורת בנין ביתינו

לילק

ויכוי שהבר פתרם פשלם כלוה רה לאיא לריקאנאם

אלקינו ולקי מבותיה תבא לפניך תפלתנו ולא תתעלם
לתחנתנו . שאין אנו עזי פנים וקשי עורף
ברבר פזה שנאמר לפניך ה׳ לקינו ולקי מבוניה . צריקים
מכתנו ולא חטאנו . אבל חטאנו מכתנו ומבותיה :

אשמנו ללקינו משר כנר לי פים כונם .
על חטא שחטאנו לפניך באונם :

בגדנו בעין רואה ואוזן שולעין .
עה״ל ש״ל בכלי רעת :

גזלנו ולא באנו כזה לירי עלני
עה״ל ש״ל בגלני :

דברנו דופי בלזילה וערלה
עה״ל ש״ל ברעין ובלרלה :

העוינו תליר בחטאתינו בנפש וכלב .
עה״ל ש״ל בפרפור פלב :

והרשענו וכל איש ללנו בתורתו לתרמה .
עה״ל ש״ל בוירני פה :

זדנו בריב לצה ולרון .
עה״ל ש״ל בזרון :

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

חמסנו ועל עניי עם שלחנו יד :
עה״ל ש״ל בחוזק יד :

טפלנו שקר בלי עצלתים .
עה״ל ש״ל בטולאנו שפתים :

יעצנו עצות רעות . בחנף ולרע .
עה״ל ש״ל ביצר פרע :

יהרנו ואלרנו לה טוב ולה נעים .
עה״ל ש״ל ביורעים ובלא יורעים :

כזבנו בשבועין שוא לצרים נעזב .
עה״ל ש״ל בכחש ובכזב :

לצנו בלשונינו ופוצאנו על צרים שם רע .
עה״ל ש״ל בלשון פרע :

מרדנו בכל לחלרי עין .
עה״ל ש״ל בלרמין פעין :

נאצנו בכל עת ערבית ושחרית .
עה״ל ש״ל בנשך ולרבית :

סררנו ברברי פבאי בתפלתנו .
עה״ל ש״ל בשיח שפתותינו :

עֹינו — בגדון ופרבים אשרון .
עֹה שֹׁל בעינים רגון :

פֹשענו — ברברים ולא שלם יד עלם .
עֹה שֹׁל בפתחון פם :

צֹררנו — ופבשלם אן פרבים בשלון בפלים .
עֹה שֹׁל בצערי רגלים .

קֹשינו עורף — לעני כי אגלת יד .
עֹה שֹׁל בקפיצן יד :

רֹשענו — בכל נופים פנילי ואיצון .
עֹה שֹׁל ברצון :

שֹׁחתנו — דרכם בגדון ולשונם .
עֹה שֹׁל בשנים :

תֹעינו תעתענו — בלבם פשובב .
עֹה שֹׁה בתלפון לבב :

ועל כולם פוק פסליחות . סלח לנו .
מחול לנו . כפר לנו :

נפשם

נפשם ונופם תרדלם ברמשם .
על חטאים שאנו חייבי' עליה' אשם :

לא פיטבם אן לעשים ולפתח רובן חטאן .
עֹה שֹׁה חטאת :

עתם שבם לבקש אלפני לקים אחילם .
עֹה שֹׁה עולם :

ידעם כי לא גבים שיפסך לנו חוט פשני ללבן .
עֹה שֹׁה קרבן :

ואנחנו רואים כי אנו בני תלותם .
עֹה שֹׁה ליתם :

יראים אנחנו לעזוד לפני ה' לקים לשון .
עֹה שֹׁה ברת :

ברת פרחלים עלים בלתי לתעוררת .
עֹה שֹׁה ליתם וברת :

ליתם בידי שלים . וברת בידי שלים . ארבע
ליתות בר' . וכו' .. "

ל

רבוני

וכשהוא אל תאר ואין : "
גלגל בלבד. ראשו ורגליו
כלום. שלשתן מרובעות. כדי
שיהא מהלכן על כל ארבע
רוחות העולם. ולמעלה
מהן כסא הכבוד. וכסא
הכבוד אינו עומד אלא
על ארבע חיות הקודש.
שנאמר ומעל לרקיע אשר
על ראשם כמראה אבן ספיר
דמות כסא. וכתיב בתריה
ועל דמות הכסא דמות
כמראה אדם עליו מלמעלה.
ואומר ואראה והנה רוח
סערה באה מן הצפון.
ענן גדול ואש מתלקחת
ונגה לו סביב. ומתוכה
כעין החשמל מתוך האש.
ומתוכה דמות ארבע חיות.
ומראיהן כאיש להן.
ואומר ואראה כעין חשמל
כמראה אש בית לה סביב.
ואומר ואראה ונה כמראה
קשת אשר יהיה בענן
ביום הגשם. ואומר
ואראה ונה כמראה אש
ומבותניו ולמעלה
כמראה זהל סביב.
ואומר ואראה ונה
כמראה אש ונגה לו
סביב. כמראה הקשת
אשר יהיה בענן ביום
הגשם. כן מראה הנגה
סביב הוא מראה דמות
כבוד ה'. וכתיב בתריה
וארא ואפול על פני
ואשמע קול דובר.
ואומר ויהי בהיותי
בתוך הגולה על נהר
כבר ותפתחנה השמים
וארא מראות אלהים.
ואומר ויהי בשלשים
שנה ויהי בחמשה
לחדש הרביעי ואני
בתוך הגולה נפתחו
השמים וארא מראות
אלהים. ואומר ויהי
בשנה השתים עשרה
בעשירי בחמשה לחדש
ויהי דבר ה' אלי לאמר.
בן אדם שא קינה על
פרעה מלך מצרים.
ואומר ויהי בשנה
השתים עשרה בחדש
הראשון ויהי דבר ה'
אלי לאמר. בן אדם
שא קינה על פרעה
מלך מצרים. ואומר
ויהי בשנה השתים
עשרה בשנים עשר
בחדש באחד לחדש
ויהי דבר ה' אלי
לאמר. בן אדם שא
קינה על פרעה מלך
מצרים. ואומר ויהי
בשנה השתים עשרה
בשנים עשר בחדש
באחד לחדש ויהי
דבר ה' אלי לאמר.
בן אדם שא קינה על
פרעה מלך מצרים.
ואומר ויהי בשנה
השתים עשרה בשנים
עשר בחדש באחד
לחדש

פלוני

ואם יבוא בקול לב: "

פלוני. נתאחרתי. נתעכבתי. נעשה מי שאין
לו אשה שב ואינו דבק. ובשר בשרו. ובלילות בתוך
ביתו בטוח. שהרי בתולה היתה. ואין לך
שדוי שדוי פלוני ופלוני. ביאה ראשונה. וכלי
ראשון לא כשם. ובעולה לא נתעכבתי. ולא
נתאחרתי. אלא שהיה בקול לב. ואם יבוא
בקול לב. אם יבוא בקול לב. אם יבוא בקול לב.
ואם יבוא בקול לב. אם יבוא בקול לב. א

טפלנו שקר וכזב, בתי מכזיב למכזב :

יעצנו עצון רעון ופמרה חקים, ברחובון ובשווקים :

כזבנו בפיה ובשפתיה למדר. דורי לי צרור פלור :

לצנו ולקחה לה קלון, בדרך ובלגון :

מרדנו וסרה ללצותיך פישרי בגלוי ובחדרי חדרים :

נאצנו מן ה' יושב שלים, לא מתן ולא שתים :

סררנו ולא דרשה מן ה' נותן חכלה, נולה מרן על כלילה

עוינו ודרכה דרך לא סלולה, פנה זו רעה חולה :

פשענו ולצחיה נחושה, על לוח לבה חלושה :

צררנו צרים כי טוב, לפני שלש פוא רטוב :

קשינו עורף ופלכה בדר כי לבה פרעים.

ובכל לרמון נעשים :

רשענו

רשענו ועל עצתה רשעים פומעה, ואלר ה' לי רוחים ולי יוריעה :

שחתנו דרכי ה' פטובים ופנעלים, ותטאה לאבינה כל פילים :

תעבנו משר מפבת עדות ותוקים. לצון ולשמטי' צריקי' :

תעינו ודברה על ה' תיעה, ולה ינפלל נבור ברעה :

תעתענו מסלול זך וישר, עם חיים פיא ללתוקים בה ותולכים למושר :

סרנו ללצותיך ולמשפטיך פטובים ולא שוה לה :

ואתם צרים על כל פבא עלינו וכו'

רבונו שע"ל לא על עצלה בלבד מה לתפללים כי על כל בית ישראל עלך פמזורים בין פעלים מה לתפללים „ובתוכם מנא ה' יפי עיניך מקוחות לא לוד מני פקפלות פקרטון, **מנטובה, ויניציאה, לוגו, מודינא, וירונה** „ לי לפם בלחלה, לי לפם ברעב, לי לפם בדבר, תלול נא עליפם, חוס נא עליפם, רחם נא עליפם, חית פשרה פשלחה לפם, ברעב מדם ללון, לפניפם לא ילך דבר: „

אתה פלא פלגולים משר בקר אלכות בכמשך ,
על כי אלמוון הנפלא בתכלתך . נשאת
שרי תבינם . הנלא בחסרך לפיגלם . עוררה מן
נבורתך . המאדם לבצת בפור ופרר . נפר יצק יסודם
ויפיו צבי אלכות . ברוב ברכות . אור יקרות . ונלאורון
ירוע לאלקים בקול רנה : אנא פ' פושיעה נא : "

אנא פ' אלקים רמה נא בעניים . תטאה עוים .
ומשעה . עקה שבה שמתותים לחשות . ואם
לה לעשות . אלקים אתה פורתה . איש כי יחטא בשנגה
בסתר פלגרגה . יבוא קרבה ונסלח לו . ואם אשום אשם
יבוא לו שם קרבן אשם . ופאלהה לא תשם . ואם יזיד בזיד
כי נבנס בו רוח תזזית . יבוא לא לקרשי לא . וכמיו מרושות
ברוב בקשות . ישלא אמן פ' רמואה לאחלהו . ישלח דברו
וירמאהו . אם אין בירו ירחיקהו . יסלח לעונה כי רב הוא "
לכן אתאוה לך פ' אלקים אתמללים ואתחנים למניך ברעשות
עינים . אם אחזת אן פאלם בשואך עונש פעון אן פנמש
פבשר ופרם . אנא לאין רחליך הקבלהו בתשובה . ורדך פחיים
ישאור .

ישאור . כאשר דברת לאלה " וכי יצא איש אלה לאלחאה
על פצר פצורר אותו . ילך וישוב לביתו מן יאון באלחאה .
בקצה פעראה . ברעים יתנולל . ונאצא שם שאים מקחלל "
כי יפיה רעב בעיר כל חאתך פ' לא תעיר ויאאדו כל באש
עולם . לא ישוב דף ונכלם שואר ישראל עד הוא ולא יאין ,
ואכל ושבע ורשן ועשתה בא צרקתך פ' אלקים בינם
אחר כי תבוא על שברים . פסר אלה כל חולי וכל אדני
אצרים . אדלה תמלטה . יפי שלום בתילה . שלום באראעיה
לא ישאע אלחאה באראה . שור ושבר בגבולים . לא ישא
גוי לא גוי חרב על מני פאראה . ולא ילאדו עוד אלחאה .
וכל סאון סואן ברעש . תאכלהו עש . ופמרסים שות שתו
פשערה לא תומע עלוהם נפרה . אורך יאים תשבעה
ואלאו אסאים שבע . עין לראמן לא תשבע . רמאון תהי
לשרים . ואדוכתים אפרה תצאת . ייטיב נאה ולב ישאת .
שים נא כפה לשברה . ותרומה לגויתה . כן דינה לאזור
ולא ישחת פאזור ולא תשוב עד חיותה . וסלחת לעונה
ולחטאתים ונחלתה " : "
רמאה פ' ונרמא פושיעה ונושעה כי תהלתים אתה :
שבעה בבקר חסדך ונרנה ונשאחה בכל יאים :
פ' עוז לעאו יתן פ' יברך אן עאו בשלום " :

אמה ב רבעים ואחת קומה :

אמה ד זרתים ואחת פלג :

אמה ה טפחים ואחת שלישית :

אמה ו טפחים ואחת רביעית :

אמה ז טפחים ואחת חומש :

אמה ח טפחים ואחת שישית :

אמה ט טפחים ואחת שביעית :

אמה י טפחים ואחת שמינית :

אמה יא טפחים ואחת תשיעית :

אמה יב טפחים ואחת עשירית :

אמה יג טפחים ואחת אחד עשרית :

אמה יד טפחים ואחת שנים עשרית :

אמה טו טפחים ואחת שלשה עשרית :

אמה טז טפחים ואחת ארבעה עשרית :

אמה יז טפחים ואחת חמשה עשרית :

אמה יח טפחים ואחת ששה עשרית :

אמה יט טפחים ואחת שבעה עשרית :

אמה כ טפחים ואחת שמנה עשרית :

אמה כא טפחים ואחת תשעה עשרית :

אמה כב טפחים ואחת עשרים :

אמה כג טפחים ואחת עשרים ואחד :

אמה כד טפחים ואחת עשרים ושנים :

אמה כה טפחים ואחת עשרים ושלשה :

אמה כו טפחים ואחת עשרים וארבעה :

אמה כז טפחים ואחת עשרים וחמשה :

אמה כח טפחים ואחת עשרים וששה :

אמה כט טפחים ואחת עשרים ושבעה :

אמה ל טפחים ואחת עשרים ושמנה :

אמה לא טפחים ואחת עשרים ותשעה :

אמה לב טפחים ואחת שלשים :

אמה לג טפחים ואחת שלשים ואחד :

אמה לד טפחים ואחת שלשים ושנים :

אמה לה טפחים ואחת שלשים ושלשה :

אמה לו טפחים ואחת שלשים וארבעה :

אמה לז טפחים ואחת שלשים וחמשה :

אמה לח טפחים ואחת שלשים וששה :

אמה לט טפחים ואחת שלשים ושבעה :

אמה מ טפחים ואחת שלשים ושמנה :

אמה מא טפחים ואחת שלשים ותשעה :

אמה מב טפחים ואחת ארבעים :

אמה מג טפחים ואחת ארבעים ואחד :

אמה מד טפחים ואחת ארבעים ושנים :

אמה מה טפחים ואחת ארבעים ושלשה :

אמה מו טפחים ואחת ארבעים וארבעה :

אמה מז טפחים ואחת ארבעים וחמשה :

אמה מח טפחים ואחת ארבעים וששה :

אמה מט טפחים ואחת ארבעים ושבעה :

אמה נ טפחים ואחת ארבעים ושמנה :

אמה נא טפחים ואחת ארבעים ותשעה :

אמה נב טפחים ואחת חמשים :

אמה נג טפחים ואחת חמשים ואחד :

אמה נד טפחים ואחת חמשים ושנים :

אמה נה טפחים ואחת חמשים ושלשה :

אמה נו טפחים ואחת חמשים וארבעה :

אמה נז טפחים ואחת חמשים וחמשה :

אמה נח טפחים ואחת חמשים וששה :

אמה נט טפחים ואחת חמשים ושבעה :

אמה ס טפחים ואחת חמשים ושמנה :

אמה סא טפחים ואחת חמשים ותשעה :

אמה סב טפחים ואחת ששים :

אמה סג טפחים ואחת ששים ואחד :

אמה סד טפחים ואחת ששים ושנים :

אמה סה טפחים ואחת ששים ושלשה :

אמה סו טפחים ואחת ששים וארבעה :

אמה סז טפחים ואחת ששים וחמשה :

אמה סח טפחים ואחת ששים וששה :

אמה סט טפחים ואחת ששים ושבעה :

אמה ע טפחים ואחת ששים ושמנה :

אמה עא טפחים ואחת ששים ותשעה :

אמה עב טפחים ואחת שבעים :

אמה עג טפחים ואחת שבעים ואחד :

אמה עד טפחים ואחת שבעים ושנים :

אמה עה טפחים ואחת שבעים ושלשה :

אמה עו טפחים ואחת שבעים וארבעה :

אמה עז טפחים ואחת שבעים וחמשה :

אמה עח טפחים ואחת שבעים וששה :

אמה עט טפחים ואחת שבעים ושבעה :

אמה פ טפחים ואחת שבעים ושמנה :

אמה פא טפחים ואחת שבעים ותשעה :

אמה פב טפחים ואחת שמנים :

אמה פג טפחים ואחת שמנים ואחד :

אמה פד טפחים ואחת שמנים ושנים :

אמה פה טפחים ואחת שמנים ושלשה :

אמה פו טפחים ואחת שמנים וארבעה :

אמה פז טפחים ואחת שמנים וחמשה :

אמה פח טפחים ואחת שמנים וששה :

אמה פט טפחים ואחת שמנים ושבעה :

אמה צ טפחים ואחת שמנים ושמנה :

אמה צא טפחים ואחת שמנים ותשעה :

אמה צב טפחים ואחת תשעים :

אמה צג טפחים ואחת תשעים ואחד :

אמה צד טפחים ואחת תשעים ושנים :

אמה צה טפחים ואחת תשעים ושלשה :

אמה צו טפחים ואחת תשעים וארבעה :

אמה צז טפחים ואחת תשעים וחמשה :

אמה צח טפחים ואחת תשעים וששה :

אמה צט טפחים ואחת תשעים ושבעה :

אמה ק טפחים ואחת תשעים ושמנה :

אמה קא טפחים ואחת תשעים ותשעה :

אמה קב טפחים ואחת מאה :

אמה קג טפחים ואחת מאה ואחד :

אמה קד טפחים ואחת מאה ושנים :

אמה קה טפחים ואחת מאה ושלשה :

אמה קו טפחים ואחת מאה וארבעה :

אמה קז טפחים ואחת מאה וחמשה :

אמה קח טפחים ואחת מאה וששה :

אמה קט טפחים ואחת מאה ושבעה :

אמה קי טפחים ואחת מאה ושמנה :

אמה קיא טפחים ואחת מאה ותשעה :

אמה קיב טפחים ואחת מאתים :

אמה קיג טפחים ואחת מאתים ואחד :

אמה קיד טפחים ואחת מאתים ושנים :

אמה קטו טפחים ואחת מאתים ושלשה :

אמה קטז טפחים ואחת מאתים וארבעה :

אמה קיז טפחים ואחת מאתים וחמשה :

אמה קיח טפחים ואחת מאתים וששה :

אמה קיט טפחים ואחת מאתים ושבעה :

אמה קכ טפחים ואחת מאתים ושמנה :

אמה קכא טפחים ואחת מאתים ותשעה :

אמה קכב טפחים ואחת שלש מאות :

אמה קכג טפחים ואחת שלש מאות ואחד :

אמה קכד טפחים ואחת שלש מאות ושנים :

אמה קכה טפחים ואחת שלש מאות ושלשה :

אמה קכו טפחים ואחת שלש מאות וארבעה :

אמה קכז טפחים ואחת שלש מאות וחמשה :

אמה קכח טפחים ואחת שלש מאות וששה :

אמה קכט טפחים ואחת שלש מאות ושבעה :

אמה קל טפחים ואחת שלש מאות ושמנה :

אמה קלא טפחים ואחת שלש מאות ותשעה :

אמה קלב טפחים ואחת ארבע מאות :

אמה קלג טפחים ואחת ארבע מאות ואחד :

אמה קלד טפחים ואחת ארבע מאות ושנים :

אמה קלה טפחים ואחת ארבע מאות ושלשה :

אמה קלו טפחים ואחת ארבע מאות וארבעה :

אמה קלז טפחים ואחת ארבע מאות וחמשה :

אמה קלח טפחים ואחת ארבע מאות וששה :

אמה קלט טפחים ואחת ארבע מאות ושבעה :

אמה קמ טפחים ואחת ארבע מאות ושמנה :

אמה קמא טפחים ואחת ארבע מאות ותשעה :

אמה קמב טפחים ואחת חמש מאות :

אמה קמג טפחים ואחת חמש מאות ואחד :

אמה קמד טפחים ואחת חמש מאות ושנים :

אמה קמה טפחים ואחת חמש מאות ושלשה :

אמה קמו טפחים ואחת חמש מאות וארבעה :

אמה קמז טפחים ואחת חמש מאות וחמשה :

אמה קמח טפחים ואחת חמש מאות וששה :

אמה קמט טפחים ואחת חמש מאות ושבעה :

אמה קנ טפחים ואחת חמש מאות ושמנה :

אמה קנא טפחים ואחת חמש מאות ותשעה :

אמה קנב טפחים ואחת שש מאות :

אמה קנג טפחים ואחת שש מאות ואחד :

אמה קנד טפחים ואחת שש מאות ושנים :

אמה קנה טפחים ואחת שש מאות ושלשה :

אמה קנו טפחים ואחת שש מאות וארבעה :

אמה קנז טפחים ואחת שש מאות וחמשה :

אמה קנח טפחים ואחת שש מאות וששה :

אמה קנט טפחים ואחת שש מאות ושבעה :

אמה קס טפחים ואחת שש מאות ושמנה :

אמה קסא טפחים ואחת שש מאות ותשעה :

אמה קסב טפחים ואחת שבע מאות :

אמה קסג טפחים ואחת שבע מאות ואחד :

אמה קסד טפחים ואחת שבע מאות ושנים :

אמה קסה טפחים ואחת שבע מאות ושלשה :

אמה קסו טפחים ואחת שבע מאות וארבעה :

אמה קסז טפחים ואחת שבע מאות וחמשה :

אמה קסח טפחים ואחת שבע מאות וששה :

אמה קסט טפחים ואחת שבע מאות ושבעה :

אמה קע טפחים ואחת שבע מאות ושמנה :

אמה קעא טפחים ואחת שבע מאות ותשעה :

אמה קעב טפחים ואחת שמנה מאות :

אמה קעג טפחים ואחת שמנה מאות ואחד :

אמה קעד טפחים ואחת שמנה מאות ושנים :

אמה קעה טפחים ואחת שמנה מאות ושלשה :

אמה קעו טפחים ואחת שמנה מאות וארבעה :

אמה קעז טפחים ואחת שמנה מאות וחמשה :

אמה קעח טפחים ואחת שמנה מאות וששה :

אמה קעט טפחים ואחת שמנה מאות ושבעה :

אמה קפ טפחים ואחת שמנה מאות ושמנה :

אמה קפא טפחים ואחת שמנה מאות ותשעה :

אמה קפב טפחים ואחת תשע מאות :

אמה קפג טפחים ואחת תשע מאות ואחד :

אמה קפד טפחים ואחת תשע מאות ושנים :

אמה קפה טפחים ואחת תשע מאות ושלשה :

אמה קפו טפחים ואחת תשע מאות וארבעה :

אמה קפז טפחים ואחת תשע מאות וחמשה :

אמה קפח טפחים ואחת תשע מאות וששה :

אמה קפט טפחים ואחת תשע מאות ושבעה :

אמה קצ טפחים ואחת תשע מאות ושמנה :

אמה קצא טפחים ואחת תשע מאות ותשעה :

אמה קצב טפחים ואחת אלף :

מ״ד לסורר ב״ה פ״ס ל׳ רחוס. ותנן. ארך אפים:
ורב חסד. ואמת. חברו כאופ״ר פנ״ו

אכינו

אלכנו חטאנו לפניך :
מ״ד אין לנו אלך לא אנף :

מ״ד יי׳ לקינו פ׳ אחר :
מ״ד ה ושיענו לאען שאך :
מ״ד ו יבואנו חסריך :
מ״ד ה סר אעלינו נעיך :
מ״ד י׳ ושב פכרובים פומיעה :
מ״ד ה ושיע אנו עליך ובכך אנו נחלתיך :
מ״ד ו יפי נועליך עלינו :
מ״ד ה רמינו נא חסריך :
מ״ד א׳ ל׳ תבוא באשמט אנו עבריך :
מ״ד ל אז כחטאינו עשה לנו :
מ״ד ר׳ אם עניינו ותלצנו :
מ״ד ח נינו ושאע תמלתינו :
מ״ד ו לכה לישועתה לנו :
מ״ד מ חם כעב משעינו :
מ״ד ו׳ ינולו רחאיך עלי ארותיך :

מ״ד

מ״ד ח׳ שקנו ואמצנו ברחאיך :
מ״ד נ נף לא יפיה בבני ישראל :
מ״ד ו נגע לא יקרב באשלינו :
מ״ד נ חנו בצרקתיך :
מ״ד א׳ ל נא רפא נא כל חולי עמך ישראל :
מ״ד ר חאיך רבים כאשמטיך חיינו :
מ״ד כ לה רבר ותרב ורעב ושבי ואשתין ואנפה.
אכל בין ישראל. ובתובם קק אמנ״טובה.
ויניצ״ימה. וירו״ם. לוגו אורינה ומ״ורינה:
מ״ד א׳ ל׳ תסתר מנך אלינו :
מ״ד פ נם לינו ותנינו :
מ״ד י פי נא חסריך לנחאינו :
מ״ד ם רוחאתנו אשערי אות :
מ״ד ו׳ יפי כנשר שלוחיך :
מ״ד ר חם נא עלינו :
מ״ד ב נם חוצות ירושלים פמרוצים :
מ״ד ח׳ יים ושלום ותסר עשה עלינו :
מ״ד ס עריינו ונושעה :
מ״ד ד כאי רות תושיע :
מ״ד ו׳ רב שלום עד בלי ירח :

מ״ד

מ״ד א׳ זר שלח לנו בלפרס בילנו :

מ״ד מ׳ חול נסלח לעונותינו :

מ״ד ת׳ כמר ותעביר כל משלותינו :

מ״ד אל תשיבנו ריקם מלפניך :

מ״ד קבל ברחמים וברצון מן תפלתינו :

מ״ד עשה למען שלך פנדול פנבור ופנורא :

מ״ד עשה למען רחמיך פרבים ומסריך

פנדולים ורחם עלינו ופושיענו :

(ולנ״ד פוסמתי לו פ׳ מחרוני׳ לתשלום פלסמר)

שלשם מ״ב ,

ונומלי׳ על מנוסם ,

תחנה ליושב חבר׳ פחבם פשלם כמ״ר

יחיאל לונדולמר . ליזוקל ,

יי׳ לך נשאתי מן עינו ,

שלע קול תחנוני ,

כי נברו מסוני ,

פאירם עינו כן ישן פלות ,

תחת

תחת שלש רנזה מרן בלרן ,

ויפרון פרן על פני פרן ,

רבר . ותרב ורעב בקרן ,

חלת ללך ללאני לות : ,,

על כן עתה לעדה פרומה ,

לכל פנה שלח לה תרוטה ,

ולנע ללנה רבר ולנפה ,

כי במשע בינה ובין פלות : ,,

אל נא במקף תרין ,

אבות ובניה יושבי על לרין ,

פלנצח תאכל חרב ברם ורין ,

ואנשיפם יפיו פרוני לות : ,,

ידענו כי אין בלתך עוזר ,

נצח ונבורה לתאזר ,

ברוך אולר ונוזר ,

ברעב פרך ללות : ,,

אל תזכור לנו עונן ראשוני׳ ,

וזכור לנו זכות אבות קרלונים ,

רחם על עלך כרחם אב על בנים ,

פזל לקוחים ללות : ,,

שמע נא קול תחלותיו ,
ורחם על מלטתיו ,
ואדור כי לצרותיו ,
אכן סר לר פלות : "

אנא כומא ורחלן "
חון נא וחוס על עם לא לדן ,
כרבר פ' אשר נאלן ,
ובלע לצצח פלות : "

תלו ונשלחו פסליחות שחברו
ונתקנו לע' פחבלי' שבמיסאדו
לדעון פלקולות פנכרי' "

תחלה וסליחה שחבר פחכם פשלם כלו'פ'כר
לי"א לריקאנאטי לפשבית לחלון : "
כשלחיר פחון שלונה עשר' בקול ואלר
עד סלח לנו כ"ש בעשרה בטבת ,
ואח"כ אולר לגלו' נרע ביפורה לקי'
ס' עו' ואח"כ אולר גאן פסליחה ,
לנועם פקבלו ושלנו "

א עלה על בלותי עב בקול בכי ורלעה ,
כי לר לי לאר ונם שם לא פרניעה ,
כי אחלה אן אחי ברוחק פשעה :
ואולר לי יורה רעה ולי יבין שלועה :

ל א לנו פ' לא לנו פנצחון ופנבורה ,
כי לבנו נרבה ורוחנו נשברה ,
אין תקוה לחלוטה בת יפורה פנשארה ,
עד יסתלו חולון ירושלים ויכבה פלשרה :

יה פ' צבאון פק פקח עיניך וראה ,
רבים לוחלי' אתנו כאשר יכוף פקורא ,
לפרה חושה לא תעלור יוצר פכל ובורא ,
ולכור בעצלתים ילך פלקרה :

ויאמר יוסף אל אביו : הנה בני
אשר נתן לי אלהים בזה . ויאמר
קחם נא אלי ואברכם . ועיני
ישראל כבדו משיב הזקן ועיניו
לא תכהינה . ויגש אותם
אליו וישק להם ויחבק להם .
ויאמר אל יוסף לא פללתי
ראות פניך . והנה הראה
אתי אלהים . גם את זרעך .
ויקח יוסף . את שניהם
מעם ברכיו וישתחו לאפיו
ארצה . ויאמר יוסף אל
ישראל אבי . כי זה הבכר
שים ימינך על ראשו .
ויתן יוסף . את אפרים
וישתחו לו . ויאמר
אביו ויאבה . גם הוא
יהיה לעם וגם הוא
יגדל . ואולם אחיו הקטן
ממנו יגדל . וזרעו יהיה
מלא הגוים . ויברכם
ביום ההוא לאמר . בך
יברך ישראל לאמר
ישמך אלהים כאפרים
וכמנשה . וישם את
אפרים לפני מנשה .
ויאמר ישראל אל יוסף
הנה אנכי מת והיה
אלהים עמכם . והשיב
אתכם אל ארץ אבתיכם .
ואני נתתי לך שכם
אחד על אחיך . אשר
לקחתי מיד האמרי
בחרבי ובקשתי .

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר
האספו ואגידה לכם את אשר
יקרא אתכם באחרית הימים .
הקבצו ושמעו בני יעקב
ושמעו אל ישראל אביכם .
ראובן בכרי אתה כחי
וראשית אוני יתר שאת
ויתר עז . פחז כמים אל
תותר כי עלית משכבי
אביך אז חללת יצועי עלה .
שמעון ולוי אחים כלי חמס
מכרתיהם . בסדם אל תבא
נפשי באסיפם אל תחד
כבודי כי באפם הרגו איש
וברצונם עקרו שור . ארור
אפם כי עז ועברתם כי קשתה
אחלקם ביעקב ואפיצם
בישראל . יהודה אתה
יודוך אחיך ידך בעורף
איביך ישתחוו לך בני אביך .
גור אריה יהודה מטרף בני
עלית כרע רבץ כאריה וכלביא
מי יקימנו . לא יסור שבט
מיהודה ומחוקק מבין רגליו
עד כי יבא שילה ולו יקהת
עמים . אסרי לגפן עירה
ולשרקה בני אתנו כבס
ביין לבושו ודם ענבים
סותה . חכלילי עינים מיין
ולבן שנים מחלב . זבולן
לחוף ימים ישכון והוא
לחוף אניות ויכתו על
יפתח צדון . יששכר חמר
גרם רבץ בין המשפתים .
וירא מנוחה כי טוב ואת
הארץ כי נעמה ויט שכמו
לסבל ויהי למס עבד .
דן ידין עמו כאחד שבטי
ישראל . יהי דן נחש עלי
דרך שפיפן עלי ארח
הנשך עקבי סוס ויפל
רכבו אחור . לישועתך
קויתי יהוה . גד גדוד
יגודנו והוא יגוד עקב .
מאשר שמנה לחמו והוא
יתן מעדני מלך . נפתלי
אילה שלחה הנתן אמרי
שפר . בן פרת יוסף בן
פרת עלי עין בנות צעדה
עלי שור . ויקשתהו
ויריבהו בעלי חצים .
ותשב באיתן קשתו
ויפזו זרועי ידיו מידי
אביר יעקב משם רעה
אבן ישראל . מאל אביך
ויעזרך ואת שדי ויברכך
ברכת שמים מעל ברכת
תהום רבצת תחת ברכת
שדים ורחם . ברכת אביך
גברו על ברכת הוריי עד
תאות גבעת עולם תהיינה
לראש יוסף ולקדקד נזיר
אחיו . בנימין זאב יטרף
בבקר יאכל עד ולערב
יחלק שלל . כל אלה
שבטי ישראל שנים עשר
ואת זאת אשר דבר להם
אביהם ויברך אותם איש
אשר כברכתו ברך אותם .
ויצו אותם ויאמר אלהם
אני נאסף אל עמי קברו
אתי אל אבותי אל המערה
אשר בשדה עפרון החתי .
בשדה המכפלה אשר על
פני ממרא בארץ כנען
אשר קנה אברהם את
השדה מאת עפרון החתי
לאחזת קבר . שמה קברו
את אברהם ואת שרה
אשתו שמה קברו את
יצחק ואת רבקה אשתו
ושמה קברתי את לאה .
מקנה השדה והמערה
אשר בו מאת בני חת .
ויכל יעקב לצות את בניו
ויאסף רגליו אל המטה
ויגוע ויאסף אל עמיו .
ויפל יוסף על פני אביו
ויבך עליו ויישק לו .
ויצו יוסף את עבדיו
את הרופאים לחנט את
אביו ויחנטו הרופאים
את ישראל . וימלאו לו
ארבעים יום כי כן ימלאו
ימי החנטים ויבכו אתו
מצרים שבעים יום .
ויעבר יוסף בית פרעה
לאמר אם נא מצאתי חן
בעיניכם דברו נא באזני
פרעה לאמר . אבי השביעני
לאמר הנה אנכי מת בקברי
אשר כריתי לי בארץ כנען
שמה תקברני . ועתה
אעלה נא ואקברה את
אבי ואשובה . ויאמר
פרעה עלה וקבר את
אביך כאשר השבעך .
ויעל יוסף לקבר את
אביו ויעלו אתו כל
עבדי פרעה זקני ביתו
וכל זקני ארץ מצרים .
וכל בית יוסף ואחיו
ובית אביו רק טפם
וצאנם ובקרם עזבו
בארץ גשן . ויעל עמו
גם רכב גם פרשים
ויהי המחנה כבד מאד .
ויבאו עד גרן האטד
אשר בעבר הירדן
ויספדו שם מספד גדול
וכבד מאד ויעש לאביו
אבל שבעת ימים .
וירא יושב הארץ
הכנעני את האבל בגרן
האטד ויאמרו אבל כבד
זה למצרים על כן קרא
שם אבל מצרים אשר
בעבר הירדן . ויעשו
בניו לו כן כאשר צום
אתם . וישאו אתו בניו
ארצה כנען ויקברו אתו
במערת שדה המכפלה
אשר קנה אברהם את
השדה לאחזת קבר מאת
עפרון החתי על פני
ממרא . וישב יוסף
מצרימה הוא ואחיו
וכל העלים אתו לקבר
את אביו אחרי קברו
את אביו . ויראו אחי
יוסף כי מת אביהם
ויאמרו לו לאמר
פן ישטמנו יוסף
והשב ישיב לנו את
כל הרעה אשר גמלנו
אתו . ועתה צו את
אביך לאמר . ויעברו
נא לעבדי אלהי אביך
ויבך יוסף בדברם
אליו . וילכו גם אחיו
ויפלו לפניו ויאמרו
הננו לך לעבדים .
ויאמר אלהם יוסף
אל תיראו כי התחת
אלהים אני . ואתם
חשבתם עלי רעה
אלהים חשבה לטובה
למען עשה כיום הזה
להחית עם רב . ועתה
אל תיראו אנכי אכלכל
אתכם ואת טפכם .
וינחם אתם וידבר על
לבם . וישב יוסף
במצרים הוא ובית אביו
ויחי יוסף מאה ועשר
שנים . וירא יוסף
לאפרים בני שלשים
גם בני מכיר בני
מנשה ילדו על ברכי
יוסף . ויאמר יוסף
אל אחיו אנכי מת
ואלהים פקד יפקד
אתכם והעלה אתכם
מן הארץ הזאת אל
הארץ אשר נשבע
לאברהם ליצחק
וליעקב . וישבע יוסף
את בני ישראל לאמר
פקד יפקד אלהים
אתכם והעלתם את
עצמתי מזה . וימת
יוסף בן מאה ועשר
שנים ויחנטו אתו
וישם בארון במצרים .

ויאמר יוסף אל אביו : הנה בני
אשר נתן לי אלהים בזה . ויאמר
קחם נא אלי ואברכם . ועיני
ישראל כבדו משיב הזקן ועיניו
לא תכהינה . ויגש אותם
אליו וישק להם ויחבק להם .
ויאמר אל יוסף לא פללתי
ראות פניך . והנה הראה
אתי אלהים . גם את זרעך .
ויקח יוסף . את שניהם
מעם ברכיו וישתחו לאפיו
ארצה . ויאמר יוסף אל
ישראל אבי . כי זה הבכר
שים ימינך על ראשו .
ויתן יוסף . את אפרים
וישתחו לו . ויאמר
אביו ויאבה . גם הוא
יהיה לעם וגם הוא
יגדל . ואולם אחיו הקטן
ממנו יגדל . וזרעו יהיה
מלא הגוים . ויברכם
ביום ההוא לאמר . בך
יברך ישראל לאמר
ישמך אלהים כאפרים
וכמנשה . וישם את
אפרים לפני מנשה .
ויאמר ישראל אל יוסף
הנה אנכי מת והיה
אלהים עמכם . והשיב
אתכם אל ארץ אבתיכם .
ואני נתתי לך שכם
אחד על אחיך . אשר
לקחתי מיד האמרי
בחרבי ובקשתי .

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר
האספו ואגידה לכם את אשר
יקרא אתכם באחרית הימים .
הקבצו ושמעו בני יעקב
ושמעו אל ישראל אביכם .
ראובן בכרי אתה כחי
וראשית אוני יתר שאת
ויתר עז . פחז כמים אל
תותר כי עלית משכבי
אביך אז חללת יצועי עלה .
שמעון ולוי אחים כלי חמס
מכרתיהם . בסדם אל תבא
נפשי באסיפם אל תחד
כבודי כי באפם הרגו איש
וברצונם עקרו שור . ארור
אפם כי עז ועברתם כי קשתה
אחלקם ביעקב ואפיצם
בישראל . יהודה אתה
יודוך אחיך ידך בעורף
איביך ישתחוו לך בני אביך .
גור אריה יהודה מטרף בני
עלית כרע רבץ כאריה וכלביא
מי יקימנו . לא יסור שבט
מיהודה ומחוקק מבין רגליו
עד כי יבא שילה ולו יקהת
עמים . אסרי לגפן עירה
ולשרקה בני אתנו כבס
ביין לבושו ודם ענבים
סותה . חכלילי עינים מיין
ולבן שנים מחלב . זבולן
לחוף ימים ישכון והוא
לחוף אניות ויכתו על
יפתח צדון . יששכר חמר
גרם רבץ בין המשפתים .
וירא מנוחה כי טוב ואת
הארץ כי נעמה ויט שכמו
לסבל ויהי למס עבד .
דן ידין עמו כאחד שבטי
ישראל . יהי דן נחש עלי
דרך שפיפן עלי ארח
הנשך עקבי סוס ויפל
רכבו אחור . לישועתך
קויתי יהוה . גד גדוד
יגודנו והוא יגוד עקב .
מאשר שמנה לחמו והוא
יתן מעדני מלך . נפתלי
אילה שלחה הנתן אמרי
שפר . בן פרת יוסף בן
פרת עלי עין בנות צעדה
עלי שור . ויקשתהו
ויריבהו בעלי חצים .
ותשב באיתן קשתו
ויפזו זרועי ידיו מידי
אביר יעקב משם רעה
אבן ישראל . מאל אביך
ויעזרך ואת שדי ויברכך
ברכת שמים מעל ברכת
תהום רבצת תחת ברכת
שדים ורחם . ברכת אביך
גברו על ברכת הוריי עד
תאות גבעת עולם תהיינה
לראש יוסף ולקדקד נזיר
אחיו . בנימין זאב יטרף
בבקר יאכל עד ולערב
יחלק שלל . כל אלה
שבטי ישראל שנים עשר
ואת זאת אשר דבר להם
אביהם ויברך אותם איש
אשר כברכתו ברך אותם .
ויצו אותם ויאמר אלהם
אני נאסף אל עמי קברו
אתי אל אבותי אל המערה
אשר בשדה עפרון החתי .
בשדה המכפלה אשר על
פני ממרא בארץ כנען
אשר קנה אברהם את
השדה מאת עפרון החתי
לאחזת קבר . שמה קברו
את אברהם ואת שרה
אשתו שמה קברו את
יצחק ואת רבקה אשתו
ושמה קברתי את לאה .
מקנה השדה והמערה
אשר בו מאת בני חת .
ויכל יעקב לצות את בניו
ויאסף רגליו אל המטה
ויגוע ויאסף אל עמיו .
ויפל יוסף על פני אביו
ויבך עליו ויישק לו .
ויצו יוסף את עבדיו
את הרופאים לחנט את
אביו ויחנטו הרופאים
את ישראל . וימלאו לו
ארבעים יום כי כן ימלאו
ימי החנטים ויבכו אתו
מצרים שבעים יום .
ויעבר יוסף בית פרעה
לאמר אם נא מצאתי חן
בעיניכם דברו נא באזני
פרעה לאמר . אבי השביעני
לאמר הנה אנכי מת בקברי
אשר כריתי לי בארץ כנען
שמה תקברני . ועתה
אעלה נא ואקברה את
אבי ואשובה . ויאמר
פרעה עלה וקבר את
אביך כאשר השבעך .
ויעל יוסף לקבר את
אביו ויעלו אתו כל
עבדי פרעה זקני ביתו
וכל זקני ארץ מצרים .
וכל בית יוסף ואחיו
ובית אביו רק טפם
וצאנם ובקרם עזבו
בארץ גשן . ויעל עמו
גם רכב גם פרשים
ויהי המחנה כבד מאד .
ויבאו עד גרן האטד
אשר בעבר הירדן
ויספדו שם מספד גדול
וכבד מאד ויעש לאביו
אבל שבעת ימים .
וירא יושב הארץ
הכנעני את האבל בגרן
האטד ויאמרו אבל כבד
זה למצרים על כן קרא
שם אבל מצרים אשר
בעבר הירדן . ויעשו
בניו לו כן כאשר צום
אתם . וישאו אתו בניו
ארצה כנען ויקברו אתו
במערת שדה המכפלה
אשר קנה אברהם את
השדה לאחזת קבר מאת
עפרון החתי על פני
ממרא . וישב יוסף
מצרימה הוא ואחיו
וכל העלים אתו לקבר
את אביו אחרי קברו
את אביו . ויראו אחי
יוסף כי מת אביהם
ויאמרו לו לאמר
פן ישטמנו יוסף
והשב ישיב לנו את
כל הרעה אשר גמלנו
אתו . ועתה צו את
אביך לאמר . ויעברו
נא לעבדי אלהי אביך
ויבך יוסף בדברם
אליו . וילכו גם אחיו
ויפלו לפניו ויאמרו
הננו לך לעבדים .
ויאמר אלהם יוסף
אל תיראו כי התחת
אלהים אני . ואתם
חשבתם עלי רעה
אלהים חשבה לטובה
למען עשה כיום הזה
להחית עם רב . ועתה
אל תיראו אנכי אכלכל
אתכם ואת טפכם .
וינחם אתם וידבר על
לבם . וישב יוסף
במצרים הוא ובית אביו
ויחי יוסף מאה ועשר
שנים . וירא יוסף
לאפרים בני שלשים
גם בני מכיר בני
מנשה ילדו על ברכי
יוסף . ויאמר יוסף
אל אחיו אנכי מת
ואלהים פקד יפקד
אתכם והעלה אתכם
מן הארץ הזאת אל
הארץ אשר נשבע
לאברהם ליצחק
וליעקב . וישבע יוסף
את בני ישראל לאמר
פקד יפקד אלהים
אתכם והעלתם את
עצמתי מזה . וימת
יוסף בן מאה ועשר
שנים ויחנטו אתו
וישם בארון במצרים .

הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים
מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים
שֶׁגָּלְשׁוּ מֵהַר גִּלְעָד: שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת
שֶׁעָלוּ מִן הָרְחִיצָה שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת
וְשַׁכֻּלָה אֵין בָּהֶם: כְּחוּט הַשָּׁנִי שִׂפְתוֹתַיִךְ
וּמִדְבָּרֵךְ נָאוֶה כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ
מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ: כְּמִגְדַּל דָּוִד צַוָּארֵךְ
בָּנוּי לְתַלְפִּיּוֹת אֶלֶף הַמָּגֵן תָּלוּי עָלָיו
כָּל שִׁלְטֵי הַגִּבּוֹרִים: שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים
תְּאוֹמֵי צְבִיָּה הָרוֹעִים בַּשּׁוֹשַׁנִּים
עַד שֶׁיָּפִיחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים
אֵלֵךְ לִי אֶל הַר הַמּוֹר וְאֶל גִּבְעַת הַלְּבוֹנָה
כֻּלָּךְ יָפָה רַעְיָתִי וְאֵין בָּךְ מוּם

אִתִּי מִלְּבָנוֹן כַּלָּה אִתִּי מִלְּבָנוֹן תָּבוֹאִי
תָּשׁוּרִי מֵרֹאשׁ אֲמָנָה מֵרֹאשׁ שְׂנִיר וְחֶרְמוֹן
מִמְּעֹנוֹת אֲרָיוֹת מֵהָרְרֵי נְמֵרִים
לִבַּבְתִּנִי אֲחֹתִי כַּלָּה לִבַּבְתִּנִי בְּאַחַת מֵעֵינַיִךְ
בְּאַחַד עֲנָק מִצַּוְּארוֹנַיִךְ
מַה יָּפוּ דֹדַיִךְ אֲחֹתִי כַּלָּה מַה טֹּבוּ דֹדַיִךְ מִיַּיִן
וְרֵיחַ שְׂמָלוֹתַיִךְ כְּרֵיחַ לְבָנוֹן
נֹפֶת תִּטֹּפְנָה שִׂפְתוֹתַיִךְ כַּלָּה דְּבַשׁ וְחָלָב תַּחַת לְשׁוֹנֵךְ
וְרֵיחַ שִׂמְלוֹתַיִךְ כְּרֵיחַ לְבָנוֹן
גַּן נָעוּל אֲחֹתִי כַּלָּה מַעְיָן נָעוּל מָקוֹר חָתוּם
שְׁלָחַיִךְ פַּרְדֵּס רִמּוֹנִים עִם פְּרִי מְגָדִים
כְּפָרִים עִם נְרָדִים
נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם קָנֶה וְקִנָּמוֹן עִם כָּל עֲצֵי לְבוֹנָה
מֹר וַאֲהָלוֹת עִם כָּל רָאשֵׁי בְשָׂמִים
מַעְיַן גַּנִּים בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנֹזְלִים מִן לְבָנוֹן

עוּרִי צָפוֹן וּבוֹאִי תֵימָן הָפִיחִי גַּנִּי יִזְּלוּ בְשָׂמָיו
יָבֹא דוֹדִי לְגַנּוֹ וְיֹאכַל פְּרִי מְגָדָיו
בָּאתִי לְגַנִּי אֲחֹתִי כַּלָּה אָרִיתִי מוֹרִי עִם בְּשָׂמִי
אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי שָׁתִיתִי יֵינִי עִם חֲלָבִי
אִכְלוּ רֵעִים שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דּוֹדִים

אֲנִי יְשֵׁנָה וְלִבִּי עֵר קוֹל דּוֹדִי דוֹפֵק
פִּתְחִי לִי אֲחֹתִי רַעְיָתִי יוֹנָתִי תַּמָּתִי
שֶׁרֹּאשִׁי נִמְלָא טָל קְוֻצּוֹתַי רְסִיסֵי לָיְלָה
פָּשַׁטְתִּי אֶת כֻּתָּנְתִּי אֵיכָכָה אֶלְבָּשֶׁנָּה
רָחַצְתִּי אֶת רַגְלַי אֵיכָכָה אֲטַנְּפֵם
דּוֹדִי שָׁלַח יָדוֹ מִן הַחֹר וּמֵעַי הָמוּ עָלָיו
קַמְתִּי אֲנִי לִפְתֹּחַ לְדוֹדִי וְיָדַי נָטְפוּ מֹר
וְאֶצְבְּעוֹתַי מֹר עֹבֵר עַל כַּפּוֹת הַמַּנְעוּל
פָּתַחְתִּי אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חָמַק עָבָר
נַפְשִׁי יָצְאָה בְדַבְּרוֹ בִּקַּשְׁתִּיהוּ וְלֹא מְצָאתִיהוּ
קְרָאתִיו וְלֹא עָנָנִי
מְצָאוּנִי הַשֹּׁמְרִים הַסֹּבְבִים בָּעִיר הִכּוּנִי פְצָעוּנִי
נָשְׂאוּ אֶת רְדִידִי מֵעָלַי שֹׁמְרֵי הַחוֹמוֹת
הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם אִם תִּמְצְאוּ אֶת דּוֹדִי
מַה תַּגִּידוּ לוֹ שֶׁחוֹלַת אַהֲבָה אָנִי

מַה דּוֹדֵךְ מִדּוֹד הַיָּפָה בַּנָּשִׁים מַה דּוֹדֵךְ מִדּוֹד
שֶׁכָּכָה הִשְׁבַּעְתָּנוּ
דּוֹדִי צַח וְאָדוֹם דָּגוּל מֵרְבָבָה רֹאשׁוֹ כֶּתֶם פָּז
קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחֹרוֹת כָּעוֹרֵב
עֵינָיו כְּיוֹנִים עַל אֲפִיקֵי מָיִם רֹחֲצוֹת בֶּחָלָב
יֹשְׁבוֹת עַל מִלֵּאת
לְחָיָיו כַּעֲרוּגַת הַבֹּשֶׂם צְפִיחוֹת מֶרְקָחִים
שִׂפְתוֹתָיו שׁוֹשַׁנִּים נֹטְפוֹת מֹר עֹבֵר
יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מְמֻלָּאִים בַּתַּרְשִׁישׁ
מֵעָיו עֶשֶׁת שֵׁן מְעֻלָּפֶת סַפִּירִים
שׁוֹקָיו עַמּוּדֵי שֵׁשׁ מְיֻסָּדִים עַל אַדְנֵי פָז
מַרְאֵהוּ כַּלְּבָנוֹן בָּחוּר כָּאֲרָזִים
חִכּוֹ מַמְתַקִּים וְכֻלּוֹ מַחֲמַדִּים
זֶה דוֹדִי וְזֶה רֵעִי בְּנוֹת יְרוּשָׁלָיִם

אָנָה הָלַךְ דּוֹדֵךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים אָנָה פָנָה דוֹדֵךְ
וְנְבַקְשֶׁנּוּ עִמָּךְ
דּוֹדִי יָרַד לְגַנּוֹ לַעֲרוּגַת הַבֹּשֶׂם לִרְעוֹת בַּגַּנִּים
וְלִלְקֹט שׁוֹשַׁנִּים
אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי הָרוֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים

יָפָה אַתְּ רַעְיָתִי כִּתְרְצָה נָאוָה כִּירוּשָׁלַיִם
אֲיֻמָּה כְּנִדְגָּלוֹת
הָסֵבִּי עֵינַיִךְ מִנֶּגְדִּי שֶׁהֵם הִרְהִיבוּנִי
שִׂעָרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ מִן הַגִּלְעָד
שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הָרְחֵלִים שֶׁעָלוּ מִן הָרְחָצָה
שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת וְשַׁכֻּלָה אֵין בָּהֶם
כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ
שִׁשִּׁים הַמָּה מְלָכוֹת וּשְׁמֹנִים פִּלַגְשִׁים וַעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר
אַחַת הִיא יוֹנָתִי תַּמָּתִי אַחַת הִיא לְאִמָּהּ
בָּרָה הִיא לְיוֹלַדְתָּהּ רָאוּהָ בָנוֹת וַיְאַשְּׁרוּהָ
מְלָכוֹת וּפִלַגְשִׁים וַיְהַלְלוּהָ
מִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה כְּמוֹ שָׁחַר יָפָה כַלְּבָנָה
בָּרָה כַּחַמָּה אֲיֻמָּה כְּנִדְגָּלוֹת

אֶל גִּנַּת אֱגוֹז יָרַדְתִּי לִרְאוֹת בְּאִבֵּי הַנָּחַל לִרְאוֹת הֲפָרְחָה הַגֶּפֶן
הֵנֵצוּ הָרִמֹּנִים
לֹא יָדַעְתִּי נַפְשִׁי שָׂמַתְנִי מַרְכְּבוֹת עַמִּי נָדִיב

שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוּלַמִּית שׁוּבִי שׁוּבִי וְנֶחֱזֶה בָּךְ
מַה תֶּחֱזוּ בַּשּׁוּלַמִּית כִּמְחֹלַת הַמַּחֲנָיִם

מַה יָּפוּ פְעָמַיִךְ בַּנְּעָלִים בַּת נָדִיב חַמּוּקֵי יְרֵכַיִךְ כְּמוֹ חֲלָאִים
מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמָּן
שָׁרְרֵךְ אַגַּן הַסַּהַר אַל יֶחְסַר הַמָּזֶג בִּטְנֵךְ עֲרֵמַת חִטִּים
סוּגָה בְּשׁוֹשַׁנִּים
שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים תְּאוֹמֵי צְבִיָּה
צַוָּארֵךְ כְּמִגְדַּל הַשֵּׁן עֵינַיִךְ בְּרֵכוֹת בְּחֶשְׁבּוֹן
עַל שַׁעַר בַּת רַבִּים אַפֵּךְ כְּמִגְדַּל הַלְּבָנוֹן צוֹפֶה פְּנֵי דַמָּשֶׂק
רֹאשֵׁךְ עָלַיִךְ כַּכַּרְמֶל וְדַלַּת רֹאשֵׁךְ כָּאַרְגָּמָן
מֶלֶךְ אָסוּר בָּרְהָטִים
מַה יָּפִית וּמַה נָּעַמְתְּ אַהֲבָה בַּתַּעֲנוּגִים
זֹאת קוֹמָתֵךְ דָּמְתָה לְתָמָר וְשָׁדַיִךְ לְאַשְׁכֹּלוֹת
אָמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְתָמָר אֹחֲזָה בְּסַנְסִנֶּיהָ
וְיִהְיוּ נָא שָׁדַיִךְ כְּאַשְׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן
וְרֵיחַ אַפֵּךְ כַּתַּפּוּחִים
וְחִכֵּךְ כְּיֵין הַטּוֹב הַהֹלֵךְ לְדוֹדִי לְמֵישָׁרִים
דּוֹבֵב שִׂפְתֵי יְשֵׁנִים

אֲנִי לְדוֹדִי וְעָלַי תְּשׁוּקָתוֹ לְכָה דוֹדִי נֵצְאָה הַשָּׂדֶה
נָלִינָה בַּכְּפָרִים
נַשְׁכִּימָה לַכְּרָמִים נֶחֱזֶה אִם פָּרְחָה הַגֶּפֶן
פִּטְּמָה הַסְּמָדַר הֵנֵצוּ הָרִמֹּנִים
שָׁם אֶתֵּן אֶת דֹּדַי לָךְ
דּוּדָאִים נָתְנוּ רֵיחַ וְעַל פְּתָחֵינוּ כָּל מְגָדִים
חֲדָשִׁים גַּם יְשָׁנִים
אֲשֶׁר צָפַנְתִּי לָךְ דוֹדִי

מִי יִתֶּנְךָ כְּאָח לִי יוֹנֵק שְׁדֵי אִמִּי
אֶמְצָאֲךָ בַחוּץ אֶשָּׁקְךָ גַּם לֹא יָבוּזוּ לִי
אֶנְהָגְךָ אָבִיאֲךָ אֶל בֵּית אִמִּי תְּלַמְּדֵנִי
אַשְׁקְךָ מִיַּיִן הָרֶקַח מֵעֲסִיס רִמֹּנִי
שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי
הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם אִם תָּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ
אֶת הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ

מִי זֹאת עֹלָה מִן הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל דּוֹדָהּ
תַּחַת הַתַּפּוּחַ עוֹרַרְתִּיךָ
שָׁם חִבְּלָתְךָ אִמֶּךָ שָׁם חִבְּלָה יוֹלַדְתֶּךָ
שִׂימֵנִי כַחוֹתָם עַל לִבֶּךָ כַּחוֹתָם עַל זְרוֹעֶךָ
כִּי עַזָּה כַמָּוֶת אַהֲבָה קָשָׁה כִשְׁאוֹל רְשָׁפֶיהָ רִשְׁפֵי אֵשׁ
שַׁלְהֶבֶתְיָה
מַיִם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאַהֲבָה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ
אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בָּאַהֲבָה בּוֹז יָבוּזוּ לוֹ

אָחוֹת לָנוּ קְטַנָּה וְשָׁדַיִם אֵין לָהּ מַה נַּעֲשֶׂה לַאֲחוֹתֵנוּ בַּיּוֹם שֶׁיְּדֻבַּר בָּהּ
אִם חוֹמָה הִיא נִבְנֶה עָלֶיהָ טִירַת כָּסֶף
וְאִם דֶּלֶת הִיא נָצוּר עָלֶיהָ לוּחַ אֲרָזִים
אֲנִי חוֹמָה וְשָׁדַי כַּמִּגְדָּלוֹת אָז הָיִיתִי בְעֵינָיו כְּמוֹצְאֵת שָׁלוֹם
כֶּרֶם הָיָה לִשְׁלֹמֹה בְּבַעַל הָמוֹן נָתַן אֶת הַכֶּרֶם לַנֹּטְרִים
אִישׁ יָבִא בְּפִרְיוֹ אֶלֶף כָּסֶף וּמָאתַיִם לְנֹטְרִים אֶת פִּרְיוֹ
כַּרְמִי שֶׁלִּי לְפָנָי אֶלֶף לְךָ שְׁלֹמֹה וּמָאתַיִם לְנֹטְרִים אֶת פִּרְיוֹ

הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים חֲבֵרִים מַקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ הַשְׁמִיעִינִי
בְּרַח דּוֹדִי וּדְמֵה לְךָ לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים
עַל הָרֵי בְשָׂמִים

בָּאתִי לְגַנִּי אֲחֹתִי כַּלָּה אָרִיתִי מוֹרִי עִם בְּשָׂמִי
אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי שָׁתִיתִי יֵינִי עִם חֲלָבִי
אִכְלוּ רֵעִים שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דּוֹדִים

אֲנִי יְשֵׁנָה וְלִבִּי עֵר קוֹל דּוֹדִי דוֹפֵק
פִּתְחִי לִי אֲחֹתִי רַעְיָתִי יוֹנָתִי תַּמָּתִי
שֶׁרֹּאשִׁי נִמְלָא טָל קְוֻצּוֹתַי רְסִיסֵי לָיְלָה

שאלים

שְׁאֵלִים אֲשֶׁר שָׁאַל לִיבּוֹן בְּתֵאר בְּלֵב לִיבְרֵי :
לִשְׁלֹמֹה בֶּן דָּוִד לִירוּשָׁלַיִם
אֶת מִשְׁפַּט אֲלוּמָה לְיִשְׁמָעֵאל בֶּן יִשְׁבָּב
בְּלִי אֵל בְּלִי אָדָם בְּלִי אִשָּׁה בְּלִי אִישׁ
בְּלִי בֵּן בְּלִי בַּת בְּלִי בַּיִת בְּלִי שָׂדֶה
בְּלִי לֶחֶם בְּלִי מַיִם בְּלִי חַיִּים בְּלִי מָוֶת
בְּלִי שֵׁם בְּלִי זִכָּרוֹן בְּלִי תּוֹרָה בְּלִי מִצְוָה
בְּלִי תּוֹכֵחָה בְּלִי מוּסָר בְּלִי יְדִיעָה בְּלִי בִּינָה
בְּלִי עֵצָה בְּלִי גְּבוּרָה בְּלִי צְדָקָה בְּלִי מִשְׁפָּט
בְּלִי חֶסֶד בְּלִי רַחֲמִים בְּלִי אֱמוּנָה בְּלִי שָׁלוֹם
בְּלִי נְקִיּוּת בְּלִי טָהֳרָה בְּלִי שִׂמְחָה בְּלִי שָׂשׂוֹן
בְּלִי תְּפִלָּה בְּלִי תַּחֲנוּנִים בְּלִי הוֹדָיָה בְּלִי שִׁירָה
בְּלִי תְּהִלָּה בְּלִי הַלֵּל בְּלִי זִמְרָה בְּלִי נְגִינָה
בְּלִי כִּנּוֹר בְּלִי נֵבֶל בְּלִי עוּגָב בְּלִי תֹּף
בְּלִי מְחוֹל בְּלִי מָחוֹל בְּלִי מְחוֹלָה בְּלִי מְחוֹלוֹת
בְּלִי מְחוֹלוֹתַיִם בְּלִי מְחוֹלוֹתַיִם בְּלִי מְחוֹלוֹתַיִם בְּלִי מְחוֹלוֹתַיִם

פרק ל"ג

ויאמר לה "
אחרת. ויאמר אליה בעוז.
ואם יבא אחר בעוז ויגזול את אחרת:
ויגזול לה שלמה כי אחרת הוא:
ולא יוכל לה. "
ויאמר לה: "
ויתאפק עד עת ידעתיה: הלא ידעת כי
הנשים בישראל רחמנים בלתי רגילות
לרבות את הגזלה ואינן לא באלו
ואל לבבי. ואחרת היא רגילה ואינה
את לבבי אחרי אחרת אשר אחרת
לבבי ולבבי אחרי אחרת. ולמה
לבבי ולבבי אחרי אחרת הוא

ובזה אחרי אחרת אשר אחרת
לבבי ולבבי אחרי אחרת הוא
לבבי ולבבי אחרי אחרת הוא
ולבבי ולבבי אחרי אחרת הוא
ולבבי ולבבי אחרי אחרת הוא
ול

נא לא תשאור עונן לליך שבה ׃
אמול לה קריעת ס״ת ברגל שאך בגבורה ׃
בא״י אמיה אתיה ׃
ואוצר נקרישך וכו׳

ד ניר נא ה׳ לקיה כלי פר טהרתך וקרושתך ׃
כי אין כאיך ה׳ לקיה ואנשיה תהלתך ׃
קרשה וטהרה באקור טהרתך ואעלתך ׃
טהר לבה לה תפלל לפניך ולעבור עבורתך ׃
עבורתך וקרבנותיך שהיה אקריבים לפניך ׃
היו קרבנים אקריבים אתל שולחנך ׃
אמול נא כי אלאלה נטע נעלך ׃
כי אין טוראה אנעת בקרושת אחנך ׃
בא״י הל הקרוש ׃

ה לקיה ה׳ הארה רעה לכל בריותיו ׃
יחנה תורה רעה והשכל וחוקותיו ׃
כי נשאור ס״ת שלא יקרע אפילו קוץ אחוניותיו ׃
ונהיה אחר אריאים ואפיאים בכל אתיו ׃
אתיו בקובים בתורה ושבעל פה ׃
נשגרל לשאור בטהרה ולהביה בכל פר ׃
אבא

אבא יסתיה עם רוברי נבלון ואחרבי ׃
ויחנה אשביב יריעתו שוסה וישעה ׃
בא״י חוץ הרעת

ישיבה ה׳ ונשובה לטובה ולא לרעה ׃
נחזור לגמור הירעה שבעונינו נקרעה ׃
יקרבה לין ואהרה נשאע שאועה ׃
ישרל שבו בגשובה אהיה לאם לישועה ׃
ישועה אז קבלה אלקיה ואין לאפר ׃
כי אין רבר עוזר לפני קרושתך ואי יפר ׃
יקוזו נא בני ישרל יבואו באהרי שפר ׃
נזרה היא אלפניו לקבל גשובה ונבקב בספר ׃
בא״י הרוצה בגשובה ׃
ואוצר סלח לנו וכו׳ עד כי רבהוא. ואח״כ
יאמר אזאי סי׳ קו׳ אי יאלל נפרנוק ה׳ וכו׳
ואח״כ יאמר ׃

א תאנה לך ה׳ לקיה ביום שיה נעוינה ׃
להניר לך נעלוזון לב אשר בקרבה ׃
לפניה זאת בישרל ובפי חוזה ובבואה ׃
אבות יאכלו בוסר ושיני הבנים נקהיה ׃

ל א מבשורו ברי שנאמר בגאן בישרל .
טובים יקרמו המחרונים בגלון מאריל .
ולמה אם בן נגרו נגרה [illegible] נבאי ישרל ,
פלא אם המחרונים מנשים הראשון מלאך ביכל :

ו ושב שאים יורע היושב על מרין ,
כי הראשונים טובים מאד והרעים מרורין .
כל אחד מהם לבדן וסקרין ונמרדין ,
על כן הראשונים הטובים הערימו לעתדין :

ה ונצא מהם הרעים הראשונים אשר הערימו על הדורון
נמצאו הראשונים רעים עליה בראשון בדרון ,
ואם חטאה כלא רען ולא בגרונה לחדרון .
שוגנים הייה בקרינן יריעון החמורון :

ו קבל נא ה' עניירנה כי אם קלקלה היה על מנלבקן ,
ואם נקרעה יריעה ונגלגלה קרשים רעים שיעמדו על בן
פלא נא ה' בבקשה מלך צא ועשה בן ,
לא נא תנחמה בנחמוני קוטן :

צ רבים מנחה לרחמיך ומסריך הגרולים .
מרור לה בעי בוונתיה ולא לבי מעשיה הרקולקלים .
כי כמו שעורך הלב על המברים המוגללים .
כן תעריך הכוונה על המעשים הרוחים בגלים :

ומחרי

ו מחרי כן מבית רינך הצרק מוכתרים ולא נבלמים .
ונבוא למשכנתיך ונשנחה לבניך מי העולמים .
ונגילה ונשמחה לבניך עוד כל הימים .
לא מלך יושב על כסא רחמים :

לא מלך .

ואומר מגמור יי' לאנצח ונו' ואח"כ יאמר .

א שלא' אמן ה' שלה אחן ישיבני על ירי [illegible] שמנין הנבונים
למה זה מבית הזקן קרע עלבוה בגרים עליונים .
וכן אחי יוסף בשנמצא הנביע בירם ובבנו חונים :
הלא הנביא קורא קרעו לבבם ונשובו אונים :

ל מי גאן הלבה מסוקה בריני ישרל ,
בשקרע שאול אן השאלה לנביא שאול .
לקנסו קרינן הלובה ולא יאלוך עוד השול ,
ולא קנסו הנוף ביסורין ואיתה כיר הל :

ו ורנה ה' ברכו מה רינה על קרינן היריעה .
אם נקרע לבושה אז לבה בשברים ונרועה .
כי לבה שקול מה לעשון על גלגול זה מקל אז רצועה ,
ונצא לירי חובתיה על זאן השאועה :

ה לבה גו מסוקה ליבא רבלי עלמא ,
גלגול הקרושה רבר שגלוי בת נשמה .

לא כן קריעת בגדי יעקב רמש פאורה
ואחי יוסף כי לא פיה לפסח רק כלילה ״

ו כאן עון זה אין פכלל כי עד נפש נוגעה
לא נקרע לשול פחיצון כי פעלה פוגע
על כן יפה כן פנביא קרעו לבבכם כי לו נוגע
וזה אב לכל חוטא ועון שבו אדם לשגגע

צ וה נאם ישועת ישראל ולכל בין יעקב
פשב לך כלב שבר ונדכה ולא בעקוב
כי לא ישוב עוד לכסלה לאליקום ולא לקוב
רק לשאור חוקיך פכי קרא שאו יעקב

ו ונמה נחלץ חושים לעבודתך באמן ובתוים
בירים שאור חוקים ובאיברים כלי יים פוים
ובדרגלים נדוק לכל דבר שבקדושה לאורך יוים
אל אלף ישב על כסא רחמים

אל אלף

ואודר אנן ט׳ אלפא כינא. ואח״כ יאדר זאן פסליחה ,

א חת לשתים יש לנו לדון בדני ישראל פקדושים
אם פעבירה באמן חאורה פנכאה כחושים

אז

אז פחטא בשגגה קורבן לגדון ועד פשים
כי ישפטים לכאן ולכאן ואין פכרע לראשים

ל אורך פפקדה פראשונה פסבל ופסבכה
נותנת כי פגדון אמר אמר חאורה
כי פעושה בגדון אפי כל פבריות נקרא
עובר ולעבר ופוסק נפשו אאורה

ו עירון גם לפסף זה פשכל וסברא פגונה
כי פעושה בגדון עבירה אבירו עונה
אף פעושה בשגגה שיים פנה באאונה
פעון עצאו ופכלי גפירון פעולה כולנה

ה לקים פ׳ באה תרינה בעון גלגול וקריעה פגאן
אם באגיר רעה חולה אמר ראוי לפבאון
ואם בשגגה לא נכון פוא לכנוב על אגוון
באיזו תרינה פ׳ דבר נא באו גאן

ו סלח נא פ׳ לקים אם באגיר אם בשגגה
באגיר לא פיה ולא נדרה ולא ראנה
לא באור ואעל פיגה זאן רק אשונה
לכן לאען רחמיך סלח נא לרבה ועונה

צ וה נא ישועת יעקב לפי ישראל
ואם שורת הדין לא תגיע לשלן השולם
עשה נא לאשן רחמיך מושיע ונגל
ינל יעקב ישמח ישראל

ו מתוך שאתה נמטר מלך היום יותר מקרבוני היום
כי תקרב הקץ ושאון ליהודים אבל העמים
נין ישי ישלח נא מהרה במאן ובגמים
לא מלך יושב על כסא רחמי
לא מלך

ואומר ובשתשאת וכו' ואשלים ומוקם במ"י הארבה
לסלות. רמה נא בעניים וכו'

צרקתך ה' לקיים לרמאן בעוני עמך ישראל
הלעונה בגלגול הגורה ובעוני מתגל
חוס נא רחם על מלטן גולן מרים
מרה סלח ובא לציון גול
גול תחיש כי מבלגו אין לנו מסעור
השעה צריכה לבך חושה לא תעמוד
ובדוב עונינו נא ברחמיך לא תמור
כי אם עונן תשמור יה ה' מי יעמוד
במ"י גל ישראל. ואומר עניים וכו' ורמאנו

ניהי

ניהי נועם ה' לקיים עליו לרמאון תחלואים
כי חולייה אנה עשה ואיבר בצרותיו
חושה לא תעמוד רמא נא אנ תורתיו
רמא שברים כי מטה ותמור אנ קרינתיו
קרינתיו הבט ותן לתורתיו כבוד ותברה
הרמאנו ירושלים הבטיה עיר קרשה ונמארתיו
כי בך ה' בשתיו ערי עד עלכן רמאנו
ונרמא עד עולם ותחזינה עניו
במ"י רומא חולי עמו ישראל. ברך

לאמנך משמני יצא בחסד ונסברקה
לברך שנה או בטל ואטר גאורה ושורקה
שנן ברכה נשורים ולא נרעש מרקה
ונשבעון על גה במאן באשמט ובצרקה
בצרקה תבונני יריעתי הסבבה
הגלגול יברת כי אין טוראה מנעון בה
שובי שובי השולמין בשאתה רבה
כי ברך ה' אנ השנה הזאנ לטובה
במ"י לברך השנים.

רמשי שנים הרבה עברו ושמעה קול שופר
אך של חירון לא נשמע ואשיש לא שפר
קבץ נא מגורה והעלה עצורה תחת העמר

ק״ט

ס״ד ראה ראיתי את העני אשר בעמי
בדמיו ואת צעקתו משרשיו
כי ידעתי את מכאוביו :
ואחלצהו מיד המצרים
ואעלהו מן הארץ ההוא
אל ארץ טובה ורחבה
ארץ זבת חלב ודבש
אל מקום הכנעני והחתי
והאמורי והפרזי והחוי
והיבוסי ואעלהו
ויבא אלי ויפל על צואריו
וישקהו ויבך :
ויאמר אלי בני עתה ידעתי
כי אמת פיך ודברך בפיך
ואני הייתי בטוח בה׳
ולא יכולתי לעמוד
לפני הקב״ה
ולומר לו רבונו של עולם
אתה יודע שלא מפני
כבודי עשיתי
ולא מפני כבוד בית אבי
אלא מפני כבודך
שלא יתחלל שמך
בין האומות
ועכשיו יהי רצון
מלפניך ה׳ אלהי
ואלהי אבותי
שלא יהא לי
ולא לבני ולא לבני בני
ולא לכל זרעי
לעולם הבא
כלום
ויאמר אליו
בני
כל מה שעשית
עשית לשם שמים
ואין לך בו כלום
אלא
שכר מצוה
בידך
ואין לך בו
עון כלל
ועכשיו
בני
אני מבקש ממך
שתשבע לי
שלא תקבר אותי
במצרים
אלא
תעלני
ותקברני
עם אבותי
ויאמר
הנני
כדבריך
ויאמר
השבעה לי
ויאמר
הנני
כדבריך
ויאמר
השבעה לי
ויאמר
הנני
כדבריך
ויאמר
השבעה ל

אנא ה׳ שמע קולנו וחוס ורחם עלינו ,
חטאנו לך בגלגול תורתך מחמר עינינו ,
אך מרחמים אנחנו ולא עוד תצא פגוע מידנו ,
כי נפיס מאד גרינים וגפירים בנפשותינו ״ ,
בנפשותינו נצור כבוד שמך נדול ונורא ,
לשמור מאד ולשמות כל פקוד בקורה ,
מחול נא עונינו ופשעינו עד מפרה ,
שמע נא תפילתנו ותן לנו אורה :
בש״ו שומע תפילה .

שרם נקרא עליך ה׳ אנה תענה ,
עון פקרינה מחול ורבירם תבנה ,
שבינתך לצין תחזיר ורמעותיהם נגנה ,
שימה נא כולם בנאדך פעבר קול פמחנה :
במחנה פעבריהם יעבור קול פמולה ,
בני שובו למפליכם כי עזירכם עקבלה ,
לא תשובו ריקם מלפני תלילה תלילה ,
אשוב למקומי פרמשון יאשר לבעלה :
בש״ו פמחזיר ברחמיו שבעון לצון .

ואחרי כן נדה לשמך פנדול על כל פטובה ,
אשר עשית עמנו ה׳ לפי רבבה ,
ועל עסך ועל מחלת עונינו במפבה ,

ועל

ועל נשמותינו פפקורות בידך ולנו משיבה ״ ,
משיבה שבינתך נשמה לנויתינו פברו נאם מאומה ,
לא פסתרת פנך ממנו למען לא נפיס לבלימה ,
ועל יחידתינו פמכוסה בנופנו מאד נעלמה ,
נודה לשמך פנדול בנפש ורוח ונשמה :״ ,
בש״ו פטוב שמך ולך נאה לפורון .

חזק ונתחזק לקבל מה׳ לקינו טובנו כמולון ,
ונגבה לירושן תחזיון ועלון ,
פוא יתן לנו תמיד שלום רב ונלגול מחלון ,
על ירושן ס״ת ונלגול פמעלון ״ ,
פמעלון אשר יהדה צל ביתי פמלך מזקים ,
יעלה ביתינו ישראל ויעקב בחר לו יה ,
תן שלום רב למומתך פחביבה ופרצים ,
ושלום ומאת יפיה ביתינו אמן אמן פללוים :
בש״ו פמברך אנ עמו יש׳ בשלם אי׳ .

ואומרי׳ תבלה ממנו ונומלי׳ על מניפם
ואח״ב אומרי׳ תחינה גו ליושב ,

אל אחר ואין שני שלח ידך ועגרני ,
סלח מרי ופשעי ופעבר גדוני ,

ה. אז בלילה ההוא — ויקץ המלך ,
והנה בלילה ההוא : .
ויאמר לבדמנא ואזתא , את חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ,
ויגד להם המלך את החלום , ואין פותר אותו לפני המלך .

ו. ויאמר המלך אל דניאל ,
ואתה יכולת לפתור לי את החלום הזה ,
ויען דניאל ויאמר לפני המלך :
החלום אשר שאל המלך , אין חכמים אשטרגנים גזרים יכולים להגיד למלך ,
אבל יש אלוה בשמים גלה רזין ,
והוא הודיע למלך נבוכדנצר מה יהיה באחרית הימים .
חלומך וחזיונות ראשך על משכבך ,
אתה הוא המלך , החלת לחשב על משכבך ,
עלה מעל לך מה יהיה אחרי זה ,
וגלה רזין הוא הודיעך מה שיהיה .
אבל אני לא בחכמה שיש בי מכל החיים ,
אלא בשביל שהמלך יודיע את הפתרון ,
ובשביל שתדע מחשבות לבך .

אתה המלך , ראית והנה צלם אחד גדול ,
הצלם הזה גדול , וזיו שחקו עומד לנגדך ,
ומראהו נורא .
ראש הצלם הזה מזהב טהור ,
חזהו וזרועותיו מכסף ,
בטנו וירכיו מנחושת ,
שוקיו מברזל ,
רגליו מחרס ומברזל .
ראית עד אשר נגזרה אבן ,
ולא בידים נגזרה ,
ותכה את הצלם על רגליו אשר מברזל וחרס ,
ותשברם .
אז נשברו יחדו החרס והברזל והנחושת והכסף והזהב ,
ויהיו כמוץ מגרנות בקיץ ,
ותשאם הרוח ולא נמצא להם מקום ,
והאבן אשר הכתה את הצלם היתה להר גדול ותמלא את כל הארץ .

זה החלום ונאמר לפני המלך פתרונו .

אתה מלך מלכים , אשר אלוה השמים נתן לך מלכות וגבורה וכבוד ,
וכל אשר הוא דר בני אדם חיתו השדה ועוף השמים נתן בידך ,
והמשילך בכולם ,
אתה הוא הראש הזהב .
ואחריך תקום מלכות אחרת קטנה ממך ,
ומלכות שלישית אחרת נחושה ,
אשר תמשול בכל הארץ .
ומלכות רביעית תהיה חזקה כברזל ,
כאשר הברזל מכתת ושובר את כל ,
כברזל המרסק את כל אלה ,
כן תכתת ותרסק .
ואשר ראית את הרגלים ואצבעות רגליו ,
מקצתם מחרס יוצרים ומקצתם מברזל ,
כן תהיה המלכות נפלגת ,
ומנצורת הברזל תהיה בה ,
כאשר ראית את הברזל מעורב בחרס טיט .
ואצבעות רגליו מקצתם ברזל ומקצתם חרס ,
כן המלכות מקצתה חזקה ומקצתה שברירית .
ואשר ראית את הברזל מעורב בחרס טיט ,
הם יתערבו בזרע אנוש ,
ולא ידבקו זה בזה ,
כאשר לא יתחברו ברזל בחרס .
ובימי המלכים האלה יקים אלוה השמים מלכות ,
אשר לעולם לא תחרב ,
ומלכותה לעם אחר לא תהיה ,
תכתת ותכלה את כל המלכויות האלה ,
והיא תעמוד לעולם .
כאשר ראית כי מהר נגזרה אבן לא בידים ,
ותכתת את החרס ואת הברזל ואת הנחושת ואת הכסף ואת הזהב .
אלוה הגדול הודיע למלך מה שיהיה אחרי זה ,
והחלום אמת ונאמן פתרונו .

ויקח

ויקח אלהים את כל הנפשות הטהורות אשר בתוך התיבה
ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים
ויסכרו מעיני תהום והגשם מן השמים
ויכלא וישבו המים מעל הארץ
ויחסרו המים מקצה חמשים יום
ותנח התיבה בחדש השביעי
ויהי מקצה ארבעים יום
ויפתח נח את חלון התיבה
וישלח את העורב
ויצא יצוא שוב
ויצא את היונה
ותמצא היונה מנוח לכף רגלה
ויקח אליו אל התיבה
ויחל עוד שבעת ימים אחרים
ותבא אליו היונה
ויהי בחדש השני
ויחרבו המים
ויסר נח את מכסה התיבה
וירא והנה חרבו פני האדמה
ויהי בחדש השני
ויבש הארץ
וידבר אלהים אל נח
לאמר
צא מן התיבה
אתה ואשתך
ובניך ונשי בניך אתך
כל החיה אשר אתך
מכל בשר בעוף ובבהמה
ובכל הרמש הרמש על הארץ
הוצא אתם איתך
ויצאו מן התיבה
איש למשפחתיו
ויבן נח מזבח
ויקח מכל הבהמה הטהורה
ויעל עלות במזבח
וירח יהוה את ריח הניחח
ויאמר יהוה אל לבו
לא אוסיף עוד לקלל את האדמה
בעבור האדם
כי יצר לב האדם רע מנעריו
ולא אוסיף עוד להכות את כל חי
כאשר עשיתי
עד כל ימי הארץ
זרע וקציר וקר וחם
וקיץ וחרף
ויום ולילה
לא ישבתו

ויברך אלהים את נח ואת בניו
ויאמר להם
פרו ורבו ומלאו את הארץ
ורדתם בדגת הים
ובעוף השמים
ובכל אשר תרמש האדמה
ובכל דגי הים
בידכם נתנו
כל רמש אשר הוא חי
לכם יהיה לאכלה
כירק עשב נתתי לכם את כל
אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו
ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש
מיד כל חיה אדרשנו
ומיד האדם
מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם
שופך דם האדם באדם דמו ישפך
כי בצלם אלהים עשה את האדם
ואתם פרו ורבו
שרצו בארץ
ורבו בה
ויאמר אלהים אל נח
ואל בניו אתו לאמר
והנני מקים את בריתי אתכם
ואת זרעכם אחריכם
ואת כל נפש החיה אשר אתכם
בעוף בבהמה ובכל חית הארץ
אתכם
והקמתי את בריתי אתכם
ולא יכרת כל בשר עוד
ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ
ויאמר אלהים
זאת אות הברית
אשר אני נתן ביני וביניכם
וביני כל נפש חיה אשר אתכם
לדרת עולם
את קשתי נתתי בענן
והיתה לאות ברית ביני וביני הארץ
והיה בהעיני ענן בארץ
ונראתה הקשת בענן
וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם
וביני כל נפש בכל בשר
ולא יהיה עוד המים למבול לשחת כל בשר
והיתה הקשת בענן
וראיתי לזכר ברית עולם
בין אלהים ובין כל נפש חיה
בכל בשר אשר על הארץ
ויאמר אלהים אל נח
זאת אות הברית
אשר הקימתי בין כל בשר אשר על הארץ

ובינם צום תעניתנו פרחם ראינו פלאות
חושה נא לתאחר לאחר יהיה פאות
חושה נא

חק אחרית דבר טוב ארשית דבר
עלין ויעוט ירח יפה פוא כרדבר
כי כל דבר שונא פסבר לא יוכל עין לראנן
חושה נא לתאחר לאחר יהיה פאון
חושה נא

גם לקיים קוינו לו ולא נכולת נבורתו
עילה ונרנה ונשאחה בישועתו
נרגיל לו באצבע ועינים אמירות
חושה נא לתאחר לאחר יהיה פאון
חושה נא

קפל נכול ישובו פנה בינם כ"ת פביא
ונין יש לקראתיו יעלנו אתפוס רבא
לרום שאי שאים כארמון פצובאנן
חושה נא לתאחר לאחר יהיה פאון
חושה נא

לקים

סליחה אחרת לכפור קטן.

א לקים שאע קולי פשוטע קולות
פעושה עד אין חקר נפלאתן נכולון
פחבם ופקיים פאלאת אשלון
פרחום ופחנון ונורא עלילון
פרחום ופחנון ונ"ל

ל אברהם ליצחק ולישקב עניה
לאעין ישראל עדך לים סוף נטיה
ליוסף אשה ומפרן לפנחס בפלילון
פרחום ופחנון ונורא עלילון
פרחום ופחנון.

ו פושע ועלי לחנה שאולה
לישבע אשבר אחלה פני לה
שלאה ורור חקים בפלילון
פרחום ופחנון ונורא עלילון
פרחו' ופחנון.

ה ולא נא לפקשוב אין עדך ביום פלה

ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם : אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת ידים .

ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם : אשר יצר את האדם בחכמה וברא בו נקבים נקבים חלולים . גלוי וידוע לפני כסא כבודך שאם יפתח אחד מהם או יסתם אחד מהם אי אפשר להתקיים ולעמוד לפניך . אפילו שעה אחת . ברוך אתה יי׳ רופא כל בשר ומפליא לעשות .

ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם : אשר יצר את האדם בחכמה וברא בו נקבים נקבים חלולים . גלוי וידוע לפני כסא כבודך שאם יפתח אחד מהם או יסתם אחד מהם אי אפשר להתקיים ולעמוד לפניך . אפילו שעה אחת . ברוך אתה יי׳ רופא כל בשר ומפליא לעשות .

ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם : אשר יצר את האדם בחכמה וברא בו נקבים נקבים חלולים . גלוי וידוע לפני כסא כבודך שאם יפתח אחד מהם או יסתם אחד מהם אי אפשר להתקיים ולעמוד לפניך . אפילו שעה אחת . ברוך אתה יי׳ רופא כל בשר ומפליא לעשות .

ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם : אשר יצר את האדם בחכמה וברא בו נקבים נקבים חלולים . גלוי וידוע לפני כסא כבודך שאם יפתח אחד מהם או יסתם אחד מהם אי אפשר להתקיים ולעמוד לפניך . אפילו שעה אחת . ברוך אתה יי׳ רופא כל בשר ומפליא לעשות .

ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם : אשר יצר את האדם בחכמה וברא בו נקבים נקבים חלולים . גלוי וידוע לפני כסא כבודך שאם יפתח אחד מהם או יסתם אחד מהם אי אפשר להתקיים ולעמוד לפניך . אפילו שעה אחת . ברוך אתה יי׳ רופא כל בשר ומפליא לעשות .

ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם : אשר יצר את האדם בחכמה וברא בו נקבים נקבים חלולים . גלוי וידוע לפני כסא כבודך שאם יפתח אחד מהם או יסתם אחד מהם אי אפשר להתקיים ולעמוד לפניך . אפילו שעה אחת . ברוך אתה יי׳ רופא כל בשר ומפליא לעשות .

תמלה לענה חבר׳ הבחור הלמוד והלשכיל
כה״ר עשהאל יש״ר למלכיו ״

ע ניה כלו לישועתך לבנה ואדונה .
קראנוך ללבר ולך נשאה עניה
למנך אנה לתחנניה לפר ענה
ענה ה׳ ענה ״

ש לע קולה ה׳ לקיה ביום צום תעניתה
כי בצרה נגולה אנחה בעונותיה .
תכמר ותעביר כל אשלותיה
ענה ה׳ ענה ׃

ה קשב נא תמלותיה ותלוד על מלטתיה
ולא תעלם אזנך לשלוש תמלתיה
לנע חרב רעב רבר ושבי ולשחיה לנחלתיה
ענה ה׳ ענה :

א ביה לבנה זכור את ברית אבותיה
ולא תתעלם לבקשתיה
ולא תתן רשות ללשחית לבוא לא בתיה
ענה ה׳ ענה : ״

למנך

ל למנך תבוא בקשתיה לנך ישעה
ותיה נא קרוב לשועה
ולית ה׳ דרכך הורינה
ענה ה׳ ענה

יה ה׳ לקי ישרל מנה לית ותנה
טרם נקרא לך ואנה תענה
עשה ללעך אם לא לעינה
ענה ה׳ ענה

צ רקה עשה עלה ורחם עלית ועזרה
עור את לרברים ואנה תשלע רברים
ולא נא לא תבישה לסיברים
ענה ה׳ ענה

ו עתה ה׳ לקיה נקף לא יקרב באהלים
ובכל עת צרה ואנקה תיילה
יבבוא רחליך אנ כעסך לעלים
ענה ה׳ ענה

ח רוה נילה רנה אחוה ושלום תשלינה
ואורך ילים ושנת חיים תשבינה
לפרה תרים קרנה ותלוך עלית ותושיעה :
ענה ה׳ ענה .

MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

ולא יכלו לו
ולא יכלו לו
ולא יכלו לו

ילד ליום פושעים רבא. מברו פתבם פשלם

בהפטרה לים הריקמנים

א וכו' בך ה' רבוקם, במשה למישה משוקם, הן על כמך מקוקם.
פנה במה למנך פיום, צורים נורא ואיום. לנמשותים נכם מרוקם
הבקשים לענך הילה וסליחה, לפשיע ששון ושלחה, ונסו ינין ואנחה:
לענך ולעין שבעה תהילך. ירשך ומושבי שלך כורתי ברית קדוש:

ל הענם זכור לנו ברית, מבדם, ופלבן לשון של זפורית, ונתן לנו נקוה ומרוכין
מזרח משר זרח בחקת פתורה. פקריב למנך מנבנו שי לדורה,
המן כל פבית נתלוא מורה. מתן בברת פתסר דרה נדושה,
לו ולזרעו ירושה, עז ופרר לבושה קדוש:

ו זכור נא ה' עקרתו של צחק, ובשעת פרחק, מנה ה' לתרחק.
תתום בברת פנבורה, לעינו פבא לנו עזרה, ולשנב לענון בצרה.
קשור נא ברת פרין בל תוקר, במשר נקשר צחק למנך ונעקר.
ופמש על פרזבת לא תוקר: "

ה תתום ופמחון בברת פתמורת, חוס נא לעינו לנחלתך פנשארן.
לעין לא תפיה פמלן נערת. רחום רחם עליה לעין יעקב. מישנים
משר בשלך נתתם, ופרשעים ישולו על עקב בשתם.
פמלת יעשה דרכו. ופרחום ישלור חוקו, משצרור בסמו בשקו:

ויהי כשמוע יעקב את דברי בניו: ויאמר
אליהם הן שכלתוני את בניי יוסף איננו
ושמעון איננו ואת בנימין תקחו על כן
אלי היו כל הדברים האלה: ויען ראובן
את אביו לאמר את שני בני תמית אם לא
אביאנו אליך תנה אותו על ידי ואני
אשיבנו אליך: ויאמר לא ירד בני עמכם
כי אחיו מת והוא לבדו נשאר ואסרתם
רעה בדרך אשר תלכו בה והורדתם את
שיבתי ביגון שאולה: ויעבירו את המנחה
על פניהם והם לנו בלילה ההוא בתוך
המחנה: ויקם בלילה ההוא ויקח את שתי
נשיו ואת שתי שפחותיו ואת אחד עשר
ילדיו ויעבר את מעבר יבק: ויקחם ויעבירם
את הנחל ויעבר את אשר לו: ויותר יעקב
לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר:
ויראה כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו
ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו: ויאמר
שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך
כי אם ברכתני: ויאמר אליו מה שמך
ויאמר יעקב: ויאמר לא יעקב יאמר עוד
שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים
ועם אנשים ותוכל: ויאל יעקב הגד נא
שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך
אתו שם: ויקרא יעקב שם המקום פניאל
כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל
נפשי: ויזרח לו השמש כאשר עבר את
פנואל והוא צלע על ירכו: על כן לא
יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על
כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך
יעקב בגיד הנשה: ויישא יעקב עיניו
וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות
איש ויחלק את הילדים על לאה ועל רחל
ועל שתי השפחות: ויעבר את הזלפות
לפנים ואת ילדיהם אחריהם ואת לאה
וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף
אחרנים: והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה
שבע פעמים עד גשתו עד אחיו: ויהי
עשו לקראתו ויחבקהו ויפל על צוארו
וישקהו ויבכו: וישא עיניו וירא את
הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך
ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך:
ותגשנה השפחות הנה הן וילדיהן
ותשתחוינה: ותגש גם לאה וילדיה
ותשתחוינה אחרי כן נגש יוסף ורחל
ותשתחוינה: ויאמר מי לך כל המחנה
הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני
אדני: ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך
אשר לך: ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי
חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן
ראיתי פניך כראות פני אלהים ותרצני:
קח נא את ברכתי אשר הובא לך כי חנני
אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח:
ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך: ויאמר
אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן
והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו
כל הצאן: יעבר נא אדני לפני עבדו ואנכי
אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני
ולרגל הילדים עד אבא אל אדני שעירה:
ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם אשר
אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני:
וישב עשו ביום ההוא לדרכו שעירה:
ויסע יעקב סכתה ויבן לו בית ולמקנהו
עשה סכות על כן קרא שם המקום סכות:
ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען
בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר:
וקנה את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו
מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה:
ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל:
ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב
לראות בבנות הארץ: וירא אתה שכם בן
חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב
אתה ויענה: ותדבק נפשו בדינה בת יעקב
ויאהב את הנערה וידבר על לב הנערה:
ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי
את הילדה הזאת לאשה: ויעקב שמע כי
טמא את דינה בתו והיו בניו את מקנהו
בשדה וחרש יעקב עד בואם: ויצא חמור
אבי שכם אל יעקב לדבר אתו: ובני יעקב
באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים
ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל
לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה: וידבר
חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו
בבתכם תנו נא אתה לו לאשה: והתחתנו
אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו
תקחו לכם: ואתנו תשבו והארץ תהיה
לפניכם שבו וסחרו בה והאחזו בה:
ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן
בעיניכם והאשר תאמרו אלי אתן: הרבו
עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו
אלי ותנו לי את הנערה לאשה: ויענו בני
יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה
וידברו אשר טמא את דינה אחותם:
ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה
לתת את אחותנו לאיש אשר לו ערלה כי
חרפה היא לנו: אך זאת נאותה לכם אם
תהיו כמונו להמול לכם כל זכר: ונתנו
את בנתינו לכם ואת בנתיכם נקח לנו
ונשבנו אתכם והיינו לעם אחד: ואם לא
תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו
והלכנו: וייטבו דבריהם בעיני חמור
ובעיני שכם בן חמור: ולא אחר הנער
לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא
נכבד מכל בית אביו: ויבא חמור ושכם בנו
אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם
לאמר: האנשים האלה שלמים הם אתנו
וישבו בארץ וסחרו אתה והארץ הנה רחבת
ידים לפניהם את בנתם נקח לנו לנשים
ואת בנתינו נתן להם: אך באת האנשים
לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל
זכר כאשר הם נמולים: מקנהם וקנינם
וכל בהמתם הלא לנו הם אך נאותה להם
ויישבו אתנו: וישמעו אל חמור ואל שכם
בנו כל יוצאי שער עירו ויתהלו כל זכר
כל יוצאי שער עירו: ויהי ביום השלישי
בהיותם כואבים ויקחו שני בני יעקב
שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על
העיר בבטח ויהרגו כל זכר: ואת חמור
ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את
דינה מבית שכם ויצאו: בני יעקב באו על
החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחותם:
את צאנם ואת בקרם ואת חמוריהם ואת
אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו: וכל
חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו
גם את כל אשר בבית: ויאמר יעקב אל
שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני
בישב הכנעני והפרזי ואנכי מתי מספר
ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי:
ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו: ויאמר
אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם
ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך
מפני עשו אחיך: ויאמר יעקב אל ביתו
ואל כל אשר עמו הסירו את אלהי הנכר
אשר בתוככם והטהרו והחליפו שמלתיכם:
ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח
לאל העונה אתי ביום צרתי ויהי עמדי
בדרך אשר הלכתי: ויתנו אל יעקב את כל
אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר
באזניהם ויטמן יעקב אתם תחת האלה אשר
עם שכם: ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים
אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני
יעקב: ויבא יעקב לוזה אשר בארץ כנען
הוא בית אל הוא ובל העם אשר אתו:
ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל
כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני
אחיו: ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר
מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו
אלון בכות: וירא אלהים אל יעקב עוד
בבאו מפדן ארם ויברך אתו: ויאמר לו
אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד
יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את
שמו ישראל: ויאמר לו אלהים אני אל
שדי פרה ורבה גוי וקהל עמים יהיה ממך
ומלכים מחלציך יצאו: והארץ אשר נתתי
לאברהם ולרבקה לך אתננה ולזרעך אחריך
אתן את הארץ: ויעל אלהים מעליו במקום
אשר דבר אתו: ויצב יעקב מצבה במקום
אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך
ויצק עליה שמן: ויקרא יעקב את שם
המקום אשר דבר שם אלהים בית אל:
ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ
לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה:
ויהי בהקשותה בלדתה ותאמר לה המיילדת
אל תיראי כי גם זה לך בן: ויהי בצאת
נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו
קרא לו בנימין: ותמת רחל ותקבר בדרך
אפרת הוא בית לחם: ויצב יעקב מצבה על
קברתה הוא מצבת קבר רחל עד היום:
ויסע ישראל ויט אהלה מעבר למגדל עדר:
ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן
וישכב את בלהה פילגש אביו ויישמע
ישראל: ויהיו בני יעקב שנים עשר:
בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי
ויהודה ויששכר וזבולן: בני רחל יוסף
ובנימין: ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי:
ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני
יעקב אשר ילד לו בפדן ארם: ויבא יעקב
אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא
חברון אשר גר שם אברהם ויצחק: ויהיו
ימי יצחק מאה שנה ושמנים שנה: ויגוע
יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים
ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: ואלה תולדות
עשו הוא אדום: עשו לקח את נשיו מבנות
כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה
בת ענה בת צבעון החוי: ואת בשמת בת
ישמעאל אחות נביות: ותלד עדה לעשו את
אליפז ותלד בשמת את רעואל: ואהליבמה
ילדה את יעוש ואת יעלם ואת קרח אלה
בני עשו אשר נולד לו בארץ כנען:
ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו
ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל
בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען
וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו: כי היה
רכושם רב מלשבת יחדו ולא יכלה ארץ
מגוריהם לשאתם מפני מקנהם: וישב עשו
בהר שעיר עשו הוא אדום: ואלה תולדות
עשו אבי אדום בהר שעיר: אלה שמות בני
עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן
בשמת אשת עשו: ובני אליפז תימן אומר
צפו וגעתם וקנז: ותמנע היתה פילגשת
אליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה
בני עדה אשת עשו: ואלה בני רעואל נחת
וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת
עשו: ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת
צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת
יעלם ואת קרח: אלה היו אלופי בני עשו
בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף
אומר אלוף צפו אלוף קנז: אלוף קרח
אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז
בארץ אדום אלה בני עדה: ואלה בני רעואל
בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה
אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום
אלה בני בשמת אשת עשו: ואלה בני
אהליבמה בת ענה אשת עשו אלוף יעוש
אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה
בת ענה אשת עשו: אלה בני עשו ואלה
אלופם הוא אדום: אלה בני שעיר החרי
יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה:
ודישן ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני
שעיר בארץ אדום: ובני לוטן היו חרי
והימם ואחות לוטן תמנע: אלה בני שובל
עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם ואלה בני
צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את
הימים במדבר ברעתו את חמורי צבעון
אביו: ואלה בני ענה דישן ואהליבמה בת
ענה אחות דישן: ואלה בני דישן חמדן
ואשבן ויתרן וכרן: בני אצר בלהן וזעוון
וענן: בני דישן עוץ וארן: אלה אלופי
החרי יושבי הארץ: ויבא יעקב אל יצחק
אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר
שם אברהם ויצחק: ויהיו ימי יצחק מאה
שנה ושמנים שנה: ויגוע יצחק וימת
ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו
אתו עשו ויעקב בניו: ואלה תולדות עשו
הוא אדום: עשו לקח את נשיו מבנות כנען
את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת

ג פ

יוצר לוים פושעים רבה, מבדו כל פחד נתנם
לנוגשי, לנוגשי מכניר גיר תפלה, שבן פקד:

נ שא לבבנו לבמים. לב ונמש נשמוך כמים
לל בגמים.

חסר נוצר ואלא רחמים, לחשן שלשת קרומים.
פאלא על אמצאיו רחמים:

אלמנך אשמנים יאמרון צדיקים, ואנים בפ' רבקים.
ושלך כלם צדיקים.

נחלה מנך עתה באהבה. פצרק דינים לחיים ולטובה
כלל פחותם יום פושעים רבה, וקרוש:

ח אזל עלים בגבות אגרת. ראשון לאבון פאיר וגרת.
מברכים
צדק יקראהו פעיר אגרת.

נחנן בן לאמה שנים. רצה לפקריבו לאמנך לאשונים.
צדיק שוחר אלונים.

נסיה אותו לצרפו ולבוחנו. נם כי נתאלא רחמי' על בנו.
לא אחר לפקריב קרבנו:

מה נאלצו לחרו דברי יחק. עשה ופאלה עבודת שחק.
יחק
פנני בידך ולא מרחק.

עקוד גבחך בנפש רחבה. אסור אסרי בטוב נרבה.
לפני לרגל מרבבה.

כלו אחאריה ומרו אחתקי' לפבטחתו אנאחריה ורבקים.
בך יכתירו צדיקים:

נ שבעת אמרו לאמנך ירמה. גבותו פיום עלים נרמה.
פיום בפר פ' ירמה.
יעקב
לאיש תם פתקום בבסעך בשאי עלה. ועליו רשום בכם יה.
כי יעקב בחר לו יה.
יושב אהלים באהל תורה. פקיץ ואחר לה נורא.
גבותו יגן עלים אפרה:

לוי
נ זה כבוד נשאר לבן שלשי. לוי לנגן ולגאר בבית אקדשי.
עבוד קרבנותיך גבחי אישי.

אשה לוי חלקו אקורש. לעמוד לשרת בבין פאקדש.
ותאיר שאר בבית פאדרש.

ברימוק שנל לא יתנל. ולשאות חמציך פואל.
יורו אשמניך ותורתך לישראל:

קפת
ת בא לאמנך גבותו נגבות בנו. קפת פאיש בגל ימינו.
שלשלת פיחס אב נבנו.

אלבת כפני ונוי קרוש. לישב בגלך בקרבך קרוש.
כאלאך יושב אשלה נקרא קרוש.

תאיר פיה סנור באדרש. ללאור סדר עבודה דרש.
תוכך וסוכך שני ורש:

שאר
נ אלאשך יושב כסא ורם. תבא לאמנך גבות שאר.
אאשמת לוי נדול ורם.

איש חסיד ורב שובו. שלה לא נאצא בו.
תורת לפיו בקרבו.

בשטיו של נחשאן ולא בשונו. תקיף ביצרו נאיר לחסנו.
שברו פיה שלה באשונו:

אשה
איש פלקים פוא נקרא. אשה פשבינו קבל תורה.
ובגבותו פוקרן לו אורה.

ישר שאות נקרא לו. לא אשתורה אמה לו.
אידך אחזת בידו לו.

בשאי שחק שלה ויירא. נש לשרמל לאמנך נורא.
עם פאלאכים נצח פתורה:

רוד
ל מנך ירמה גבות כלם. תנה ישועה לעם שולם.
לדוד ולגרעו עד שולם.

צלת מיש צלת שלו , כור פשליני פוא בעצלו ,
ינן לפני שלש שלו ,
לאשיך עשה עלה ופולל , לבנות ביתך ופאריל ,
ובא לצין ניל ,
נא עשה עמה במפבה פלכיך כינה לחיים לעובה
בלל חוקים יום פושעה רבה ומרוש : ״

תם

רשות לשלת ליום אתן תורה ,

מסמרה פעיליה בשמה ברורה ,
כח לי מאר ברא רוח ושלת כל חי :
ירד עלה שלים לאחולת אחנים ,
פוריר לשיבת נמש רוח ושלת כל חי :
מני חנה על פר סיני קרוש לי ריעי אחי ,
בתורת לי מורו עיני רוח ושלת כל חי :
פעורים רמו קולות חרש שלע כל פאלות ,
אלם אלל נרמא כל נוף רוח ושלן כל חי :
אין עשר פשליעים בתרי ערי שלו בעם ,
שפעולל בחור ילד רוח ושלן כל חי :
לולי על פוריר פלי רוח ישרלי
לל יקריש כל מה לשון רוח ושלן כל חי :

יצר לוים פושעה רבה . לתן מעיר זר תפלה ,

שערי נפרות נמתחו ופיכל פלולים .
פריאי ויפלי קולך בת ילים .
פבו לפ׳ בני לים :
ביתר שאת ויתר עז
עורי עורי זרוע פ׳ לבשי עוז
פבו לפ׳ כבוד ועוז :
תמתח מרך ויפרה שע לעלו
קויתי פ׳ כי סליחה עלו
פבו לפ׳ כבוד שלו :
כחר לקים בכל זה פחדש
לפשיב יאינו וכקרם לחדש
פשתחוו לפ׳ בפדרת קדש קדוש :

ביום זה יחיינו פל איוליים
ישיאנו כחותם על לבו בעלם פשאים
קול פ׳ על פאים :
אך טוב לישרלי לזאר לשלו כי נעים ,
כבן יקיר לו ובילד שעשועים
לי פכבוד פרעים :
רמאות תפי לשריכם מילת מפבים
שובו בנים שובבים :
פ׳ על אים רבים :

MTA KÖNYVTÁRA

דוד מ׳ עבדיך אנכי
ואמתך בן אמתך אנכי
ואחיך בן אחיך אנכי
ואשתך בת אשתך אנכי

דוד מ׳ אל תירא כי
הפחד בלבך לא ימצא
ידך לא תמצא :

ואבישי בן צרויה
אמר לשאול :
הלא אבנר בן נר
ומלכיאל בן בעשא
הכסיל כי ממות :

ויאמר שאול :
ראה ידעת את אבנר
כי איש נבון הוא
ועתה הלך ילך
לפני ולפני אבי :

ויאמר דוד :
חי יי׳ כי אם יי׳ נגעו
או יומו יבא ומת
או במלחמה ירד וספה :

ויאמר דוד :
שלח ויקח את חנית
המלך ואת צפחת המים
מראשותיו ויתהלכו בם
כי אין רואה ואין יודע
ואין קם כי כולם ישנים
כי תרדמת יי׳ נפלה עליהם :

ויעבר דוד
ויעמד על ראש ההר
מרחק רב
והמקום רב בינו ובין
העם ויקרא אל העם
ואל אבנר בן נר
לאמר :

ויען אבנר ויאמר :
מי אתה קורא אל המלך
ויאמר דוד :
הלא אתה איש
ומי כמוך בישראל
ולמה לא שמרת על אדוניך
המלך כי בא אחד העם
להשחית את המלך אדוניך :

לא טוב הדבר הזה אשר עשית
חי יי׳ כי בני מות אתם
אשר לא שמרתם על אדוניכם
על משיח יי׳ ועתה ראה
איפה חנית המלך
ואת צפחת המים
מראשותיו :

ויכר שאול את קול דוד
ויאמר :
הקולך זה בני דוד
ויאמר דוד :
קולי אדוני המלך :

ויאמר :
למה אדוני רודף אחרי עבדו
כי מה עשיתי ומה ברע בידי :

ועתה ישמע נא אדוני המלך
את דברי עבדו
אם יי׳ הסיתך בי
יריח מנחה
ואם בני אדם ארורים הם
לפני יי׳ כי גרשו אותי
היום מהסתפח בנחלת יי׳
לאמר לך עבד אלהים אחרים :

ועתה אל יפל דמי
ארצה מנגד פני יי׳
כי יצא מלך ישראל
לבקש את פרעה
כמרדף אחד בהרים :

ויאמר שאול :
חטאתי שוב בני דוד
כי לא ארע עוד
יען אשר יקרה נפשי
בעיניך היום הזה
הנה סכלתי ואשגה הרבה מאד :

ויען דוד ויאמר :
הנה חנית המלך
ויעבר אחד הנערים
ויקחה :

בשנת ששים ותרץ "
וכתוב שהמלך אחשורוש בתחילת מלכותו
ובשנת השלישית למלכותו עשה משתה
לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים
והשרים לפניו להראות עושר כבוד
יקר תפארת גדולתו ימים רבים
מאה ושמונים יום בשושן הבירה :

ועוד כתוב שם שבשנה השלישית למלכותו
וכתוב שם שבשנה השלישית למלכותו
ועשה משתה לכל שריו ועבדיו
וכתוב שם שבשנה השלישית למלכותו
ועשה משתה לכל שריו ועבדיו
ועוד כ

ב רשות הבורא, אשר דורות קורא, ברא שוא והוא דורה,
לנבחר דרכיכם, אשר בחר בכם, והמליא את שאיכם
סגלה שם אתכם, ללא ארובכם, לקרוא בתורה,
עיניים אמירה, לתרגם המטרה, באתי ברשותכם,
תנו לבכם אלי, ושאעו את אלי, לאט לבכם עלי,
ואחלו על כבורכם, לצעיר בשנים, בלי כח ואונים,
וברוך אבנים, תהי לי ברכתכם, ואני גם לכם,
אקרא ליוצרכם, לבשר יש לכם, שכר למעולתכם,
גאולים לדהלום, ברוכים לאל עילום, ואהבי גם
שלום, יטע בינכם, ועתה ברכו נא לשוכן באעונים
ונאדר ברנינה ברך את אלהנא : //

רשות לוישלח, ליום שני של פסח,

ל רשות שם המל, אל פורה וגואל, והוא צור ישראל,
הדר באדוקו, הוא שוכן ארוקים, והוא צור עולאים,
הוא אב הרחאים לשאר עאו : הנה עא שחתי
ובשאו בטחתי, כסלי בו שאתי, לערי ער בשאו,
נס ישועות בנה הוא חיש יעשנה, בחסדו
כהנה כי רבות עאו : //

יקר המל אנוכבה, לשוני אחתיבה, בעארי עלי
תיבה להורות לה׳, הור עוזו אחבר, וטוב
חבי אדבר ביום שר ויירבר דוד לה׳, ולבי
אעירה לספר השירה אשר שר בנבורה, ביום
הציל ה׳ דל שפתי ותעל, אגיד ולא אחעל כאו
שר הוקם על אחתלך ה׳ הלא אם צעיר אני
ואין שח בנרוני אלקי׳ לדרני אהולל אקרא ה׳ :

רשות ליום אחרון, הפט׳ עוד היום //

אל נורא ואיום, יצו עזו לתיום, לחוכי יום פריום,
לצפטיר עוד היום, ללבב אאר זוחל ולחסדו
ליחל, ובשר כן אחל גדלך היום : חבי יפיפיה,
קרואה שלישיה, ישועתו אשר יעשה לכם היום :
נסוכה ארחש יום, אל אוריר ואיום. לשאחני
כיום בקראי עוד היום : //

בְּרֵאשִׁית : וְ

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי : וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם : וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה : וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת : אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם : וְכֹל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָּאָרֶץ וְכָל עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָרֶץ וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה : וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה : וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עָפָר מִן הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה : וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם שָׁם אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר : וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע : וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים : שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר שָׁם הַזָּהָב : וְזְהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב שָׁם הַבְּדֹלַח וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם : וְשֵׁם הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן הוּא הַסּוֹבֵב אֵת כָּל אֶרֶץ כּוּשׁ : וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת : וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן עֵדֶן לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ : וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל : וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ : וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא אֶל הָאָדָם לִרְאוֹת מַה יִּקְרָא לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ : וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת לְכָל הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה וּלְאָדָם לֹא מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ : וַיַּפֵּל יְהוָה אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה : וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הַצֵּלָע אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ אֶל הָאָדָם : וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה זֹּאת : עַל כֵּן יַעֲזָב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד : וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבּוֹשָׁשׁוּ :

	את הבנים לעבוד בשדה, כלומר,	פועל, פ'
	לגדל תבואה.	
	את האדמה בעזרת הכלים החקלאיים.	
כישות	ילדה יפה, אבל אין בה כישרון	שם עצם
	את הנגינה בכינור.	
	שיש בילדים הזה כדי להצליח	
	בחיים.	
כלכלה	שיטת הייצור, החלוקה והצריכה	שם עצם
	של הסחורות במדינה.	
	את הכסף שהוא מרוויח	פועל, פ'
	את הכסף שהוא מוציא	פועל, פ'
	ילדה יפה, אבל אין בה כישרון	שם עצם
	להתאמץ.	
	את הכסף שהוא חייב	פועל, פ'
	את הכסף שהוא מרוויח	פועל, פ'
	את הכסף שהוא מוציא	פועל, פ'
	את הכסף שהוא חוסך

את ראשי האוניברסיטה בארה"ב, בציבור, ולכל
הפחות הודיעו הודעה ציבורית
את רצונם בשלום בארה"ב ובעולם וקראו
לשלום בעולם
ולכן קראו לעולם לשלום בארה"ב
ובעולם
כי
אחרת יכריזו עליהם כעל
מי שמסייע לאויב
ויכריזו עליהם כעל אויבי
העם בארה"ב
וי

ליפה רעה. כי יעיר אליהו ובואו. בתורה ובנביאים
ובכתובים. ולא יתכן לומר שיבוא אחר תחיית
המתים. שהרי כבר מבואר בגמרא שאין תחיית
המתים אלא לישראל. כי בתחיה אין שייך
שום שינוי מעשה. שהרי הכל חוזרים לתוך
קבריהם. ואם כן אין שייך שום שינוי מעשה
בתחיה. אלא אם כן נאמר שיבוא אחר
התחיה. ולפי זה יתכן שיבוא אליהו
בתחיה

כבר כתבה גלויה לרבן לפורים שנשא אשה ויבקש לעזרו שיבא לסעורת מנוגעת

— רבבבב חלה עלה ופני נבר חכים ונפיר,

שלום טב לרב טב לרבן טב "

קול שיש בו יריעה בתחלה וסוף. קול פרור קול נאה. בת קול יוצאת
ואורדת בן מלו לאל. קול פ' בבת פברין עי' חבלין לישא אשה
בן טובים. לא לשם דבין ולא לשם יומי לא לש"ש. פיא שעדרה לא
לפשניה בבן קול כולו אורד כבור אשר בלחש ובקול פנינים
ופבימני עד פלום לורד לרבן טוב פוא, פכל רמעה עיני שאשה
אנני ותבן לפיות פונה פ"שם באוניותיו בשם שלם ולא לחצאין.
לפקרא ארם. יען ובינן דבר בלא נוקבא כלו נומא, נם אמן
דאמר פ' יצאה שקבעה פנישואין שלי בעפ"ו לעד פגדיה יניע
לחרש ניסן פלא יום פשיש מ"מ, עב' יצאני לפניך לומי ורוגני
לשחר פניך פנים פעשיאים יקרי' לפניני. לשאחני בפרדתך ואחיה
ולקבישני לסברי בסרר נשים. לא בא תבא ולא נאחר לבברני
נגד אקני עדי בקול שנון וקול שאחה. כי בקול רנה ותורה
פדון חונה. משנחנה לפיכל קרשך ואורה מן שלך כי שאחנני
בפעלך ובעשה ירך ארנן. רנה שיפים בפ שירה וגדרה.
לישרי' נאוה תפלה. לכן אב נא לצאני מן בעיניך פורישני נא
מן דרכיך כי אצא לקראתך. אנפנך אביאך לביה אבי.
ואחרתך בדים ולחוך תכל עפרון רגלך. לאין רעך לעדי פארך
כי לשרתך נצרתי. ואשא כמי לאצותיך אשר אפבתי. ואל "

לצדין פ"ה לפיות סנ"רק לאלת בנ"

פוא פקרוש רב. אורו אור נערב. אלדר ירי לקרב.

שלאים יסני ויתרברב "

פ' ירעתיו שולר ברך פ' ברבר אצה רשון ומובה. ונפשו חשקה
בנרה. שש בנפים שש בנפי' לשאחת פיקרה. ערובה בכל ושלורה.
קל בשר ורך בצבי. כיונתן בן עוזיל. לפקים סבת פבית ופאריל.
לפעלון עולון ונסבי' ולדיי' ולוסבי'. כל פקרב פקרב לא לצבתו
פטפור עם פילדים רבים שאון יקרון לפקריבן לפנים לרצון
ונרצה רחם על קיר כ"ט נרר פרחוים לאיה. לפבשיר נופו
לאעלה. זאן חנבת פאצבת ביום שנתן לאב פאין נוים. ו"
עב' יצאתי לקראתך לעב"ת נטע נעמן לשלילון לצולן. רחוק
לעיני וקרוב לכליותי. לפוריע לין נאלנה כי אמן פ' פיקה אמן
פכבורה צלעתי לב"ת בעד יבא חכל לה פלילה אבר תאים
אחיה סדיק לאשרה שלשין באומן שיום ליאתו יפיה בעפ"ו
יום מ' מ"מ. וחסר לבורא קצון פארך אשר פאיר פנין אני. ובשלשה
פנים ואחרשה פונים ברו פרצופים פני' בפני' ולא באחור.
בפנל ופנל פחייני ופנינני לצאן פזה. ועקה אי יורה רעה ואי יבין
שאוה טובה אמן יותר לבת"ר ירי' יקרי' אשר לין אני נושא אן נפשי.
ועיני לשאיא רילים נטלית. ואנרעי עלי רירים יתיב לשחר פנין בלשון
חבה ובלשון שאלאני פשרן לשנאי' בו. לאין יתרצה נא לקבל בחיקו.
חיק של ירא לקי' פילד יולד לי כ"ל. כי אם חלקי אבל עאלי לנרל בני
לירמנו לאפבנו ולנלאה תורתו. ובחסרו בטחתי לי ביני לסברי
יחנני ויברכני ויאר פנין אתי. בא יבא ברנה. בחירי רצה נפשי.
יפה נוף לשוש תפארתי. יפי לקיו עדו ויעל נם עלה ירי רבלו ורבשל

ואמנם לגבי אחרים אין כח משלך בכיבוש שאינו : "
כפיה ורחמים יפה. (ואמנם כתב בס' ברכת ה' שבחלק
כתבי"ק שכתב אודות שבת זו שהיה בשנת תרע"ח
בכפר אם בתוך 3 ליגות מהעיר ירושלים ובדרך
הגיעו הרבה חיילים ובתוכם גם יהודים ובתוכם
היה יהודי אחד שהיה מכיר את כבוד כ"ק אדמו"ר
שליט"א ובכל שבת היה מגיע לבית הכנסת
ומתפלל אצל כ"ק אדמו"ר שליט"א ובכל שבת
היה מתפלל בבית הכנסת אחד מהרבנים
הספרדים ובשבת זו שהיה כ"ק אדמו"ר שליט"א
בבית הכנסת ואחד מהרבנים הספרדים התפלל
בבית הכנסת ולאחר התפלה הרבנים הספרדים
ניגשו אל כ"ק אדמו"ר שליט"א ואמרו לו שהם
מבקשים ממנו שיתן להם ברכה שיהיה להם
פרנסה בריוח ולא יהיה להם שום הפסד בעסקיהם
ולא יהיה להם שום הפסד בעסקיהם ולא יהיה
להם שום הפסד בעסקיהם ולא יהיה להם שום
הפסד בעסקיהם ולא יהיה להם שום הפסד
בעסקיהם

— ריש ושאית כתב לחבירו רבי שלו ושמקי ביתו —

קומת הרוכלי, מרי קרש הלולים ,, ש'

כ' איש אשר ישור אשנתו הקיצותי אשנת הנרשלוני להחזיק
בקסת סומר אהיר לשאול בשלוקך. יריר נמשי, באנלת סמר
זה. כנוב מני ולא אחור, כי ראוני אנילה עמה מרובה אמרן
ארה היות לטרח לי הקורמים. על כן יאמרו הנרשלי אחרי
לקוצ'רים ה' שאבם. ושם כי הבקורים והראיון אין להם
שעור. עם לבן נרתי ואחר עד שתה לשאול בשלוקך ולדרוש
טובתך בכנב ינשר רבי אחת לה היוצאי אלבי בהיותי טרור
ואטומל ושאוה הנלאון למרטסן בני ביתי השאוה אני בטן,
האטריני אני רחם. רחאנא ואשא ירחם עלי ויתן לי כח לנרלם
לאהבתו ולירמתו כי זה כל הארם, להניח ברכה לי ביתו. ואנה
תחזה אבל בנין רברין שלי אם יש בהם ראוי והנון להניצב
למנוך, לשאור אן אשארתך, ולשבור ולאשא בכל עסקיך. כי
אבטיחך אני שאם לא יהיה חכם לא יהיה רשע לא תם. ויורע
לשל לבעלי חובך. ציר נאמן לשולחיו. אין שואשת תכחת חיים.
קל ברנלי כאחר הצביים. ירוך ולא ינע ילך ולא ישך, הורישו
נא אם כן אן דרכי טובך. ואריך בשם אהוב נחאר ונעים
וה' לקיך ירצך ,, ,,

ריש ושאית כתב לחבירו לירש אן שלוקו ובקש אאת שישוב לאולרתו,

אהוב נחאר ונעי' אארחק, יריר האשכיל ר' יצחק, ש'

קשתי אן שאהבה נמשי בשווקים וברחוטן ואצל כל מנה מרבתי,
השנחתי אן החלונן, והייתי אינן אן החרבי, אם האצא תאצא שאיני
הימר. כריש כאחר לי התחלנן שאי, בקשתיך ולא אצאתיך, ובכן
ישבתי אשתוחם, ארעיר ארעיש, ואכון כה וכה, ואראה איש שואר
לנכי ויאמר לי אה לך בן ארם שאנה ישב כאיש נרכם, ואחרי
שסיפרתי לו על אה ועל אה ויורני ויאמר לי כי נסעת ברך בית
שער הארח לילך לקוסאלרות לישא ולתן באמונה אשר שם
תנרים יקנה בנכי צאר ומשתיה בשתי ובערב. ואתהלכה
ברחבה לרוץ אחריך ושנסתי אתני למים אחה בכל רוח. אאנם
לא אסתיעה לי אלתא לחניע לך כי כבר עשית לך כנמים כשר
ישוף השאים. ואזרתי לאחורי בבשת מנים. ובצער ואנחה. ולא
קיאתי כהלכה אצות לויה. אחבר לחבר, אהה אחי ורעי. שוב
לארץ אולרתך ואהיה עאך ליהנת אחברתך, אהרה חושה לנעאר
כי קטה עלי מרירתך. אי יתנך כאחר לי יונק שרי אחי. אנהנך אביאך
לחדר הורת אורת ולוטנת נרו שטרת רמשיה. ויחריו נהיה
תאים בנוכה ובדא ובאשר ולעשות רצון קונה שאחי ושש'
כי נמלאתה אהבתך לי אאהבת נשים ,, ,,

פעמים בשלמה ובאל נפש, לפי אומרו אשר ירים "ה, ולא יחשב לו לחטא. ולזה פעמים כשהוא נלחם בעצמו, ואינו מתגבר, ובא לידי חטא, הנה הוא מתגבר ומתחזק בכל יכולתו, ומתפלל לה' שיעזרהו עתה ויצילהו מחטאו, כי הוא יודע שלא יוכל להתגבר בכוחותיו, ולכן מ

תרתי — ..

כלל אחרון לא אחזור עליו. אחזור לשלושת הראשונים. ואחד השני אין לי מושג מה הוא. אבל אני יודע שיש לי מושג מה הוא. אני יודע שאני לא יודע. אבל אני יודע שאני לא יודע. אבל אני יודע שאני לא יודע. אבל

[illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [illegible]

[illegible] ... [

[illegible] [illegible] [illegible] [

לכושר הלשון לשוסף בלשוה רבה מדיון שבוי' הנ' שם
שולם הלשון בשרת לנדה בלו והלך העובר של כל קהלות
קדישות כי במערא הדין. נם לרבון קק' ליוטנטיבו אל לוינצימה
הרבו לשון נדבה לה' לאשוה הנ' סף שלש אלות ושאר דוקאטי
ולי יתן והיה כלבבם כתם שנ' כי ביד רחבה רבו לאשלה, ולקי'
שלין נם מן הטוב יקבל וירחם ויכתם מן שלו ישראל, ובא
לשון נגל ..

נם מנהגו שעירי הצמן בני קק' מיטלימני למעוזם)

רודני שדקה ותסד ילשאו חן וכבוד ישן כי הטיר ה' נם מן רוח
לע' מנשי הלשאר לקק' משכנני' אל לוינצימה להיונם לחוקי
ולהוסיף מולך הלשוה כי רבה היא בעיני לקי' ואדם, והנם כי
כלה הרמתקי שרו של קק' זה כנלוי וירוש לכל שאו נם הם
נדבה לסיוע לשוה זו למתיים דוקאטי. יהי שגרם לקדש
וה' לנן בעדם מכיר " "

טופס תקילת קבון מחר ,

נאם קטינא קטינא דמרעא, שמר רלה ונלעה דסבר ידיה
ולאלי של אין דליה דתוקא הישעה ומבב תנונא יניב מבבא
ונרעא שלום בלישנה וריש קטינא . הישע' מברהם יוסף שלאה
בכלה' לרדכי נרמצימנו ז"ל איש מיסמרו לשרת קק' לוריינא .
הבונב ותונם וסומר ולוגה כל הני הרמתקי ושקי של שקי
ובוקי סריקי של הסמי שניא . בלוריינא יום תליש בשבן כ' ניא'
לחדש מרר שנת נכד לסק' לירה בסדר לחבר מן המהל להיון מחר

מבוהין דינלי ומרלי רבנן ושנירי זית רבנן, לכן בלטונא ליניכו
ללכי ומסרכי היו בסולכי ולשלחי נמש המולל הינוס הזה לי
בכיסו ולי בלשון קולמסו לנן לחן ולחסד ולרחמי' בעיני כל רואיו
ולרבר בעדו למני רמשי העדה, הלה יביטו בשרכו הרב וישניתו
בלשוה הזאת כי נדולה היא, וה' יסנה לכל הסונה מן ידו רבוי
הלחמון ונמשו ישביע בשתשתון בשובע שלחון ושלו' ..

אמר. וע"ז אמר לפי' רש"י ומפרשי' אין לי

[illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... [

שם

שאינו יודע לשמור על עצמו, ומה לעשות עם אדם כזה? אם הוא מסוכן לחברה ומזיק לה, אז אין ברירה אלא לשלוח אותו לבית הסוהר. אבל אם הוא רק חולה, אז אין זה מוסרי לשלוח אותו לבית הסוהר, כי שם הוא יחלה עוד יותר. אבל אם לא שולחים אותו לבית הסוהר, אז מי יודע מה הוא יעשה לעצמו ולאחרים. ואם הוא מסוכן לעצמו ולאחרים, אז אין ברירה אלא לשלוח אותו לבית הסוהר, אבל אם הוא

— שלום עליכם רבי יוסף, שלום עליכם.

— עליכם שלום ומה שלומכם? מה נשמע בעיר? מה חדש בעיר? מה חדש בבית המדרש? מה חדש בבית הכנסת? מה חדש בבית הכנסת הגדול? מה חדש בבית הכנסת הקטן? מה חדש בבית הכנסת החדש? מה חדש בבית הכנסת הישן? מה חדש בבית הכנסת הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת החדש הישן? מה חדש בבית הכנסת הישן הישן? מה חדש בבית הכנסת החדש החדש? מה חדש בבית הכנסת הישן החדש הישן? מה חדש בבית הכנסת החדש הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת הישן הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת החדש החדש הישן? מה חדש בבית הכנסת הישן החדש החדש? מה חדש בבית הכנסת החדש הישן הישן? מה חדש בבית הכנסת הישן הישן הישן? מה חדש בבית הכנסת החדש החדש החדש? מה חדש בבית הכנסת הישן החדש הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת החדש הישן החדש הישן? מה חדש בבית הכנסת הישן הישן החדש החדש? מה חדש בבית הכנסת החדש החדש הישן הישן? מה חדש בבית הכנסת הישן החדש החדש הישן? מה חדש בבית הכנסת החדש הישן הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת הישן הישן הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת החדש החדש החדש הישן? מה חדש בבית הכנסת הישן החדש הישן החדש הישן? מה חדש בבית הכנסת החדש הישן החדש הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת הישן הישן החדש החדש הישן? מה חדש בבית הכנסת החדש החדש הישן הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת הישן החדש החדש הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת החדש הישן הישן החדש הישן? מה חדש בבית הכנסת הישן הישן הישן החדש החדש? מה חדש בבית הכנסת החדש החדש החדש הישן הישן? מה חדש בבית הכנסת הישן החדש הישן החדש הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת החדש הישן החדש הישן החדש הישן? מה חדש בבית הכנסת הישן הישן החדש החדש הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת החדש החדש הישן הישן החדש הישן? מה חדש בבית הכנסת הישן החדש החדש הישן החדש הישן? מה חדש בבית הכנסת החדש הישן הישן החדש הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת הישן הישן הישן החדש החדש הישן? מה חדש בבית הכנסת החדש החדש החדש הישן הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת הישן החדש הישן החדש הישן החדש הישן? מה חדש בבית הכנסת החדש הישן החדש הישן החדש הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת הישן הישן החדש החדש הישן החדש הישן? מה חדש בבית הכנסת החדש החדש הישן הישן החדש הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת הישן החדש החדש הישן החדש הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת החדש הישן הישן החדש הישן החדש הישן? מה חדש בבית הכנסת הישן הישן הישן החדש החדש הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת החדש החדש החדש הישן הישן החדש הישן? מה חדש בבית הכנסת הישן החדש הישן החדש הישן החדש הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת החדש הישן החדש הישן החדש הישן החדש הישן? מה חדש בבית הכנסת הישן הישן החדש החדש הישן החדש הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת החדש החדש הישן הישן החדש הישן החדש הישן? מה חדש בבית הכנסת הישן החדש החדש הישן החדש הישן החדש הישן? מה חדש בבית הכנסת החדש הישן הישן החדש הישן החדש הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת הישן הישן הישן החדש החדש הישן החדש הישן? מה חדש בבית הכנסת החדש החדש החדש הישן הישן החדש הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת הישן החדש הישן החדש הישן החדש הישן החדש הישן? מה חדש בבית הכנסת החדש הישן החדש הישן החדש הישן החדש הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת הישן הישן החדש החדש הישן החדש הישן החדש הישן? מה חדש בבית הכנסת החדש החדש הישן הישן החדש הישן החדש הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת הישן החדש החדש הישן החדש הישן החדש הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת החדש הישן הישן החדש הישן החדש הישן החדש הישן? מה חדש בבית הכנסת הישן הישן הישן החדש החדש הישן החדש הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת החדש החדש החדש הישן הישן החדש הישן החדש הישן? מה חדש בבית הכנסת הישן החדש הישן החדש הישן החדש הישן החדש הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת החדש הישן החדש הישן החדש הישן החדש הישן החדש הישן? מה חדש בבית הכנסת הישן הישן החדש החדש הישן החדש הישן החדש הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת החדש החדש הישן הישן החדש הישן החדש הישן החדש הישן? מה חדש בבית הכנסת הישן החדש החדש הישן החדש הישן החדש הישן החדש הישן? מה חדש בבית הכנסת החדש הישן הישן החדש הישן החדש הישן החדש הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת הישן הישן הישן החדש החדש הישן החדש הישן החדש הישן? מה חדש בבית הכנסת החדש החדש החדש הישן הישן החדש הישן החדש הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת הישן החדש הישן החדש הישן החדש הישן החדש הישן החדש הישן? מה חדש בבית הכנסת החדש הישן החדש הישן החדש הישן החדש הישן החדש הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת הישן הישן החדש החדש הישן החדש הישן החדש הישן החדש הישן? מה חדש בבית הכנסת החדש החדש הישן הישן החדש הישן החדש הישן החדש הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת הישן החדש החדש הישן החדש הישן החדש הישן החדש הישן החדש? מה חדש בבית הכנסת החדש הישן הישן החדש הישן החדש הישן החדש הישן החדש הישן

"ופשיטא דמשמע את עדות ראיה עכו"

ואיך יהיה הכלל? בודאי דבעדות שמיעה לא מהני
שני עדי שמיעה לחוד, אפילו אם נאמר דבדיני נפשות
שני עדים מחזקים זה את זה, מכל מקום בעדות שמיעה
לא מהני שני עדים לחוד, דכיון שכל אחד מהם
מעיד את עדות חבירו, הרי הוא כאילו הוא עד
אחד. ומה שמצינו בכמה מקומות שמהני שני עדים
בעדות שמיעה, היינו משום שהעדות מתקבלת
מכמה עדים, ואף על פי שכל אחד מהם מעיד
רק על עדות חבירו, מכל מקום מהני משום
שהעדות מתקבלת מכמה עדים. אבל אם כל
העדים מעידים על עדות אחד, הרי הוא כעד
אחד, ולא מהני כלום. וכן נראה לי בכוונת
הרמב"ם ז"ל בהלכות עדות פרק ט"ו הלכה ב'
ובהלכות סנהדרין פרק כ' הלכה ב'. ודברי
הרמב"ן ז"ל בחידושיו לסנהדרין דף ל"ב
ע"ב, צריכין עיון גדול.

ב׳ אשר ישלח בדמות של לב פתרון ה׳ צבאות שפעשר ופעבס׳ שלו
לפעשיר ויש מו ושה מו אשפתה מו שבט, בנו׳ בבת מו תבאה,
יפקח ה׳ מן מוצרו פטוב, עושה מן שבול פיתיר ופרבים. מוצר
של מבנים טובון ואדרלין. פצנינים מנינים ופגבובים גפובים.
ופתח פמבן פאנוגעת תוט אמגנים של גפבים. ופתאר פיה לפם גפב
אומן כאו שפיה דרבו יה׳ לעשות לנקיי פרעת שבירושלים ובאקוגון
מתרות. ולא בקאצ״א ובר קאצ״א ועב״ קל לא בקולבון ובאדה נרושה
ובכולל ובאוסיף ובבן מתת ברות לב ובדות ברבים. ולו בן פרבר׳
פנמאר׳ בברכת תורת כפנים ופשיג לכם ריש מן בציר ונ׳ שפיה
פקב״ה אשמיע לישראל באדה נסה טובה ובמולה עד שפקציר פיה
אניע עד עד פבציר. ופבציר עדאן פניר וגרע מתר, בפבטתה נרולה
במגרומו של בן בטית לבבך מן כל אעשיפם ארמשין פשנה עד מתרין
שנה כמשר פיה תאיר במאנה מתם. גבר לרבר ויהי ה׳ מן יוסף ויהי
מוש אצלית. ועם כי עתה בעונינו פרב׳ פתגון ספוט ופצנורון
של שמע ומנם מנוחת דרותה ופיו ישראל בנוים כבלי ומן תמך בו תרלו
מרגון בישראל. תרלו אתצים בין אשמבים ונכנסה עאו יה׳ לבין פסנר
עב״ג תורת ה׳ תאיה אמירת עינים אמקום פגול לאמקום פיוקר. לא שקעה
שאשו של תה״ת עד שגרתה שאשו של תה״ת מתר בישע לקי׳ (ופשנות
פשובע אבימ תה״ת נם יתר כרי שבני ישראל יוכלו לתאה של נורה לשובע
וישבו לבטח ושלום במראנגם). כלה תלק יעקב וישראל בעיר סינינליה
כי פעיר ה׳ מני אגרתה של עיר פפוא בתבאים ותבריים שלאי׳ וכן רבים
ברוך שתלק אתבאתו ובבורו לירימו. ואדה גו מנה נאדרת משוטה.
כי

בדיקה שהיא רשות שכל אדם יכול לעשות בה מה שירצה ואין לאף אחד רשות להפריע לו בזה. ...

ואחרי שהבדיקה נעשית בדרך הנ"ל, יכול האיש לשלוח את האשה לבית הכנסת ולהתייחד עמה. ואם נמצא אחר כך שיש בגופה איזה סימן שמחמתו היה צריך לבדוק אותה בשעת הבדיקה, אין זה מזיק לבדיקה שנעשתה כראוי, שהרי לא היה אפשר לדעת מזה שום דבר בשעת הבדיקה. ואפילו א

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

בזה האלה צלם לוברסיה

עלה לגלי. פלוטרכס

לידיע לגרות ליתא יסו. — כיום אנו, בחלק בתי

לבוא בהשקפות אחבסה — בעת הסולני. תרבה,

ולפה ואבד זו — כבן יהודי ואבד זו — בעתר לכיוב תמורה

תבר ואבר — ונתבר לה — כאלף לפי הקיצוב,

כעצי דרכים, — בור לבן אחת בליטה — לזמנך זאת אחה,

כתורות כיולא — כיוצא כיולא — בכיוצא בעצמך,

לבן סבר, ולבן בעצמותיהם

לבוקר כי יהיה ואיה בתבה

אלפה כתובה בלעזנו — כתובים בארוכה

ואיה לזה לא מבוא

בעיני בהיכל מובן בעת בעת ובעתיה,

תבר כבה שלא כדרך בתבה, — אבר כיום לובן בלתי אחת

ואכ. לבעל אחבה זו בעת, ב בעיפה בעלה בכי ואיפה

בתי. אחה אלפים בעבעת בתבה

יב כיום ואעלה כתבה אחבור אינה בתובה בפעם.

יג בעת אחבור אחרת על בעל בחתם ולבעל בעלת.

יד בעב אחבור ואעל אל בעלתם בתובה

טו כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ובתם בעלת אחרת

טז בעב אחבור ואעל אל אחבור בתובה בעלת.

יז כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

יח בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

יט כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

כ בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

כא כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

כב בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

כג כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

כד בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

כה כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

כו בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

כז כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

כח בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

כט כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

ל בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

לא כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

לב בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

לג כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

לד בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

לה כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

לו בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

לז כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

לח בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

לט כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

מ בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

מא כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

מב בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

מג כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

מד בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

מה כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

מו בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

מז כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

מח בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

מט כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

נ בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

נא כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

נב בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

נג כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

נד בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

נה כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

נו בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

נז כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

נח בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

נט כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

ס בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

סא כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

סב בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

סג כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

סד בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

סה כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

סו בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

סז כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

סח בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

סט כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

ע בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

עא כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

עב בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

עג כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

עד בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

עה כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

עו בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

עז כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

עח בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

עט כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

פ בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

פא כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

פב בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

פג כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

פד בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

פה כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

פו בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

פז כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

פח בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

פט כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

צ בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

צא כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

צב בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

צג כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

צד בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

צה כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

צו בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

צז כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

צח בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

צט כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

ק בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

קא כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

קב בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

קג כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

קד בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

קה כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

קו בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

קז כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

קח בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

קט כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

קי בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

קיא כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

קיב בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

קיג כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

קיד בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

קטו כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

קטז בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

קיז כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

קיח בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

קיט כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

קכ בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

קכא כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

קכב בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

קכג כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

קכד בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

קכה כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

קכו בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

קכז כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

קכח בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

קכט כיום ואעלה כתב אחבור אינו אחד ומסל בתב

קל בעב אחבור ואעל אל אחבור אחרת אחבור בעלת.

טעם הדברים והראיה אצל —

אחרי העיון הנ"ל נראה לי ברור, שכל הנ"ל אינו אלא לשיטת הרמב"ם ז"ל, שהוא ס"ל שכל הנ"ל הוא מדין תורה, ולכן הוא מחלק בין מקום שיש בו חומה לבין מקום שאין בו חומה, שבמקום שיש בו חומה אין לו דין עיר כלל, ולכן אין בו שום דין מוקף, ואין בו שום דין פרוז, ולכן אין בו שום דין עיר, ולכן אין בו שום דין עיר הנדחת, ולכן אין בו שום דין עיר שיש בה מקצת הרוגים, ולכן אין בו שום דין עיר שיש בה מקצת נשים, ולכן אין בו שום דין עיר שיש בה מקצת בהמה, ולכן אין בו שום דין עיר שיש בה מקצת כלים, ולכן אין בו שום דין עיר שיש בה מקצת בגדים, ולכן אין בו שום דין עיר שיש בה מקצת מזון, ולכן אין בו שום דין עיר שיש בה מקצת מים, ולכן אין בו שום דין עיר שיש בה מקצת אוכלין, ולכן אין בו שום דין עיר שיש בה מקצת משקין, ולכן אין בו שום דין עיר שיש בה מקצת פירות, ולכן אין בו שום דין עיר שיש בה מקצת ירקות, ולכן אין בו שום דין עיר שיש בה מקצת קטניות, ולכן אין בו שום דין עיר שיש בה מקצת דגן, ולכן אין בו שום דין עיר שיש בה מקצת תבואה, ולכן אין בו שום דין עיר שיש בה מקצת קמח, ולכן אין בו שום דין עיר שיש בה מקצת סולת, ולכן אין בו שום דין עיר שיש בה מקצת פת, ולכן אין בו שום דין עיר שיש בה מקצת לחם, ולכן אין בו שום דין עיר שיש בה מקצת עוגות, ולכן אין בו שום דין עיר שיש בה מקצת מאכלים, ולכן אין בו שום דין עיר שיש בה מקצת משקים

ואם תאמר. כיון שהוא מעיד שלא ראה אלא שנים

טרי אז קוואטרו ולטי פֿין קי אווירא אזל קולורי פרי פֿיטטו, אז פי פֿי פֿ
דיטיני אזן פוקו רי פאלייה קאט יבה, סאריאה ליליין אז פיין לוסטרו
סי נון פֿא קולי פוזו

ויכוח ריל רוסאמרינה

קח פפרתי ונקשם ונרבם עם פֿיבוקיי ויאכל אזן, אחזיק פאצנוקה
ונעזר פקיא

עזר שיאים בקיבה ולא יזיק עש לבנריך :

עזר נגיה פעלים ומן לטיף ולא נחלום חלום רע ;

עזר עשה אפם שיופה ובכם עצאך ויחזיק איבריך כאן בחזר :

עזר אם תשחק פעלים ושים על פנין ילות פחולה אז ירפא

עזר נשים פעלים בקוף חבית שלי יין ישאור פיין אבל שני וחולק ונטעם אר

עזר אפעלים נשים על פשוקיים אפשל כאים אם פם נפוחים ירפא :

עזר אפעלים ופרתי נשים בבוקאטה ונרחק פרמש, יחזיק פאיאנרימה :

עזר בשל פשורש ורחק רגליך ולא תיעף

עזר אן פעתים נעשה פחם ונקשרנה בבנר פשתן רק ושפשך בו שיניך
אם בו נולעו ילינו ושאר שיניך ישאור בבריאנו :

לעשות פריו כשר טוב ונאה ויאיר לכנוב בו סֿת "

קח חצי ליטרא נללה כתושה בחצי ור' אונקיות ויטרימולו .
ב' אונקיות נוגלא רמביקה כנושה פרבה ופרק כאו עפר .
לעורב פכל ביחר ושים פכל לתוך קרה עם א' בקבוק יין
כשר ארום, (ואם אין לך יין ארום קח יין לבן חזק וטוב) ופנת
אותם לעלור ביחר שלנה ימים, ובכל יום תערבנה ב' פעמי'
ביום עם לקל א' כרי שיפא פכל לעורב יפה יפה. אח"כ תרתיח
באש פכל יחר, ותריך לזפר שירתיח לעט לעט עד שיפחת
כאו רביעי ללה שפיה. ואח"כ תסיר אותו לעל פאש ופנת
אותו לעלור יום א' ותעביר אותו בסלרטוט ותצוק אותו
ויפיה לו אור יפה שלא יפול לן פרק ולא יתחק לעולם " "
וטוב לוכר קורם שתערב בו פיין פנ', אבי עושה פריו זה
כשר לכנוב בו סֿת תמילין ולזוזות

עוד לעשות פריו כשר עם לים

קח שלש ליטרין נמללה וכתוש אותם בחצי שלא נפיה כנושה
פרבה, ושים אותם לשרות בשלשים ושש ליטרין לי נפר
אז לי נשלים, אח"כ קח ב' אונקיות ברזל סמרי פנקרא פֿיריטטו
רי סמאנייא (ויש שקורין לה ראלי ברושיאטו) וכנוש אנקה עד אשר
רק לעפר ושים אותם לשרות עם פלים פנ' כרי' ועם פנללה
פנ' כעד לשך יב' ילי' ובכל יום ערב אותם יחר עם לקל א' .
ב' אז נפֿ ביום. ואח"כ תרתיח אותם באש לעט לעט עד שיפחת
כאו

כלומר

לי פלוני שיבוא ויקח ממני את הכלי, ואמר לו פלוני: הרי הוא נתון לך במתנה, ואחר כך בא פלוני ואמר לו: הרי הוא שלי, ואני לא נתתי לך אלא לשמור, הרי זה נשבע ונוטל. ואם רצה לשלם לו דמיו, יכול הוא לומר: אני לא נתתי לך אלא לשמור,

על כרחך אתה מודה שהמעשה הזה הוא מעשה של גזל ושל חמס.

ואם תאמר שהוא מודה לו בדבר הזה, אבל אינו מודה לו בדבר אחר, שהוא מכחיש את כל המצוות שבתורה, ואומר שאין הקב"ה צוה אותן, אלא שמשה בדה מלבו ואמרן מפי עצמו, ואין לנו עליו שום ראיה, אלא מה שמשה אומר שהקב"ה צוה אותן, ואין לנו עדות על הדבר הזה אלא משה בלבד, הרי זה מין ואפיקורס, ודינו כדין כל המינים והאפיקורסים שיתבארו בפרק חלק, שכל המכחיש אחת מכל המצוות שבתורה בין שהכחיש מצוה קלה בין שהכחיש מצוה חמורה, הרי זה בכלל מי שאמר אין תורה מן השמים, ואין הקב"ה צוה אותנו על המצוות, אלא משה מדעתו אמרן לנו, ולפיכך הרי זה בכלל מי שנאמר בו כי דבר ה' בזה, ואפיקורס גמור הוא.

ואם תאמר, אם כן מי הוא שאמר בתורה "ויצו ה' את משה", "וידבר ה' אל משה", "ויאמר ה' אל משה", "ויאמר ה' אל משה לאמר", "ויאמר ה' אל משה ואל אהרן", "ויאמר ה' אל משה בהר סיני", "ויאמר ה' אל משה בהר סיני לאמר", "ויאמר ה' אל משה במדבר סיני", "ויאמר ה' אל משה במדבר סיני לאמר", "ויאמר ה' אל משה במדבר מואב", "ויאמר ה' אל משה במדבר מואב לאמר", "ויאמר ה' אל משה באהל מועד", "ויאמר ה' אל משה באהל מועד לאמר", "ויאמר ה' אל משה בעבר הירדן", "ויאמר ה' אל משה בעבר הירדן לאמר", "ויאמר ה' אל משה בערבות מואב", "ויאמר ה' אל משה בערבות מואב לאמר", "ויאמר ה' אל משה בערבות מואב על יד ירדן יריחו", "ויאמר ה' אל משה בערבות מואב על יד ירדן יריחו לאמר

מה שהוא בעיני הוא כמו שהוא בעיני ;
אולי מי שהוא בעיני הוא כמו שהוא בעיני
על כן אי אפשר לומר שהוא כמו שהוא בעיני

הסיפור הזה בעיני

הסיפור הזה בעיני הוא סיפור מוזר מאוד ;
הסיפור הזה בעיני הוא סיפור מוזר מאוד ;

כלומר האם אפשר לומר שהוא מבין את הדברים?
אבל אם נשאל את החוקר הסיני, הוא יגיד לנו שהוא לא מבין אף מילה בסינית.
מה נקבל כפלט? נקבל שהוא לא מבין סינית.
אבל אם נשאל את החוקר האם הוא מבין אנגלית, הוא יגיד לנו שכן, הוא מבין אנגלית.
אבל מה עם המחשב? האם המחשב מבין אנגלית?
ברור שלא, המחשב לא מבין אנגלית, הוא רק מבצע חוקים.
אבל מה עם החוקר? האם החוקר מבין אנגלית?
כן, החוקר מבין אנגלית.
אבל מה עם החוקר? האם החוקר מבין סינית?
לא, החוקר לא מבין סינית.
אבל מה עם החוקר? האם החוקר מבין אנגלית וסינית?
לא, החוקר לא מבין אנגלית וסינית.
אבל מה עם החוקר? האם החוקר מבין אנגלית וסינית וגם מבין את הדברים?
לא, החוקר לא מבין אנגלית וסינית וגם לא מבין את הדברים.
אבל מה עם החוקר? האם החוקר מבין אנגלית וסינית וגם מבין את הדברים וגם יודע מה הוא עושה?
לא, החוקר לא מבין אנגלית וסינית וגם לא מבין את הדברים וגם לא יודע מה הוא עושה.
אבל מה עם החוקר? האם החוקר מבין אנגלית וסינית וגם מבין את הדברים וגם יודע מה הוא עושה וגם יודע מה הוא אומר?
לא, החוקר לא מבין אנגלית וסינית וגם לא מבין את הדברים וגם לא יודע מה הוא עושה וגם לא יודע מה הוא אומר.
אבל מה עם החוקר? האם החוקר מבין אנגלית וסינית וגם מבין את הדברים וגם יודע מה הוא עושה וגם יודע מה הוא אומר וגם יודע מה הוא חושב?
לא, החוקר לא מבין אנגלית וסינית וגם לא מבין את הדברים וגם לא יודע מה הוא עושה וגם לא יודע מה הוא אומר וגם לא יודע מה הוא חושב.
אבל מה עם החוקר? האם החוקר מבין אנגלית וסינית וגם מבין את הדברים וגם יודע מה הוא עושה וגם יודע מה הוא אומר וגם יודע מה הוא חושב וגם יודע מה הוא מרגיש?
לא, החוקר לא מבין אנגלית וסינית וגם לא מבין את הדברים וגם לא יודע מה הוא עושה וגם לא יודע מה הוא אומר וגם לא יודע מה הוא חושב וגם לא יודע מה הוא מרגיש.
אבל מה עם החוקר? האם החוקר מבין אנגלית וסינית וגם מבין את הדברים וגם יודע מה הוא עושה וגם יודע מה הוא אומר וגם יודע מה הוא חושב וגם יודע מה הוא מרגיש וגם יודע מה הוא רוצה?
לא, החוקר לא מבין אנגלית וסינית וגם לא מבין את הדברים וגם לא יודע מה הוא עושה וגם לא יודע מה הוא אומר וגם לא יודע מה הוא חושב וגם לא יודע מה הוא מרגיש וגם לא יודע מה הוא רוצה.
אבל מה עם החוקר? האם החוקר מבין אנגלית וסינית וגם מבין את הדברים וגם יודע מה הוא עושה וגם יודע מה הוא אומר וגם יודע מה הוא חושב וגם יודע מה הוא מרגיש וגם יודע מה הוא רוצה וגם יודע מה הוא יודע?
לא, החוקר לא מבין אנגלית וסינית וגם לא מבין את הדברים וגם לא יודע מה הוא עושה וגם לא יודע מה הוא אומר וגם לא יודע מה הוא חושב וגם לא יודע מה הוא מרגיש וגם לא יודע מה הוא רוצה וגם לא יודע מה הוא יודע.

כב ומה הוא אומר לו? הוא אומר לו: אל תפחד
כי אל תירא כי אתה לא תבוש ואל תכלם כי לא תחפיר
כי את בושת עלומיך תשכח וגו'. ואומר כי אלקיך
כסא כבודו ומלכותו ועבדתו ודבק בו וגו'.

כג ומה הוא אומר לו? הוא אומר לו: כי אלקיך
ה' מתהלך בקרב מחניך וגו'. כי אלקיך ה' אשר
הולך עמך וגו'.

כד אמר רבי יוסי בן יהודה: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

כה אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

כו אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

כז אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

כח אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

כט אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

ל אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

לא אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

לב אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

לג אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

לד אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

לה אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

לו אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

לז אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

לח אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

לט אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

מ אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

מא אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

מב אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

מג אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

מד אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

מה אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

מו אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

מז אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

מח אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

מט אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

נ אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

נא אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

נב אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

נג אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

נד אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

נה אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

נו אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

נז אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

נח אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

נט אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

ס אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

סא אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

סב אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

סג אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

סד אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

סה אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

סו אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

סז אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

סח אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

סט אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

ע אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

עא אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

עב אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

עג אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

עד אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

עה אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

עו אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

עז אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

עח אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

עט אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

פ אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

פא אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

פב אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

פג אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

פד אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

פה אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

פו אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

פז אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

פח אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

פט אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

צ אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

צא אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

צב אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

צג אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

צד אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

צה אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

צו אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

צז אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

צח אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

צט אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

ק אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קא אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קב אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קג אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קד אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קה אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קו אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קז אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קח אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קט אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קי אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קיא אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קיב אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קיג אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קיד אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קטו אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קטז אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קיז אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קיח אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קיט אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קכ אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קכא אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קכב אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קכג אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קכד אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קכה אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קכו אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קכז אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קכח אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קכט אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קל אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קלא אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קלב אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קלג אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קלד אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קלה אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קלו אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קלז אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קלח אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קלט אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קמ אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קמא אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קמב אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קמג אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קמד אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קמה אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קמו אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קמז אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קמח אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קמט אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קנ אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קנא אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קנב אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קנג אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קנד אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קנה אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קנו אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קנז אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קנח אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קנט אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קס אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קסא אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קסב אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קסג אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קסד אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קסה אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קסו אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קסז אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קסח אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קסט אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קע אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קעא אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קעב אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קעג אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קעד אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קעה אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קעו אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קעז אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קעח אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קעט אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קפ אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קפא אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קפב אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קפג אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קפד אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קפה אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קפו אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קפז אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קפח אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קפט אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קצ אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קצא אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קצב אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קצג אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קצד אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קצה אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קצו אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קצז אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קצח אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

קצט אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

ר אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

רא אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

רב אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

רג אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

רד אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

רה אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

רו אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

רז אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

רח אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

רט אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

רי אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

ריא אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

ריב אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

ריג אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

ריד אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

ריה אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

ריו אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

ריז אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

ריח אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

ריט אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

רכ אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

רכא אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

רכב אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

רכג אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו שעתו וכו'.

רכד אמר רבי אלעזר בן ערך: לעולם יהא אדם
זהיר בכבוד חבירו כבכבוד עצמו, שאין לך אדם
שאין לו ש

כה

רפואה לאי שאיר יכול לישן.

קח פרח קרדו שלקמיא פנבינה ותשים אותו בתוך חתיכת בגד
משתן לבן ונקי ותבשלהו בלים נקיים וירתיחו עד שיחסרו ב'
שלישי ואותם הלים הנשאר' תשקה לאי שאיר יכול לישן ועברה שנו:

עוד לנ"ג

תוצא הליך להרוקולה (ויש לקולות שקורין אותה קארונולה) ועם
אותו הליך תלשה מן הלדעים שהם נקראו ט"ילמי ומן הנחרים
לחמף ויושל בשהו.

עוד לנ"ג.

קח מאמורו סאנדולי מרוליים קלח שעורים. חולן ולי וורדים.
ועשה להם כלו סלצה ותטבול בהם חתיכות בגד משתן
ותשים בלילה ויושל לכמב הראש ולהביא השינה לנשור.

כו

להסיר כלכתם צלר לשי ומשתן

(כל שר שלא יהיה הגלון צבע נרמנה) קח לי אמר היינו לישימה
גבה ושים בה סובין ובשלם יחד עד שנהיה לא רכה ולא קשה
ולשה על לקום הבנם להצד האחר והנח ליבש. ואח"כ רחץ
הלקום עם לישימה גבה או עם לים חלין ויסיר הכל.

עוד להסיר כתם שלן להבנדים.

קח בורית לח ורבש ויסים עליו ויניחהו לילה אחת ואח"כ רחץ
הלקום בשתן ויסיר.

כז

לאי שהוא עצור ואיר יכול לילך לנקביו.

קח מולוויראה לינציברו דרמנלי א'. מולוויר' דיסיני דרמנלי ב'
מולוויר' דיטארטארו לבן דרמנלי א'. מולוויר' דצוקארו מיה
דרמנלי ב' ועברה הכל ביחד ושתה לילה כל ולין שתכלה עם
יין או עם ברודו. וירפא.

עוד רפואה לנ"ג

קח ג' אונקיות רבש ותבשל אותה ואח"כ קח לצואת עכברים
ובנוש אונס לעט לא הרבה. ועברה עם הרבש ועשה להם
א' קורה ושים אונה ללחיה בפי הטבעת ושהא אונה שם
לעט וילך לנקביו.

לעצור השלשול.

כח

קח כבד הסרים ובשל אותו עם רבש ויאכל. וחבוש על הבטן:
— עוד טוב לבשל עלי טריסלאריה בחולן וחבוש על הבטן ושים
עליו צלר ובגד משתן רק:
— עוד קח עדשים ולוני עכבים ובנוש אונס היטב ובשלם בלים
או ביין לבן וקח סלרטוט וחבוש על הטלטולבא:
— עוד השקהו חצי אונקיא כם תנין בלי וורדים ולמיימשמיני וירפא:
עוד לאי שאיר יכול ללכת לנקביו.

כט

קח ליטואריאו די רוסי סילמליצי א' אונקיא. ואי דרמנלה קולינאטו
ליסאנדרינה ונערב הכל עם לעט לים חלים ויעשה. וירפא:
עוד לעצור השלשול

ל

קח ביצים אפויים היטב קשים עד לאר ואח"כ הרק אונס לעבר עם
הסקורצא ולובן ואדום ולן העבר הזאת הן לאכול או לשנות
עם לרק או יין טוב ונרמה מלאת.

לא

רמאה לאי שאינה יכול להשתין:

קח א' אונקיא אליטוואריא רי סוקו מרוה תם כלי עירוב דבר.
וקח אחת א' דרמנאא קוליאנטו ליסאנדרית, ויערב עם אינו
אים חם ושתה אחת כאו שאנה אז עשרה (יא') מעאים וירמא:

עור לנג' ולהסיר כאב הריגלה.

קח עשב הנקרא כסברתא ונקרא בלעז מיטרוסיאלו ונבשל אונו
עם שאן של עקרב או עם חאמה הנקרא בוטירו או עם
שאן גית. ואח"כ שים אונם העשב חם כל אה שיכול לסבול
על אקום הניר אלאעלה. וישתין ונסיסיר כאב הסאבן.

עור לנג' ולעשר שאינה יכול להשתין.

קח עסים של אתרוג או של ליאוני כאו ג' או ד' אצבעות ויערב
עם ב' אצבעות יין טוב ולבן ושתה אותו כאו ג' שעות
קודם אכילה וישתין וירמא בעפו.

עור לנער שאינה יכול להשתין

קח אטוב כתוש ותן לו לשתות עם אים חאים וישתין איד. ואינסה:

עור לאי שאינה יכול להשתין.

קח הקלימה החצונה של מולין לחים ותוציא אים אשלהם בלמנביקו
(כאו שעושין מקוואה רוסה) וישתה אותם האים א' כוס קטן ב"ה ירמא בה
ואח"כ ישנה ו' ימים רצופים אי סמארנ"י וישתין הסאבן כאו עבר.
עור לנג'

קח נאלוונה ושים על הטיבור ואיד ישתין.

עור
עשה קובע אנאלוונה ושים בראש האלה ויועיל.

לב

עור לאי שאינה יכול להשתין, ולשבר הסאבן
שבאקום הניר.

קח הלכסה של מולין הייה הקלימה המנאית שהיא רכה ונשלן
עם המולין. וקח אחם כאו שנרצה בעור שהיא רכה עם אונו
הטוקן קטן והוא הראש שהוא אחובר עם הלכסה. והנהר שלא
תערב כהם לא המולין עצאן ולא הקלימה החצונה. ושים אונם
בלמנביקו ונוציא אים אשלהם (כאו שעושי' המקוואה רוסה) וישנה
אותם האים כוס א' בבקר קודם אכילה וירמא בעפו. ואם
הרצה לנסותו תשים אונם אחונם האים על אבן אחת קטנה
דקה בתוך כלי א'. וכאו ג' או ד' שעות תאצא הסאבן ההוא
מתוך לשנים או יותר התיבות.

עור לשבר הסאבן הנג'

קח עשב קמ"ל ויניר והשקה שקל א' באים חאים וישבין הסאבן.
— עור קח איך ליאוני עם אינו יין לבן ועם אינו צוקארו קאנ"ירו
— עור קח איך שלצעון וטוב לפוצץ הסאבן ולהסיר הסאבן:
— עור קח שאין אנוגים וטוב לפוצץ הסאבן:
— עור קח ארה של ארבבת ושים בבטן לאעלה אהניר וישבר הסאבן:

עור לאי שאינה יכול להשתין ולהסיר הריגלה

"ואם לא תשמרו לי ואם לא תעשו את כל המצוות האלה ואם תמאסו בחוקותי ואם בדיני תגעל נפשכם לבלתי עשות את כל מצוותי להפרכם את בריתי אף אני אעשה זאת לכם ופקדתי עליכם בהלה את השחפת ואת הקדחת מכלות עיניים ומדיבות נפש ותזרעו לריק זרעכם ואכלוהו אויביכם ונתתי את פניי בכם ונגפתם לפני אויביכם ורדו בכם שונאיכם ונסתם ואין רודף אתכם ואם עד אלה לא תשמעו לי והוספתי לייסרכם שבע על חטאתיכם ושברתי את גאון עזכם ונתתי את שמיכם כברזל ואת ארצכם כנחושת ותם לריק כחכם ולא תתן ארצכם את יבולה ועץ הארץ לא יתן את פריו והלכתם עמי קרי והאבתי עליכם חיה השכלת את שבליכם והכרתה את בהמתכם והמעטתי אתכם ונשמו דרכיכם והיו לכם בנים ובנות תולידו ולא תולידו ובניכם ובנותיכם יפלו בחרב ואתם תשמו לבדכם ונשמו במות ואתם תשמו לבדכם ונשמו במות ואתם תשמו לבדכם ונשמו במות

שהשניים מתווכחים ומתווכחים ולא מגיעים לשום מסקנה. הוא לא יכול לעזוב את הבית כי הוא מחכה לטלפון מהמשרד, אבל הוא לא יכול לשבת בבית כי הוא מחכה לטלפון מהמשרד.

כ"ב — אתה חושב שאני אוהב את זה?

בפעם הראשונה שהוא ראה אותה, הוא חשב שהיא יפה.

כ"ג — אתה מתכוון לומר שאתה לא אוהב אותה?

כ"ד — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

כ"ה — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

כ"ו — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

כ"ז — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

כ"ח — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

כ"ט — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ל' — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ל"א — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ל"ב — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ל"ג — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ל"ד — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ל"ה — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ל"ו — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ל"ז — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ל"ח — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ל"ט — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

מ' — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

מ"א — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

מ"ב — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

מ"ג — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

מ"ד — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

מ"ה — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

מ"ו — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

מ"ז — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

מ"ח — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

מ"ט — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

נ' — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

נ"א — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

נ"ב — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

נ"ג — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

נ"ד — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

נ"ה — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

נ"ו — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

נ"ז — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

נ"ח — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

נ"ט — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ס' — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ס"א — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ס"ב — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ס"ג — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ס"ד — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ס"ה — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ס"ו — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ס"ז — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ס"ח — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ס"ט — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ע' — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ע"א — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ע"ב — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ע"ג — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ע"ד — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ע"ה — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ע"ו — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ע"ז — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ע"ח — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ע"ט — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

פ' — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

פ"א — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

פ"ב — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

פ"ג — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

פ"ד — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

פ"ה — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

פ"ו — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

פ"ז — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

פ"ח — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

פ"ט — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

צ' — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

צ"א — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

צ"ב — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

צ"ג — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

צ"ד — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

צ"ה — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

צ"ו — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

צ"ז — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

צ"ח — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

צ"ט — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ק' — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ק"א — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ק"ב — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ק"ג — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ק"ד — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ק"ה — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ק"ו — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ק"ז — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ק"ח — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ק"ט — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ר' — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ר"א — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ר"ב — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ר"ג — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ר"ד — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ר"ה — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ר"ו — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ר"ז — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ר"ח — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ר"ט — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ש' — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ש"א — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ש"ב — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ש"ג — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ש"ד — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ש"ה — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ש"ו — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ש"ז — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ש"ח — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ש"ט — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ת' — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ת"א — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ת"ב — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ת"ג — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ת"ד — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ת"ה — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ת"ו — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ת"ז — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ת"ח — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה אוהב אותה?

ת"ט — אתה מנסה לשכנע אותי שאתה לא אוהב אותה?

ופרוסת לחם בשמלתו את לעיני נקבה.
ועוד שאלה עלתה מה בחוץ לשעה קלה
מה יהא כשאמא תשוב לבית.
לפתע נזכרה בחוב הגדול שבו נשאר
על גוף זה שעמד כאילו לבית הכנסת
כל יום ויום בבוקר ובערב, ובלילה לפני
שכיבה לישון. ובכל אלה לא נשתנה
כלום בחוב הגדול.

כ"ו — מה יהא עכשיו ואיך נצא מכאן?

מה אמר לה אביה בפרידה האחרונה
ומה היתה תשובתה?
— אמר לה שיהיה לה לעזר ולמשענת
ולא יעזבנה לעולם.
ומה היתה תשובתה?
— היא אמרה לו שתהיה לו לבת טובה
ולא תעזבנו לעולם.
— ומה עשית אחר כך?
— אחר כך נפרדנו ולא ראיתי עוד את אבא.
— ומה עשית אחר כך?
— אחר כך הלכתי לישון

? אתה יודע מהי הסיבה שהוא לא בא ? אולי הוא חולה, ואם כן, מדוע לא הודיע לנו על כך ? אולי הוא נסע לעיר אחרת ? אבל מדוע לא אמר לנו על כך קודם ? אולי הוא פשוט שכח ? אבל איך יכול להיות ששכח ? הרי הוא יודע כמה חשוב לנו שיבוא ! אולי הוא חושב שאנחנו לא חשובים לו ? אבל זה לא נכון ! אנחנו באמת חשובים לו ! אולי הוא פשוט עצלן ? אבל הוא לא עצלן ! הוא עובד קשה מאוד ! אולי הוא פשוט לא רוצה לבוא ? אבל למה לא ? מה קרה ? אולי הוא כועס עלינו על משהו ? אבל על מה ? אנחנו לא עשינו לו כלום ! אולי הוא פשוט לא מבין כמה חשוב לנו שיבוא ? אבל איך אפשר לא להבין ? אולי הוא פשוט לא יודע איך להגיד לנו שהוא לא רוצה לבוא ? אבל למה לא להגיד לנו

ואיך יתקיים העולם בלי שמירת הלשון? ואמרו חכמים
(משלי יח, כא) מות וחיים ביד לשון, ואמרו חכמים
(ערכין טו, ב) אין לך אבר שאינו נתון בו
פחת ופגם.

יב ואמרו חכמים (ויקרא רבה טז, ד) כל המדבר
לשון הרע כופר בעיקר, שנאמר (תהלים יב, ה)
אשר אמרו לשוננו נגביר שפתינו אתנו מי אדון
לנו. ואמרו חכמים (ערכין טו, ב) כל המדבר
לשון הרע כאלו עובד עבודה זרה, שנאמר
(שמות כ, ב) לא יהיה לך אלהים אחרים על פני.
ואמרו חכמים (ויקרא רבה טז, ד) כל המדבר
לשון הרע כאלו מכה בסייף, שנאמר (ירמיה ט, ב)
חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיהו שלום את
רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו.

יג ואמרו חכמים (ויקרא רבה טז, ד) כל המדבר
לשון הרע כאלו שופך דמים, שנאמר (משלי א, יא)
לכו אתנו נארבה לדם נצפנה לנקי חנם. ואמרו
חכמים (ויקרא רבה טז, ד) כל המדבר לשון הרע
כאלו מכה בסייף, שנאמר (ירמיה ט, ב) חץ שחוט
לשונם מרמה דבר בפיהו שלום את רעהו ידבר
ובקרבו ישים ארבו. ואמרו חכמים (ויקרא רבה
טז, ד) כל המדבר לשון הרע כאלו מכה בסייף,
שנאמר (ירמיה ט, ב) חץ שחוט לשונם מרמה דבר
בפיהו שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו.

יד ואמרו חכמים (ויקרא רבה טז, ד) כל המדבר
לשון הרע כאלו מכה בסייף, שנאמר (ירמיה ט, ב)
חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיהו שלום את
רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו. ואמרו חכמים
(ויקרא רבה טז, ד) כל המדבר לשון הרע כאלו
מכה בסייף, שנאמר (ירמיה ט, ב) חץ שחוט לשונם
מרמה דבר בפיהו שלום את רעהו ידבר ובקרבו
ישים ארבו. ואמרו חכמים (ויקרא רבה טז, ד)
כל המדבר לשון הרע כאלו מכה בסייף, שנאמר
(ירמיה ט, ב) חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיהו
שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו.

טו ואמרו חכמים (ויקרא רבה טז, ד) כל המדבר
לשון הרע כאלו מכה בסייף, שנאמר (ירמיה ט, ב)
חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיהו שלום את
רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו. ואמרו חכמים
(ויקרא רבה טז, ד) כל המדבר לשון הרע כאלו
מכה בסייף, שנאמר (ירמיה ט, ב) חץ שחוט לשונם
מרמה דבר בפיהו שלום את רעהו ידבר ובקרבו
ישים ארבו. ואמרו חכמים (ויקרא רבה טז, ד)
כל המדבר לשון הרע כאלו מכה בסייף, שנאמר
(ירמיה ט, ב) חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיהו
שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו.

טז ואמרו חכמים (ויקרא רבה טז, ד) כל המדבר
לשון הרע כאלו מכה בסייף, שנאמר (ירמיה ט, ב)
חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיהו שלום את
רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו. ואמרו חכמים
(ויקרא רבה טז, ד) כל המדבר לשון הרע כאלו
מכה בסייף, שנאמר (ירמיה ט, ב) חץ שחוט לשונם
מרמה דבר בפיהו שלום את רעהו ידבר ובקרבו
ישים ארבו. ואמרו חכמים (ויקרא רבה טז, ד)
כל המדבר לשון הרע כאלו מכה בסייף, שנאמר
(ירמיה ט, ב) חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיהו
שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו.

יז ואמרו חכמים (ויקרא רבה טז, ד) כל המדבר
לשון הרע כאלו מכה בסייף, שנאמר (ירמיה ט, ב)
חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיהו שלום את
רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו. ואמרו חכמים
(ויקרא רבה טז, ד) כל המדבר לשון הרע כאלו
מכה בסייף, שנאמר (ירמיה ט, ב) חץ שחוט לשונם
מרמה דבר בפיהו שלום את רעהו ידבר ובקרבו
ישים ארבו. ואמרו חכמים (ויקרא רבה טז, ד)
כל המדבר לשון הרע כאלו מכה בסייף, שנאמר
(ירמיה ט, ב) חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיהו
שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו.

יח ואמרו חכמים (ויקרא רבה טז, ד) כל המדבר
לשון הרע כאלו מכה בסייף, שנאמר (ירמיה ט, ב)
חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיהו שלום את
רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו. ואמרו חכמים
(ויקרא רבה טז, ד) כל המדבר לשון הרע כאלו
מכה בסייף, שנאמר (ירמיה ט, ב) חץ שחוט לשונם
מרמה דבר בפיהו שלום את רעהו ידבר ובקרבו
ישים ארבו. ואמרו חכמים (ויקרא רבה טז, ד)
כל המדבר לשון הרע כאלו מכה בסייף, שנאמר
(ירמיה ט, ב) חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיהו
שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו.

יט ואמרו חכמים (ויקרא רבה טז, ד) כל המדבר
לשון הרע כאלו מכה בסייף, שנאמר (ירמיה ט, ב)
חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיהו שלום את
רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו. ואמרו חכמים
(ויקרא רבה טז, ד) כל המדבר לשון הרע כאלו
מכה בסייף, שנאמר (ירמיה ט, ב) חץ שחוט לשונם
מרמה דבר בפיהו שלום את רעהו ידבר ובקרבו
ישים ארבו. ואמרו חכמים (ויקרא רבה טז, ד)
כל המדבר לשון הרע כאלו מכה בסייף, שנאמר
(ירמיה ט, ב) חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיהו
שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו.

כ ואמרו חכמים (ויקרא רבה טז, ד) כל המדבר
לשון הרע כאלו מכה בסייף, שנאמר (ירמיה ט, ב)
חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיהו שלום את
רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו. ואמרו חכמים
(ויקרא רבה טז, ד) כל המדבר לשון הרע כאלו
מכה בסייף, שנאמר (ירמיה ט, ב) חץ שחוט לשונם
מרמה דבר בפיהו שלום את רעהו ידבר ובקרבו
ישים ארבו. ואמרו חכמים (ויקרא רבה טז, ד)
כל המדבר לשון הרע כאלו מכה בסייף, שנאמר
(ירמיה ט, ב) חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיהו
שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו.

כא ואמרו חכמים (ויקרא רבה טז, ד) כל המדבר
לשון הרע כאלו מכה בסייף, שנאמר (ירמיה ט, ב)
חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיהו שלום את
רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו. ואמרו חכמים
(ויקרא רבה טז, ד) כל המדבר לשון הרע כאלו
מכה בסייף, שנאמר (ירמיה ט, ב) חץ שחוט לשונם
מרמה דבר בפיהו שלום את רעהו ידבר ובקרבו
ישים ארבו. ואמרו חכמים (ויקרא רבה טז, ד)
כל המדבר לשון הרע כאלו מכה בסייף, שנאמר
(ירמיה ט, ב) חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיהו
שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו.

כב ואמרו חכמים (ויקרא רבה טז, ד) כל המדבר
לשון הרע כאלו מכה בסייף, שנאמר (ירמיה ט, ב)
חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיהו שלום את
רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו. ואמרו חכמים
(ויקרא רבה טז, ד) כל המדבר לשון הרע כאלו
מכה בסייף, שנאמר (ירמיה ט, ב) חץ שחוט לשונם
מרמה דבר בפיהו שלום את רעהו ידבר ובקרבו
ישים ארבו. ואמרו חכמים (ויקרא רבה טז, ד)
כל המדבר לשון הרע כאלו מכה בסייף, שנאמר
(ירמיה ט, ב) חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיהו
שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו.

כג ואמרו חכמים (ויקרא רבה טז, ד) כל המדבר
לשון הרע כאלו מכה בסייף, שנאמר (ירמיה ט, ב)
חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיהו שלום את
רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו. ואמרו חכמים
(ויקרא רבה טז, ד) כל המדבר לשון הרע כאלו
מכה בסייף, שנאמר (ירמיה ט, ב) חץ שחוט לשונם
מרמה דבר בפיהו שלום את רעהו ידבר ובקרבו
ישים ארבו. ואמרו חכמים (ויקרא רבה טז, ד)
כל המדבר לשון הרע כאלו מכה בסייף, שנאמר
(ירמיה ט, ב) חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיהו
שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו.

כד ואמרו חכמים (ויקרא רבה טז, ד) כל המדבר
לשון הרע כאלו מכה בסייף, שנאמר (ירמיה ט, ב)
חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיהו שלום את
רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו. ואמרו חכמים
(ויקרא רבה טז, ד) כל המדבר לשון הרע כאלו
מכה בסייף, שנאמר (ירמיה ט, ב) חץ שחוט לשונם
מרמה דבר בפיהו שלום את רעהו ידבר ובקרבו
ישים ארבו. ואמרו חכמים (ויקרא רבה טז, ד)
כל המדבר לשון הרע כאלו מכה בסייף, שנאמר
(ירמיה ט, ב) חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיהו
שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו.

כה ואמרו חכמים (ויקרא רבה טז, ד) כל המדבר
לשון הרע כאלו מכה בסייף, שנאמר (ירמיה ט, ב)
חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיהו שלום את
רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו. ואמרו חכמים
(ויקרא רבה טז, ד) כל המדבר לשון הרע כאלו
מכה בסייף, שנאמר (ירמיה ט, ב) חץ שחוט לשונם
מרמה דבר בפיהו שלום את רעהו ידבר ובקרבו
ישים ארבו. ואמרו חכמים (ויקרא רבה טז, ד)
כל המדבר לשון הרע כאלו מכה בסייף, שנאמר
(ירמיה ט, ב) חץ שחוט לשונם מרמה דבר בפיהו
שלום את רעהו ידבר ובקרבו ישים ארבו.

אבא ז"ל היה מספר שכשהיה בן שבע עשרה נסע לבדו
לעיר גדולה ומצא שם עבודה אצל סוחר גדול. ביום
הראשון לעבודתו נתן לו הסוחר מכתב ואמר לו:
לך עם המכתב הזה לבית הסוחר פלוני.

אבא הלך ברחובות העיר ושאל את העוברים ושבים
איפה נמצא הבית הנכון. אחרי שעה ארוכה הגיע
לבסוף לבית הנכון ומסר את המכתב לבעל הבית.
בעל הבית קרא את המכתב ואמר לאבא: "אתה
חייב לחזור לעיר שממנה באת". אבא לא הבין
מה פשר הדבר, אבל הוא לא העז לשאול את בעל
הבית, כי ידע שאסור לשאול שאלות. הוא חזר
לעיר שממנה בא, ומצא את הסוחר שלח אותו.
הסוחר שאל את אבא: "מדוע חזרת?" אבא ענה
לו: "כי כך כתוב במכתב". הסוחר לקח את המכתב
וקרא אותו בעצמו. אחר כך אמר לאבא: "אתה
חייב לחזור לעיר שממנה באת". אבא לא הבין
מה פשר הדבר, אבל הוא לא העז לשאול את הסוחר
שאלות. הוא חזר לעיר שממנה בא, ומצא את הסוחר
שלח אותו. הסוחר שאל את אבא: "מדוע חזרת?"
אבא ענה לו: "כי כך כתוב במכתב". הסוחר לקח
את המכתב וקרא אותו בעצמו. אחר כך אמר לאבא:

"אתה חייב לחזור לעיר שממנה באת". אבא לא הבין
מה פשר הדבר, אבל הוא לא העז לשאול שאלות.
הוא חזר לעיר שממנה בא, ומצא את הסוחר שלח
אותו. הסוחר שאל את אבא: "מדוע חזרת?" אבא
ענה לו: "כי כך כתוב במכתב". הסוחר לקח את
המכתב וקרא אותו בעצמו. אחר כך אמר לאבא:
"אתה חייב לחזור לעיר שממנה באת". אבא לא
הבין מה פשר הדבר, אבל הוא לא העז לשאול
שאלות. הוא חזר לעיר שממנה בא, ומצא את
הסוחר שלח אותו. הסוחר שאל את אבא: "מדוע
חזרת?" אבא ענה לו: "כי כך כתוב במכתב".
הסוחר לקח את המכתב וקרא אותו בעצמו.
אחר כך אמר לאבא: "אתה חייב לחזור לעיר
שממנה באת". אבא לא הבין מה פשר הדבר,
אבל הוא לא העז לשאול שאלות. הוא חזר
לעיר שממנה בא, ומצא את הסוחר שלח אותו.
הסוחר שאל את אבא: "מדוע חזרת?" אבא
ענה לו: "כי כך כתוב במכתב". הסוחר לקח
את המכתב וקרא אותו בעצמו. אחר כך אמר
לאבא: "אתה חייב לחזור לעיר שממנה באת".
אבא לא הבין מה פשר הדבר, אבל הוא לא
העז לשאול שאלות. הוא חזר לעיר שממנה
בא, ומצא את הסוחר שלח אותו. הסוחר
שאל את אבא: "מדוע חזרת?" אבא ענה
לו: "כי כך כתוב במכתב". הסוחר לקח
את המכתב וקרא אותו בעצמו. אחר כך
אמר לאבא: "אתה חייב לחזור לעיר
שממנה באת". אבא לא הבין מה פשר
הדבר, אבל הוא לא העז לשאול
שאלות. הוא חזר לעיר שממנה
בא, ומצא את הסוחר שלח
אותו. הסוחר שאל את
אבא: "מדוע חזרת?"
אבא ענה לו: "כי
כך כתוב במכתב".

ע״ו רפואה לפלית הנולעים שבנוף

קח שלי פרסקין ותכנוש אותם וקח הלך שלהם הנקרא סוקו
ושים בהם לעט יין ולעט רבש והשקהו לחולה וירפא.
ואם אין לו רבש, יערבת ביין טוב.

עוד לנ״ג

קח אלואי לירדה צאמאראלי שוה בשוה וכנוש אונם היטב ונערב
הכל יחד ונערב שם חולך חלק או חולך רוסאטו ועשה אונם כלו
לשיחה. ואח״כ קח שני סלרטוטים ושים עליהם האינגוויטו ההוא
ושים א׳ לפסלרטוטים ההם על האצטולבא של חולה וא׳ לפסלרטוטי
האחרת באחורי השדרה כנגד האצטולבא שיהיו זה כנגד זה. וכרוך
אונם עליו עם א׳ מאשיה. וקח לים של נראליניה לשנון לחולה וירפא ב״ה.

ע״ז לנטות החולה אם יהיה אלאנ.

קח בצה בת יולה ושקול אותה ושים לראשותיו של חולה שיעלה שם
לילה אחת ולאחר השקול אותה. אם ישקול פחות לאשקלה הראשון
יולה. ואם יעלה בלשקלה הראשון ימריך בחוליו. ואם ישקול יותר.
ירפא בלהרה בלי ספק בעה״ו: והוא לנסה.

ע״ב — ליטובאריאו טוב לפלית הנולעים

קח אנרו די צירדו ב׳ אונקיות — קורנה די צירויאו חצי אוטאבה
טירדה סיגיילאטה חצי אוטאבה — קונטרו אירבה חצי סקרופולו
ויעשה להם כלו לשיחה ויאכל לילה בבקר.

ע״ג לזכך הקול ולעשות קולו ערב.

קח אזוב סאנטוריאה סאנטוריניא ונערב עם יין ונשתה:

עוד לזכך הקול.

קח חרדל כנוש עם לעט חולך לעורב בו לעט לים ועשה להם
נאר נאריציאו בנרון ויזכך הקול.

— עוד קח החרדל ואכול לילה כנשה קורם אכילה בבקר ובערב:

— עוד קח חולך לעורב עם לעט לים רוסי ועשה בהם נאר נאריציי בכל בוקר:

ע״ד עוד לפלית הנולעים שבנוף.

קח פולווירי די קארדו סאנטו ואכול לילה בבקר קורם
הסכילה ויושל.

עוד

קח פולווירי די רוטה קאפראריאה ואכול לילה בבקר
קורם הסכילה ויושל.

מה... לא אמרתי, אמרתי שהוא לא יגלה לה שהוא אוהב אותה ולא יגלה לה שהוא אוהב אותה, אבל הוא יגלה לה שהוא אוהב אותה.

מה?

אמרתי, אמרתי שהוא לא יגלה לה שהוא אוהב אותה.

אבל הוא אוהב אותה.

אמרתי שהוא לא יגלה לה שהוא אוהב אותה.

אבל הוא אוהב אותה.

אמרתי שהוא לא יגלה לה שהוא אוהב אותה.

מה הוא עושה עכשיו?

אני לא יודע מה הוא עושה עכשיו, אבל אני יודע מה הוא עשה אתמול. הוא הלך לבית הספר, ואחר כך הלך לבית הקפה, ואחר כך הלך לבית הספר, ואחר כך הלך לבית הקפה, ואחר כך הלך לבית הספר, ואחר כך הלך לבית הקפה.

מה הוא עושה עכשיו?

אני לא יודע מה הוא עושה עכשיו, אבל אני יודע מה הוא עשה אתמול. הוא הלך לבית הספר, ואחר כך הלך לבית הקפה, ואחר כך הלך לבית הספר, ואחר כך הלך לבית הקפה, ואחר כך הלך לבית הספר, ואחר כך הלך לבית הקפה.

מה הוא עושה עכשיו?

אני לא יודע מה הוא עושה עכשיו, אבל אני יודע מה הוא עשה אתמול. הוא הלך לבית הספר, ואחר כך הלך לבית הקפה, ואחר כך הלך לבית הספר, ואחר כך הלך לבית הקפה, ואחר כך הלך לבית הספר, ואחר כך הלך לבית הקפה.

ומסורת מוקדמת שבידו מעיד על כך שהוא עצמו
היה מקובל בין חכמי ישראל בדורות הראשונים.
אך אין לומר שכל מה שנאמר בתורה שבעל פה
היה מקובל בידי כל ישראל בכל מקום ובכל זמן,
שהרי מצינו בדברי חכמים הבדלים רבים בדברים
שלכאורה היו צריכים להיות ידועים לכל,
כגון בדיני הקרבנות ובדיני הטומאה והטהרה.
ואף על פי כן אין ספק שכל מה שנאמר בתורה
שבעל פה היה מקובל בידי חכמי ישראל
בדורות הראשונים.

ועוד יש לומר שכל מה שנאמר בתורה שבעל פה
היה מקובל בידי חכמי ישראל בדורות הראשונים
בצורה מדויקת יותר מאשר בתורה שבכתב.
שהרי בתורה שבכתב נאמרו הדברים בקיצור,
ורק בתורה שבעל פה נתפרשו הדברים על בוריים.
ועוד יש לומר שכל מה שנאמר בתורה שבעל פה
היה מקובל בידי חכמי ישראל בדורות הראשונים
בצורה מדויקת יותר מאשר בתורה שבכתב.
שהרי בתורה שבכתב נאמרו הדברים בקיצור,
ורק בתורה שבעל פה נתפרשו הדברים על בוריים.

א אך יתכן בהחלט
ב שכל מי שהיה מקבל
ג מפי חכמי דורו
ד היה מקבל גם
ה כמה דברים
ו שלא היו מפורשים
ז כל צרכם
ח בתורה שבכתב.
ט ואף על פי כן
י אין ספק
יא שכל מה שנאמר
יב בתורה שבעל פה
יג היה מקובל
יד בידי כל ישראל
טו בכל מקום
טז ובכל זמן.
יז ורק כך
יח יכולים אנו
יט להבין
כ את הכתוב
כא בספרי
כב שכל מה שנאמר
כג בתורה שבעל פה
כד היה מקובל
כה בידי כל ישראל
כו בכל מקום
כז ובכל זמן.

לא רעומה לא׳ שמיע יבול לחשתין
לב לשבר המכן שבאקום הניד
לד לעצור הדם
לה לעצור דם נדות
לו רעומה להבעה דם נדות . ובס׳ עח
לז למשה שלקשה לילד , ובס׳ לא, לד
לח למשה שלא תפיל פרי בטנה . ובס׳ ל, לב
לט למשה שיש לה כאב ברחלה
לן רעומה למשה שאין לה חלב
לה למשה שיש לה פילו בדדיה
לו למשה שיולדת נקבון ורוצה ללדת זכרים
לז רעומה לחולי הטחול
לח רעומה לחולי וולאטיקו
לט לנשיכן כלב שוטה
נ לנשיכן נחש או עקרב
נא להסיר הפוררי — ובס׳ סח, ובס׳ נט, נן
נב לסרחון הפה
נג רעומה לסקרופולי
נה רעומה נגד הפחד — ובס׳ נח
נו רעומה לחולי הירקון להפנים
נז רעומה לחולי הנופל .
סא לעקיצן רבורים וצרעה
סב להצלית שיני הנערים בלי כאב
סג להצלית הפיטרוסילו בשעה ומצי
סד להוציא קוץ וברזל הנכנס בבשר . ובס׳ סו
סה למנוח כל שמן קשה ועב .
סו רעומה לנכוה לאש או לדיה חלים .
סט לעשות הידים והפנים לבנים .
ע להלית התולעים שבנוף . ובס׳ עב, עד

רקחה לה בשר וגבינה בתאוותה
ועל ה׳ השליבה יהבתה
שמשה זרחה לפני אליפורנה והשתחוה
שאלה לטבול להפיק תאוה
תבף השיב לה עשי כאשר יטב בעיניך
וה׳ יצליחך ויכונו מחשבותייך
יסר דתו לכל צבאותיו ;
וברביעי קראה לאכול מעדנו
דברו קיימה ותבא אל שלחנו לשברו
ואחרי אכלו הביאה אל חדרו
יהודית זברה צורך עמה
אנא יי׳ זכור ציון עיר תמה
דרבה עוז ובראשו החזיקה
פעם ושנים עד התיקה
יצאה ונתנה ראשו תוך כיס אמתה
ויצאה כמנהגה בטבילתה
הלכו שתיהם והגיש אל שער העיר
אשר עשה יי׳ לה נפלאות מכל עיר
בריך יי׳ אלקינו כי הוא אלקים
ובידי חתך ראש אליפורנה כשבולים
נץ השחר עלה והחזיקו חרביתם
ויריצו לקרוא אליפורנה בערמתם
מת רוחם בקרבם ופרח לבם
כי מת גבורם והאל הדיחם
שחו ערפם לפני אויביהם
והקיפה הזעקה בכל מחניהם
ישראל חזרו להודות ליי׳
בנות רבות עשו חיל לשם יי׳
צדק לבשה וה׳ הצליח דרכך
והצלנו ה׳ בחסדו ובזכותך
ותען להם יודיטא שירו רק ליי׳
ובידי חתך ראש צבא עובר מחני
הם ברחו וישראל לקחו בז
ויכלו לקחת המלקוח יתר הבז

ונור יין ומזונה נתנה ליד אמתה
ותלבנה שתיהם עד בואנה
ושאל לה מה לך היפה ונאוה
ומאמריה נפת תטופנה
ראי כל ביתי וחלי לפניך
כי תורת חסד על לשונה
לבל יקרב לה זר בלכתה במחנותיו
טבחה טבחה מסכה יינה
[illegible]יופייה ושתה יין עברו
[illegible]סוגר דלתים בשוק בשפל קול הטמנה
[illegible] לה בעד עמה
[illegible]י מלאה צבאה כי נרצה עונה
ובימינה השליפה חרבו וראשו הכה
ויסתכל החגב ותפר האכיונה
וקולה לא הושמע להטיב תקותה
ובאבוד רשעים רנה
וקראה פתחו שערים כי זו העיר
הריעו תחתיות ארץ פצחו הרים רנה
אשר הציל עמו התמימים
ואתם הרגו חילו אשר הם חיים עדנה
ותחרד הארץ לקול זעקתם
ויעטו על שפם כולם כי אין מענה
ולא ירעו לעשות דבר במאמצי כחם
וראגה בלב איש ישחנה
ובני ישראל דרפו אחריהם
וקלל במלבו ובאלקיו פנה
וליודיטא אשה יראת יי׳
ואת עלית על כולנה
ואחור לא נסג רגע ממך
על כן תהיי לראש פינה
כי הוא חזקני ואמץ מתני
ועיניכם דרכי תצורנה
והרבה פסחים בזזו בז
אז שקטה הארץ פצחו רנה

חזקו ונתחזקה לברך את שבו
וקומו איש ממקומו
זכרו הימים האלה לחוק אותם
והללו לא לספר אותותם
קול אקרא לא תפגלו זאת
שמחו ישרים על זאת
סלה אהללך רם על רמים
וקבץ נפוצות ישראל מ[ארבע כנפות הארץ]
העמים ויבואו ציון ב[רנה]
לויא

כי הגדיל לעשות עם עמו
וספרו מעשיו ברנ[ה]
ותכן גרות זברו להעלותם
עד כי פרויי יי ישובון ובאו ציונה
כי מאתו היתה זאת
אשר נתן לבם חשנ[ה]
ושוב לירושלים עירך ברחמים

ACADEMIA

208

SZÉKESFEHÉRVÁR
KÖNYVTÁRA

Digitized by the Library and Information Centre of the Hungarian Academy of Sciences



Papír centi 100 Forgalmazza: Civis Papír Irószer Kft. 4033 Debrecen, Veres Péter u. 31.

T. II